

Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ της εκκλησίας των εσχάτων καιρών

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που αποτελείται από τρία (αυτοτελή) θέματα, τα οποία μεταξύ τους παρουσιάζουν μια θαυμαστή ενότητα και αποτελούν μια ΤΡΙΑΟΓΓΙΑ. Τα δύο πρώτα με τίτλο «**Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ**» και «**ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ**» έχουν γραφτεί από τον παγκοσμίως φήμη εργάτη του ευαγγελίου *Ρικ Τζόινερ*, συγγραφέα πολλών βιβλίων και το τρίτο που φέρει τον τίτλο «**Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ**» και που αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου, έχει γραφτεί από τον *Αλκιβιάδη Τζελέπη*, συγγραφέα επίσης πολλών πνευματικών βιβλίων και εργάτη του Λόγου του Θεού, από τη διακονία του οποίου έχουν ευλογηθεί εκατοντάδες ψυχές σ' όλη την Ελλάδα. Τα τρία βιβλία, αν και γραμμένα από διαφορετικούς συγγραφείς, παρουσιάζουν με γλαφυρότητα το ίδιο θαυμαστό μήνυμα.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που μας μεταφέρει στα τέλη των εσχάτων καιρών και στα συγκλονιστικά γεγονότα που θα λάβουν χώρα και θα μορφώσουν το ένδοξο σώμα της «**εκκλησίας της φιλαδέλφειας**», της εκκλησίας της αρπαγής, επάνω στην οποία ο Κύριος Ιησούς θα επιθέσει μεγάλη δόξα.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που θα ανατρέψει την πορεία σου και τη διακονία σου. Η υπόσχεση του Κυρίου για τον επερχόμενο μεγάλο «**θερισμό**» των ψυχών, για το «**νέον πράγμα**» που Αυτός ετοιμάζει, για τον άφθονο «**καλόν οίνον**» που θα δώσει στο λαό Του και για την καταρακτώδη «**δύμηνη βροχή**» του αγίου Πνεύματός Του, θα είναι μόνο γι' αυτούς που ανήκουν στις τάξεις του **ΙΣΧΥΡΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗ**. Ποιος θα είναι ο «**Ισχυρός Πολεμιστής**;» Την απάντηση θα την βρεις μέσα στις σελίδες του βιβλίου αυτού.

Για επικοινωνία: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ.κινητό: 694 - 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com
YOUTUBE: [FiladelfosTV /Filadelfos Channel](#)
FACEBOOK: [Alkiviadis Tzelepis \(Groups/Filadelfos\)](#)

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 3 - 2

επιμέλεια - παρουσίαση κειμένων
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

της εκκλησίας
των
εσχάτων καιρών

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

της εκκλησίας
των εσχάτων καιρών

Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ

τρεις συγκλονιστικές προφητικές αποκαλύψεις
γραμμένες από τους
ΡΙΚ ΤΖΟΙΝΕΡ και Αλκιβιάδη Τζελέπη

1^η έκδοση 1998

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»
ΑΘΗΝΑ - ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ 2019

© **COPYRIGHT 1998**

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
ALKIVIADIS TZELEPIS

www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 07/1998

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: 06/2007

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 11/2019

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένου,
Computer, Εκτύπωση, Σελιδοποίηση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
οδός Κηφισίας 37, Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ: 210 - 28 21 537 ◆ Κινητό 694-49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Vivliothiki FILADELFOS»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadis.filadelfos@gmail.com

YOUTUBE (4 κανάλια):
FiladelfosTV, Filadelfos FILMS
Filadelfos Channel 1 & 2

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή των ονομάτων
του συγγραφέα και του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 3- 2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	04
Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ	
Ρικ Τζόϊνερ: «Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ»	09
Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ	
Ρικ Τζόϊνερ: «ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ»	23
Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ	
Αλκιβιάδη Τζελέπη: «Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ»	43
1. Η όραση της Γυναίκας και του Δράκοντα	43
2. Τι συμβολίζει η «Γυναίκα»	44
3. Τι συμβολίζει ο «Δράκοντας»	48
4. Επικρατούσες απόψεις για τη γυναίκα	49
5. Ο Ισχυρός Πολεμιστής	54
6. Η μάχη σάρκας και πνεύματος	61
7. Το «νέον πράγμα»	65
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	71

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Το βιβλίο αυτό («Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ») αποτελείται από τρία αυτοτελή θέματα (κεφάλαια), τα οποία αποτελούν μεταξύ τους μια θαυμαστή τριλογία. Τα δύο πρώτα έχουν γραφτεί από τον Ρικ Τζόϊνερ και είναι «Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ» και «ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ». Το τελευταίο που αποτελεί και το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου και που φέρει τον τίτλο «Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ», το έχω γράψει, αντλώντας το σχετικό θέμα από το 12ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης (χωρίς όμως να γίνεται λεπτομερή ανάλυση στο κεφάλαιο αυτό).

Εκείνο που βασικά εκπλήσσει είναι το γεγονός ότι στις δύο προφητικές οράσεις του Ρικ Τζόϊνερ και στην αποκαλυπτική-προφητική μου μελέτη, παρουσιάζεται το ίδιο συγκλονιστικό γεγονός από διαφορετική άποψη. Άλλωστε αυτός είναι ο λόγος που αποφάσισα να ενώσω τα τρία μηνύματα σε ένα βιβλίο, σαν αυτό να είχε γραφτεί από το ίδιο άτομο. Η δόξα δεν ανήκει στους συγγραφείς, αλλά **μόνο** στον Κύριο Ιησού, γιατί Αυτός είναι η Αλήθεια και το Φως και Αυτός βάζει στην καρδιά μας την επιθυμία να Τον υπηρετήσουμε.

Το κεντρικό μήνυμα του βιβλίου αναφέρεται στην οργάνωση και λειτουργία της εκκλησίας του Χριστού στις έσχατες ημέρες και για το πως ο Κύριος θα επιθέσει μεγάλη δόξα επάνω στο λαό Του, ώστε να τον προετοιμάσει για να έρθει να τον παραλάβει. Θα έρθει ο νυμφίος Ιησούς Χριστός για να παραλάβει τη νύμφη εκκλησία Του για να *«**παραστήση αυτήν εις εαυτόν ΕΝΔΟΞΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ, μη έχουσα κηλίδα, ή ρυτίδα, ή τί των τοιούτων, αλλά δια να ήναι αγία και άμωμος**»* (Εφεσίους Ε:27).

2. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ: Η όραση αυτή αναφέρεται σε δογματικά τείχη που πρέπει να γκρεμιστούν και ο Κύριος Ιησούς αρχίζει το γκρέμισμα αυτό από την ηγεσία και <...**καθώς τα τείχη αυτά κατεδαφίζονται, ολόκληρο το σώμα θα αρχίσει να ρέει μαζί**> Ο Κύριος ζητεί από το λαό Του να παραμερίσει τα δογματικά φράγματα και να υψωθεί πάνω από τις διαφορές, για να μπορεί να Τον λατρεύει με αληθινή ΕΝΟΤΗΤΑ και ο Ιησούς μόνος θα είναι η

Κεφαλή αυτής της εκκλησίας. Εκείνοι που θα ενωθούν επειδή έχουν *το ίδιο δογματικό πιστεύω*, ή επειδή τους προσελκύει κάποια *ισχυρή προσωπικότητα*, γρήγορα θα αποχωριστούν και μόνον εκείνοι που θα ενώνονται **από και δια μέσου του Κυρίου Ιησού** θα είναι οι λίθοι που θα οικοδομηθεί η Εκκλησία της Φιλαδέλφειας, αυτήν που ο Κύριος θάρθει να παραλάβει.

Κατά την περίοδο της όρασης, λίγες μόνον συναθροίσεις θα παραμείνουν αποχωρισμένες ή μεμονωμένες στον εαυτό τους και προς το τέλος της όρασης, το σώμα του Χριστού θα μοιάζει σαν ένα μεγάλο ορμητικό ποτάμι που υπερχειλίζει και σαρώνει τα πάντα στο διάβα του. Μερικοί υπεύθυνοι θα αφήσουν τις οργανώσεις τους, καθώς θα αντιληφθούν ότι δεν έχουν καμιά σχέση με το **«νέον πράγμα»** (βλ. Ησαΐας ΜΓ:18-19), που ο Θεός κάνει. Οι δια-κονίες και τα έργα που θα έχουν δική τους ιδιαιτερότητα και οντότητα θα διαλυθούν, για να πάρουν μία και μόνη ιδιότητα, να είναι απλά «χριστιανοί». Ένα και μόνο πρεσβυτέριο θα σχηματίζεται σε πόλεις και περιοχές, που θα αποτελείται από ποιμένες και εργάτες από όλες τις δογματικές αποχρώσεις. Η παρουσία του Ιησού θα είναι αυτή που θα έχει γκρεμίσει τα τείχη της υπερηφάνειας, που τώρα μας κρατούν μακριά από την ενότητα με **Εκείνον και μεταξύ μας**. Αυτό που ο Κύριος Ιησούς πρόκειται να κάνει στις ημέρες μας είναι πέρα από κάθε ανθρώπινη αντίληψη και λογική. Θα είναι η μεγαλύτερη αναζωπύρωση από όλες τις προηγούμενες.

3. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ: Ο Κύριος Ιησούς στην όραση αυτή, που την έδωσε στον Ρικ Τζόινερ το 1993, φανερώνει με παραστατικό τρόπο, αφενός μεν τον εμφύλιο πόλεμο μεταξύ των διάφορων δογματικών αποχρώσεων και αφετέρου πως οικοδομείται η αληθινή εκκλησία Του που θάρθει να την παραλάβει. Είναι συγκλονιστική η περιγραφή της εκκλησίας, η οποία παρομοιάζεται σαν ένα «νησί» στο μέσο της «θάλασσας». Εκεί υπήρχαν διάφοροι τύποι κτιρίων, κακόγουστα και αρχιτεκτονικά αταίριαστα μεταξύ τους, καθόσον αναπαριστούσαν διάφορες δογματικές αποχρώσεις και γινόταν ένας πόλεμος μεταξύ των κτιρίων. Μέσα όμως στα κτίρια αυτά υπήρχαν και εκείνοι που ήσαν τα αληθινά φώτα και ήταν οι μόνιμοι που δεν σαρώθηκαν από τα τεράστια παλιρροιακά κύματα, όταν ήρθε η θάλασσα (ο κόσμος) εναντίον του νησιού (εκκλησίας). Όλες οι δογματικές αποχρώσεις σαρώθηκαν από τη manία των κυμάτων και μέσα από την καταγίδα και την καταστροφή αυτή, γεννήθηκε η μια εκκλησία, Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΡ-

ΠΑΓΗΣ, ή Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ, όπως αναφέρεται στην Αποκάλυψη (κεφ.Γ:7-13) και η οποία θα αντανakλά τη δόξα Του και το μεγαλείο Του. Είναι **«ο υιός ο άρσεν»** για τον οποίο θα αναφερθούμε παρακάτω.

Στην όραση αυτή «**εκείνοι που μάχονταν εναντίον των άλλων δογματικών εκκλησιαστικών αποχρώσεων ή κινήματων, αποκλείστηκαν όλοι τους από το να γίνουν τμήμα του Οίκου που έχτιζε ο Κύριος**». Μόνον οι ειρηνοποιοί και εκείνοι που προσπαθούσαν να επισκευάσουν και να οικοδομήσουν αντί να κατεδαφίσουν, ακτινοβολούσαν φως. Παρ' όλο που τα κτίρια (δογματικές αποχρώσεις) καταστράφηκαν όλα, μέσα τους υπήρχαν εκείνοι που επρόκειτο να γίνουν οι στύλοι στον Οίκο του Κυρίου, που ήταν ένα ξεχωριστό, ιδιαίτερο είδος **Νέου Κτιρίου** και εκείνοι που έγιναν «**τα κύρια στηρίγματα σ' αυτό ήρθαν από κάθε δογματική εκκλησιαστική απόχρωση ή κίνημα**». Για την οικοδομή όμως αυτού του Οίκου, κανένας δεν θα χρησιμοποιηθεί, που θα έχει «**βάψει**» τα χέρια του με το αίμα του αδελφού του, που θα έχει λάβει μέρος στον εμφύλιο πόλεμο της εκκλησίας και θα έχει προκαλέσει πληγές σ' αυτούς για τους οποίους ο Κύριος Ιησούς έχυσε το αίμα Του.

4. Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ: Η αληθινή εκκλησία του Ιησού στις ημέρες μας είναι Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ, την οποία ο Κύριος προετοιμάζει για να έρθει να την παραλάβει. Ο Ιησούς βγάζει έξω από τα κατεστημένα χριστιανικά συστήματα και δόγματα όλους αυτούς που θέλουν να Τον ακολουθήσουν με αυταπάρηση, να υψώνουν το άγιο όνομά Του και να ζουν άγια ενώπιόν Του, χωρίς συμβιβασμούς με την αμαρτία. Ο Κύριος δεν θα έρθει να παραλάβει ένα κομματιασμένο και άρρωστο πνευματικά σώμα, που το ένα κομμάτι του αντιμάχεται το άλλο, θα έρθει να παραλάβει την ΜΙΑ εκκλησία Του, που θα είναι άγια και άμωμη και δεν θα είχε κάποια κηλίδα ή ρυτίδα αμαρτίας. Αυτή την εκκλησία θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς Χριστός, της οποίας αποστολή τώρα είναι να καταστρέψει ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ τα οχυρά και τις βάσεις του Διαβόλου, γι' αυτό ήρθε η ώρα να βγει έξω ο λαός του Θεού από τα χαρακώματα και να επιτεθεί εναντίον του Εχθρού, έχοντας φορέσει την πνευματική του πανοπλία.

Στο ΙΒ' κεφάλαιο της Αποκάλυψης ο Λόγος του Θεού μας μιλάει για τη θαυμαστή αυτή ενέργεια του Κυρίου Ιησού στις ημέρες μας: **«ΓΥΝΗ ενδεδυμένη τον ΗΛΙΟΝ.... και έγκυος ούσα, έκραζε κοιλοπονούσα, και βασανιζομένη δια να γεννήση.... Και ιδού, ΔΡΑΚΩΝ μέγας κόκκινος, έχων κεφαλάς επτά και κέρατα**

δέκα, και επί τας κεφαλάς αυτού διαδήματα επτά, και η ουρά αυτού έσυρε το τρίτον των ΑΣΤΕΡΩΝ του ουρανού, και έρριπεν αυτούς εις την γην...» (κεφ.ΙΒ:1-4). Μέσα στα σπλάχνα της παγκόσμιας εκκλησίας («γυνή...») η οποία δεν είναι τυπολάτρισα, αλλά αντίθετα είναι ντυμένη τον Ήλιο της Δικαιοσύνης, τον Ιησού Χριστό («...ενδεδυμένη τον ήλιον...», και γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς είναι ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ – βλ. Μαλαχίας Δ:2 και Λουκάς Α:78), που σημαίνει ότι κηρύττει αναγέννηση και σωτηρία δια του αίματος του Ιησού, κηρύττει θεραπεία στο όνομα του Ιησού, κηρύττει ελευθερία από τις πονηρές δυνάμεις στο όνομα του Ιησού, πλην όμως ο Διάβολος έχει παρασύρει στην πλάνη το τρίτο των εργατών της («...των αστέρων του ουρανού», οι εργάτες του Κυρίου παρομοιάζονται με αστέρες – βλ. Δανιήλ ΙΒ:3 και Α΄ Κορινθίους ΙΕ:41), κυοφορείται μια «άλλη» εκκλησία εναντίον της οποίας στρέφεται ο Διάβολος («ο δράκων...»). Δεν τον ενδιαφέρει η ΓΥΝΑΙΚΑ, η ορατή Εκκλησία, καθόσον μπορεί να την ελέγχει μέσω των διαφόρων πολιτικών και θρησκευτικών συστημάτων, αλλά τον ενδιαφέρει το **ΤΕΚΝΟ** της που πρόκειται να γεννήσει: **«Και ο δράκων εστάθη ενώπιον της γυναικός της μελλούσης να γεννήση, ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΦΑΓΗ ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ ΑΥΤΗΣ, όταν γεννήση...»** (ΙΒ:4). Δεν φοβάται ο Διάβολος την ορατή κατεστημένη εκκλησία, γιατί μπορεί να την ελέγχει, αφού έχει παρασύρει στην πλάνη του το τρίτο των πνευματικών ηγετών της.

Το τέκνο της Εκκλησίας είναι **«ο υιός ο άρσεν»** (ΙΒ:5, αρχαίο κείμενο), είναι ο **ισχυρός πολεμιστής** τον οποίο θα γεννήσει η γη μέσα σε μια ημέρα (βλ. Ησαΐας Ξς΄:7-9 /Ασμα Ασμάτων κεφ. ς΄) και θα συντρίψει το Διάβολο στις τελευταίες ημέρες, και μαζί με τον Ιησού θα **«ποιμάνη πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά»** όπως το υποσχέθηκε ο Ιησούς στην εκλεκτή νύμφη Του (Αποκαλυψη Β:27). Αυτή θα είναι η μία εκκλησία, η “Εκκλησία της Φιλαδέλφειας”, την οποία θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς, μία εκκλησία **«τρομερά ως στράτευμα με σημαίας»** (Ασμα Ασμάτων κεφ. ς΄:4,10).

Αυτό είναι το θέμα που πραγματεύεται το τρίτο μέρος του βιβλίου αυτού και έρχεται σε θαυμαστή ενότητα και αρμονία με τις δύο προφητικές οράσεις που ο Κύριος έδωσε στον Ρικ Τζόινερ. Μέσα από τις διάφορες δογματικές εκκλησιαστικές αποχρώσεις, που η μια αντιμάχεται την άλλη, θα γεννηθεί η αληθινή εκκλησία του Ιησού. Βέβαια, διάφοροι ερμηνευτές δίνουν άλλες ερμηνείες, όπως για παράδειγμα ότι η “γυναίκα” συμβολίζει τον

Ισραήλ που γέννησε τον “υιό”, τον Χριστό τον κατά σάρκα, αλλά με τη χάρη του Κυρίου θα δούμε στη συνέχεια ότι αυτό δεν έχει βάση και στήριγμα μέσα στο Λόγο του Θεού.

5. Θα ήθελα να επισημάνω το γεγονός ότι το μήνυμα του βιβλίου αυτού απευθύνεται σε συγκεκριμένη κατηγορία ανθρώπων, το περιεχόμενό του δεν είναι γενικό ώστε να αφορά όλους τους ανθρώπους. Απευθύνεται μόνο σ’ αυτούς που έχουν γνωρίσει τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή. Όποιος δεν γνωρίζει το Λόγο του Θεού δεν θα μπορεί να εννοήσει τις αποκαλύψεις που περιγράφονται εδώ, γιατί ο απ. Παύλος μας λέει ότι **«Ο ΦΥΣΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ δεν δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού, διότι είναι μωρία εις αυτόν, και δεν δύναται να γνωρίση (αυτά), διότι πνευματικώς ανακρίνονται. Ο δε ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ (ΑΝΘΡΩΠΟΣ) ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ’ ουδενός ανακρίνεται. Διότι “Τις εγνώρισεν τον νουν του Κυρίου, ώστε να διδάξη Αυτόν;” Ημείς όμως έχομεν νουν Χριστού»** (Α΄ Κορινθίους Β:14-16).

6. Πριν κλείσουμε την εισαγωγή μας, φρονώ ότι πρέπει να αναφέρουμε λίγα λόγια για το συγγραφέα των δύο οράσεων, τον Ρικ Τζόινερ. Γνώρισε προσωπικά τον Ιησού Χριστό το έτος 1972 και αφιέρωσε ολοκληρωτικά τη ζωή του στην υπηρεσία Του. Είναι εκδότης του περιοδικού “The Morning Star Journal”, διευθυντής της διακονίας με την επωνυμία “Morning Star School of Ministry” και ποιμένας της εκκλησίας “Morning Star Fellowship” στη Νέα Καρολίνα. Ο Κύριος Ιησούς του έχει δώσει πλούσιες προφητικές οράσεις σχετικά με την εκκλησία των εσχάτων ημερών. Έχει συγγράψει αρκετά βιβλία, τα οποία έχουν γίνει παγκόσμια γνωστά, μεταξύ των οποίων είναι **«Ο ΟΥΡΑΝΟΣ»** (“The Harvest”), **«ΥΠΗΡΧΑΝ ΔΥΟ ΔΕΝΔΡΑ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΕΔΕΜ»** (“There Were Two Trees in The Garden”), **«Η ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ - Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΧΗ»** (“The Final Quest”), **«ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ, «ΟΙ ΕΠΙΚΕΣ ΜΑΧΕΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ»**, κλπ.. Σήμερα ο Ρικ Τζόινερ ταξιδεύει σε κάθε γωνιά τη Γης, μεταφέροντας το μήνυμα της αναζωπύρωσης, της ενότητας της εκκλησίας και της ετοιμασίας του επερχόμενου μεγάλου θερισμού.

Τέλος, το βιβλίο αυτό αφιερώνεται στον Κύριο της δόξας, στον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, με την προσευχή και την προσδοκία ότι θα αποτελέσει ένα ταπεινό μέσο για την αναζωπύρωση της εκκλησίας των εσχάτων καιρών.

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

Ρικ Τζόινερ

«Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΘΕΟΣ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΣΤΙΣ ΕΣΧΑΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ»

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ

Ο Κύριος Ιησούς έχει αποκαλύψει στις ημέρες μας σε πολλούς από τους προφήτες Του, ότι θα γίνει μία μεγάλη έκχυση του αγίου Πνεύματός Του. Αυτή η **αναζωπύρωση** θα είναι η μεγαλύτερη από όλες τις προηγούμενες που έχουν γίνει. Αυτή η όραση, περικλείει κύρια στοιχεία γι' αυτόν τον επερχόμενο θερισμό και για εκείνο που ο Θεός κάνει τώρα μέσα στην εκκλησία Του, ώστε να την προετοιμάσει. Αυτή η έκχυση του αγίου Πνεύματος θα έχει σαν τελικό αποτέλεσμα να γίνουν μερικές δραστικές αλλαγές, τόσο για την **εκκλησία**, όσο και για τον **κόσμο**. Αυτά πρέπει να γίνουν κατανοητά από εκείνους που θα χρησιμοποιηθούν από το Θεό **για ένα από τα Μεγαλύτερα Γεγονότα στην (ανθρώπινη) ιστορία**. Για όλους εκείνους που είναι επιμελείς εκζητητές του Θεού και υπάκουοι στο άγιο θέλημά Του, αυτή η όραση δεν αποτελεί ενόχληση.

Αυτά τα πράγματα θα φαίνονται σε αυτούς σαν φυσικό αποτέλεσμα της κίνησης του Πνεύματος, που θα τους μεταφέρει σε περισσότερο ΦΩΣ και ΕΝΟΤΗΤΑ με Εκείνον. Όλοι εκείνοι που είναι "αναπαυμένοι" και απωθούν την αλλαγή, θα έχουν πάρα πολλές δυσκολίες. Σας ζητώ να αναλογισθείτε ανοικτά και με πολλή προσευχή, αυτά που συμμαριζόμαστε μαζί σας.

Ορισμένα από αυτά τα λεγόμενα, πιθανόν να μη "μιλήσουν" μέσα μας **τώρα**, αλλά πιστεύω ότι θα το κάνουν **στο μέλλον**, δίνοντάς σας πολλή ειρήνη και εμπιστοσύνη, καθώς θα τα θυμόσαστε.

ΤΑΙΡΙΑΖΟΝΤΑΣ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

Για τον επερχόμενο θερισμό, ο Κύριος ετοιμάζει ένα **μεγάλο πνευματικό «δίχτυ»**, που θα είναι ικανό να κρατήσει τη μεγάλη άγρα που έρχεται. **Αυτό το δίχτυ σχηματίζεται με την ΕΝΟΤΗΤΑ του λαού Του**. Όσο πιο δυνατή είναι η ενδοεπικοινωνία και οι διασυνδέσεις των πιστών μεταξύ τους, τόσο ισχυρότερο θα είναι αυτό το δίχτυ. Αυτό δεν συμβαίνει μόνο με τις τοπικές εκκλησίες ανάμεσα στα μέλη τους, αλλά και μεταξύ διακονιών και συναθροίσεων δια μέσου πόλεων και πολιτειών, περνώντας σύνορα ανάμεσα στα έθνη σε όλο τον κόσμο.

Στην Εφεσίους Δ:15-16 βλέπουμε τη βασική αρχή αυτού του θαυμαστού γεγονότος που πρόκειται να λάβει σύντομα χώρα:

"...Αλλά αληθεύοντες εις την ΑΓΑΠΗΝ, να αυξήσωμεν εις Αυτόν κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός. Εξ όυ παν το σώμα ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΝ και ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΟΝ δια πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους, κάμνει την ΑΥΞΗΣΙΝ του σώματος, προς οικοδομήν εαυτού, εν αγάπη".

Η σύνδεση δεν είναι ένα μέλος, αλλά το σημείο όπου δύο ή τρία μέλη ενοποιούνται. Υπάρχει μία μεγάλη ενέργεια σύνδεσης που γίνεται σήμερα εν Πνεύματι και αυτή η ενέργεια θα αυξηθεί στο εγγύς μέλλον σε όλους τους τομείς.

ΤΕΙΧΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΟΥΝ

Το Πνεύμα του Θεού εξωθεί ποιμένες να συνδεθούν με άλλους ποιμένες, προφήτες με άλλους προφήτες, αποστόλους με άλλους αποστόλους και ακόμα ολόκληρες συναθροίσεις αρχίζουν να επισκέπτονται και να επικοινωνούν με άλλες συναθροίσεις, ξεχωριστά από την έμφαση των δικών τους κύκλων. Ορισμένες από αυτές τις συναντήσεις μπορεί να φαίνονται στην αρχή **άκαρπες**, εξαιτίας λανθασμένων θεμάτων και ενεργειών, όμως θα φέρουν αργότερα **καρπό**. Θα γίνουν συνδέσεις.

Σύντομα η παρουσία του Κυρίου Ιησού θα λιώσει όλες τις υπερηφάνειες και θα παραμερίσει τα προσώπια που μας κρατούν μακριά **από την ενότητα με ΕΚΕΙΝΟΝ και ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ**. Η παρουσία Του θα φέρει σε ύπαρξη μία τέτοια λατρεία, ώστε να εκπληρωθεί ο ΡΛΓ' (133) ψαλμός της ενότητας. Καθώς χρίουμε την Κεφαλή (που είναι ο Ιησούς) με τη λατρεία μας, το μύρο θα

τρέξει μέχρι τα κράσπεδα του ιματίου Του, καλύπτοντας έτσι όλο το σώμα της εκκλησίας Του. Ο Κύριος Ιησούς αρχίζει το ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ των χωρισμάτων από την **ηγεσία**, γιατί από εκεί προέρχονται τα περισσότερα και τα πιο ισχυρά χωρίσματα. ΚΑΘΩΣ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΑΥΤΑ ΚΑΤΕΔΑΦΙΖΟΝΤΑΙ, ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΣΩΜΑ ΘΑ ΑΡΧΙΣΕΙ ΝΑ ΡΕΕΙ ΜΑΖΙ.

Εάν οι πνευματικοί οδηγοί αντισταθούν σε αυτή την κίνηση του Πνεύματος, ο Κύριος θα την συνεχίσει δια μέσου των συναθροίσεων. Αυτές οι ομάδες (γκρουπ) θα αρχίσουν να επικοινωνούν με άλλα μέλη του σώματος του Χριστού και οι δεσμοί τους θα συναυξάνουν, άσχετα με την αντίδραση και τις προειδοποιήσεις των ποιμένων τους.

Μερικοί ποιμένες και εργάτες του Θεού, που θα συνεχίσουν να αντιστέκονται σε αυτή την παλίρροια της ενότητας, **θα μετατοπισθούν** από τη θέση τους. Μερικοί άλλοι θα σκληρύνουν τόσο πολύ, που θα γίνουν αντίθετοι και θα αντιστέκονται στο Θεό μέχρι τέλους. Οι περισσότεροι θα αλλάξουν και θα μετανοήσουν για την αντίδρασή τους.

Εξαιτίας της τόσο μεγάλης άγρας, αυτό το δίκτυο θα σχιστεί πολλές φορές και θα χρειάζεται συνεχή επιδιόρθωση. Πολλή από την αποσύνδεση που υπάρχει σήμερα στην εκκλησία, την χρησιμοποιεί ο Κύριος για να ετοιμάσει εκείνους, που σαν διακονία τους στο θερισμό, θα έχουν κατά κύριο λόγο την ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΗ και το ΔΕΣΙΜΟ του μεγάλου δικτύου. Αυτοί οι ειρηνοποιοί θα έχουν ένα μεγάλο μέρος στην κατασκευή του δικτύου καθώς και τη μεγαλύτερη επίδραση αποτελεσματικότητας ολόκληρης της αναζωπύρωσης.

Εκείνοι που φαίνεται ότι πάντοτε βρίσκουν τους εαυτούς τους ανάμεσα σε διαμάχες, θα πρέπει να ενθαρρυνθούν με τη γνώση ότι ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ.

Μερικοί που στο παρελθόν χρησιμοποιήθηκαν θαυμαστά από τον Κύριο, ΕΓΙΝΑΝ ΠΟΛΥ ΑΛΥΓΙΣΤΟΙ ή ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΜΠΛΕΓΜΕΝΟΙ ΜΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥΣ "ΙΣΜΑΝΗ", ώστε να μην είναι ικανοί πλέον να λάβουν μέρος σε αυτή τη θαυμαστή αναζωπύρωση. ΠΡΟΣΕΞΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ!!!

Μερικοί άλλοι θα προσπαθήσουν να ενωθούν με το έργο, αλλά η αλληλοεξάρτησή τους θα είναι τόσο επιπόλαιη και ανεύ-

θυνη, που γρήγορα θα σχιστούν από το δίκτυο και μάλιστα με την πρώτη κιάλας άγρα.

Εκείνοι που ενώνονται εξαιτίας της **κοινής διδασκαλίας**, ή εκείνοι που μαζεύονται **γύρω από προσωπικότητες** (διεθνούς προβολής), γρήγορα θα αποσχισθούν. Μόνο εκείνοι που ενώνονται **ΑΠΟ ΚΑΙ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ**, θα είναι ικανοί να αντέξουν το βάρος, που αυτός ο θερισμός θα φέρει επάνω στην εκκλησία. Στην Κολοσσαείς Α:17-18 γράφει **«...και Αυτός (ο Ιησούς) είναι προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι' Αυτού. Και Αυτός είναι Η ΚΕΦΑΛΗ του σώματος, της Εκκλησίας, όστις είναι η ΑΡΧΗ...»**

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΙΕΣΗ

Η απολύτρωση τόσων πολλών ατόμων θα φέρει μεγάλη χαρά, αλλά οι νεοσωσμένοι θα έλθουν με προβλήματα και θα φέρουν πίεση σε συναθροίσεις και σε εργάτες. Εκείνοι που δεν έμαθαν να σηκώνουν το ζυγό του Κυρίου και αντιστέκονται, προσπαθώντας να σηκώσουν μόνοι τους τα βάρη, θα καταβληθούν.

Το να εισέλθουμε ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΤΟΥ «ΣΑΒΒΑΤΟΥ» ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, θα γίνει η κύρια έμφαση στην προετοιμασία για τον ΘΕΡΙΣΜΟ. Πρόσεξε αυτό το λόγο!!!

Ενας μεγάλος αριθμός ατόμων, που τώρα θεωρούνται "χριστιανοί" και μάλιστα βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα του Θεού, **ποτέ δεν οδηγήθηκαν στον Κύριο Ιησού**, αλλά οδηγήθηκαν στην (τοπική) ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ή σε μία ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ, ή σε κάποια ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΕΜΦΑΣΗ.

Μερικοί από αυτούς, θα νομίσουν ότι αποτελούν τους κύριους συνδέσμους στο μεγάλο αυτό δίκτυο, όμως στην πραγματικότητα θα γίνουν απλώς ένα μέρος του θερισμού, αρχίζοντας από την αρχή στο σωστό θεμέλιο, **τον ΙΗΣΟΥ**. Αυτή η ομάδα θα περιλαμβάνει πολλούς πασίγνωστους εργάτες και ποιμένες. **Η ταπεινή τους στάση, σε αυτό το θέμα θα οδηγήσει πλήθη στο να ισχυροποιήσουν την κοινωνία τους με τον Κύριο ΙΗΣΟΥ**. Αυτό θα δυναμώσει και θα ενθαρρύνει ολόκληρο το σώμα της εκκλησίας του Χριστού.

Πολλές δογματικές αποχρώσεις, διεθνείς οργανώσεις συναθροίσεων και κύκλοι με κάποια ιδιαίτερη έμφαση ανάμεσά τους,

θα αρχίσουν να αποσυνδέονται και να αποχωρίζονται από αυτά τα δεσμά, ακόμα και από εκείνα που για ένα ορισμένο καιρό ορίστηκαν από τον ίδιο το Θεό, ώστε να πάρουν τη θέση τους μέσα σε αυτό το μεγάλο δίκτυο, που ο Κύριος σχηματίζει τώρα.

Για μερικούς, αυτοί οι δεσμοί θα αγνοηθούν ή θα ξεχαστούν σε τέτοιο σημείο, μέχρι που θα περάσουν σχεδόν απαρατήρητοι, εξαιτίας της μεγαλύτερης έντασης και υπόστασης αυτής της νέας κίνησης.

Για μερικούς άλλους, ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΔΥΝΗΡΟΣ Ο ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ, καθώς θα διώκονται και θα περιφρονούνται από εκείνους που δεν θα καταλαβαίνουν αυτό που ο Κύριος κάνει. Εκείνοι από τους οποίους θα απαιτηθεί να αφήσουν πολλά πίσω τους, πολύ σύντομα θα λάβουν πολύ περισσότερα από εκείνα που εγκατέλειψαν.

ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Μερικοί υπεύθυνοι θα αφήσουν τις οργανώσεις τους, καθώς θα αναγνωρίζουν ότι δεν έχουν πλέον καμιά σχέση με αυτό το **«νέον πράγμα»** που ο Θεός ΤΩΡΑ κάνει (βλ. Ησαΐας ΜΓ:18-19). Άλλοι θα τους αφήσουν πίσω, για να αποχωριστούν από μόνοι τους. Τελικά όλοι οι κύκλοι των διακονιών ή των έργων, που έχουν τη δική τους ιδιορρυθμία και ιδιαιτερότητα, **θα διαλύσουν για να πάρουν μία και μόνη ιδιότητα, δηλαδή, το να είναι απλά ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, για όλους που θα γίνουν μέρος του θερισμού.**

Ενα και μόνο **πρεσβυτέριο** θα σχηματίζεται σε πόλεις και σε περιοχές, που θα αποτελείται από ποιμένες και εργάτες *από όλες τις αποχρώσεις*. Η ενότητά τους και η αρμονία στο σκοπό, καθώς και αυτή των διαφόρων συναθροίσεων, θα αποτελέσει ένα γεγονός άξιο θαυμασμού για τον κόσμο.

Ο Κύριος Ιησούς θα δώσει σε αυτά τα πρεσβυτέρια, μεγάλη σοφία και διάκριση, αλλά και δεν θα υπάρξει καμιά απολύτως αμφιβολία ότι **Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΟΝΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΕΦΑΛΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.** Αυτό που έρχεται, θα είναι μεγαλύτερο από κάθε τι, που άνθρωπος ή σύνοδοι ανθρώπων θα μπορούν να διοικήσουν.

Ο σκοπός του Κυρίου, προκειμένου να προετοιμάσει για τον θερισμό, είναι **να ΣΥΝΔΕΣΕΙ** και όχι **να ΧΩΡΙΣΕΙ**. Η αποσυγκρότηση οργανώσεων και η αποσύνδεση ορισμένων έργων, θα

είναι μία θετική και ευχάριστη εμπειρία για τους πιστούς υπηρέτες του Κυρίου. **ΔΕΝ ΘΑ ΑΦΗΝΟΥΝ ΚΑΤΙ ΠΙΣΩ ΤΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΣΕ ΕΝΑ ΜΑΓΑΛΥΤΕΡΟ ΕΡΓΟ.**

Εκείνοι που έπεσαν στο να λατρεύουν το έργο του Θεού, περισσότερο από το Θεό, **του οποίου είναι το έργο**, θα έχουν πρόβλημα. Οι περισσότεροι όμως από αυτούς θα ελευθερωθούν (από την παγίδα αυτή) από το θαυμαστό χρίσμα που έρχεται.

Εκείνοι που αισθάνονται ότι έχουν κληθεί για να επιτεθούν και να καταστρέψουν τα παλαιά, **ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ.** Θα υπάρχουν πολλοί **"λίθοι προσκόμματος"** που θα κυκλοφορούν μέσα στην εκκλησία και θα φέρουν σύγχυση και κάποια καταστροφή από καιρό σε καιρό. **ΘΑ ΝΟΜΙΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΕΣ, ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΙ ΝΑ ΚΡΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΟΥΝ.** Εκείνοι που θα υπηρετούν σαν πνευματικοί οδηγοί, θα πρέπει να εμπιστεύονται τη διάκρισή τους και να μετακινούν τους "λίθους προσκόμματος".

Για να γίνει και να φανεί ο διαχωρισμός από τους "λίθους προσκόμματος", θα εγερθεί ένα μεγάλο πλήθος από **ΠΡΟΦΗΤΕΣ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ, ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ** με τη διακονία και το πνεύμα του **Φινεές (ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Για τον Φινεές βλέπε σχετικά, Αριθμοί ΚΕ: 7-9, ΛΑ:6-12 /Κριταί κ: 28 /Α' Χρονικών Θ: 20 /Εξοδος ς': 25 / κλπ.).

Όπως ο γιός του Ελεάζαρ, ο Φινεές, δεν μπορούσε να ανεχτεί την αμαρτία μέσα στο στρατόπεδο του Κυρίου, έτσι και αυτή η διακονία του "Φινεές" θα σώσει συναθροίσεις και μερικές φορές ίσως και έθνη ολόκληρα από τις πληγές που θα γεμίσουν τη Γη. Θα κινηθούν από το ζήλο του Κυρίου για την καθαρότητα του λαού Του. Θα αποσταλούν να σώσουν και να διατηρήσουν το έργο του Κυρίου και όχι να το καταστρέψουν, όπως κάνουν οι "λίθοι προσκόμματος".

ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΠΥΡΩΝ

Για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα θα υπάρχει τέτοια εισροή κόσμου, ώστε αυτό το μεγάλο δίκτυο δεν θα μπορεί να τους κρατήσει όλους. Πολλές από τις παλιές αποχρώσεις και τις οργανωμένες (τοπικές) εκκλησίες θα γεμίσουν με αυτή την πλημύρα. **Εξαιτίας αυτού, ΘΑ ΙΣΧΥΡΙΣΤΟΥΝ ότι αυτοί θα είναι η αιτία και ο κύριος σκοπός αυτής της αναζωπύρωσης.** Αυτή όμως η πλάνη δεν θα διαρκέσει για πολύ, γιατί ταυτόχρονα με το ΘΕΡΙ-

ΣΜΟ θα εγερθεί δυνατή ΘΛΙΨΗ στον κόσμο, που τελικά θα τους καταθάγει. **ΑΥΤΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ, ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ, ΠΟΥ ΕΚΕΙΝΟΣ ΔΕΝ ΕΔΡΑΙΩΣΕ.** Η μεγάλη "θάλασσα", η μάζα της ανθρωπότητας, που αυτοί ζήτησαν να διακυβερνήσουν, θα εγερθεί να τους καταστρέψει.

Οι πόλεμοι θα αυξηθούν. Ακόμα θα υπάρξουν και πυρηνικοί πόλεμοι, αλλά σε ελαττωμένη κλίμακα, περισσότερο μεταξύ του λεγόμενου Τρίτου Κόσμου. Πολλοί περισσότεροι θα χαθούν από πληγές και φυσικές καταστροφές (όάέόίιιβ, άññρόδέάδ, êëð.), παρά από τους πολέμους που θα γίνουν κατά τη χρονική περίοδο αυτής της όρασης.

Αυτά καθ' εαυτά τα θεμέλια του πολιτισμού θα σεισθούν και θα σαπίσουν. Ακόμα και οι πιο σταθερές κυβερνήσεις του κόσμου θα λιώνουν σαν κερί, χάνοντας την εξουσία τους και τον έλεγχο στους πληθυσμούς τους (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Αυτό συνέβει κατά τα έτη 1990-91 στα λεγόμενα Ανατολικά Κομμουνιστικά Κράτη, όπου έγιναν κοσμοϊστορικές ανακατατάξεις και αλλαγές, με παγκόσμιες προεκτάσεις). **ΤΕΛΙΚΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΟ, ΝΑ ΒΡΕΘΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΜΕ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ.** Αυτό θα επιφέρει γενική παραφροσύνη επάνω στο πρόσωπο όλης της Γης. Μεγάλες μάζες όχλου θα επιτίθενται σε κάθε τι στο διάβα τους. Τα περιβλεπτα κτίρια των μεγάλων εκκλησιαστικών αποχρώσεων και των μεγάλων γνωστών διακονιών, θα είναι ένας από τους κυριότερους στόχους αυτού του ασυγκράτητου και μη ελεγχόμενου όχλου και θα χαθούν σχεδόν μέσα σε μία νύχτα.

Ψευδοθηρησκείες, πλάνες και μαγείες, θα εξαπλώνονται σαν επιδημίες και θα βρίσκονται σε μεγάλη έξαρση, κάτι που το ζούμε καθημερινά στις ημέρες μας. Αλλά και αυτές θα γίνουν στόχος του αχαλίνωτου όχλου. Στο μεταξύ και οι κυβερνήσεις θα έχουν καταστραφεί και θα έχουν χάσει τη δύναμή τους, μέχρι του σημείου να παραβλέπονται από την (Κρατική) εξουσία λυτσαρίσματα και ομαδικές εκτελέσεις από αυτές τις εξαγριωμένες μάζες. Φόβος και βαθύ σκοτάδι σκεπάζουν τη Γη, **αλλά όλα αυτά, κάνουν τη δόξα του ΙΗΣΟΥ, που φανερώνεται στα πρόσωπα των αγίων Του, πιο δυνατή.**

Μεγάλες μάζες ανθρώπων θα εισρέουν στον Κύριο και η προσέλευση σε μερικά μέρη θα είναι τόσο μεγάλη, ώστε ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, ΘΑ ΠΟΙΜΕΝΟΥΝ ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ

ΠΙΣΤΩΝ. Αρένες και στάδια θα γεμίζουν κάθε νύχτα και οι πιστοί θα έρχονται να ακούσουν τους αποστόλους και τους διδασκάλους που ο Κύριος θα έχει χρίσει.

ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

Κατά την περίοδο αυτή, λίγες μόνον συναθροίσεις θα παραμείνουν αποχωρισμένες ή μεμονωμένες στον εαυτό τους. Πολλοί πρεσβύτεροι και ποιμένες ίσως μείνουν αδρανείς, αλλά οι ομάδες στις οποίες θα επισκοπούν, θα αλλάζουν συνεχώς. Μερικές ομάδες αγίων αναζωπυρώνονται μέσα σε διωγμούς και προβλήματα, καθώς και άλλοι πιστοί, γιατί ο Κύριος Ιησούς τους σκορπίζει για να μεταφέρουν το μήνυμά Του παντού σαν σπόρο.

Προς το τέλος της όρασης αυτής, το σώμα του Χριστού μοιάζει σαν ένα μεγάλο ορμητικό ποτάμι, το οποίο υπερχειλίζει και σαρώνει το κάθε τι στο διάβα του, ανεμπόδιστα σαν τον άνεμο. Τη μία ημέρα μπορεί να γίνονται συναθροίσεις σε κάποιο δημόσιο κτίριο ή στάδιο, την επόμενη ημέρα σε κάποιο πάρκο, και στη συνέχεια από σπίτι σε σπίτι (όπου θα είναι κάτι το θαυμαστό). Μεγάλες συγκεντρώσεις που θα ζωογονούν **ολόκληρες πόλεις** θα γίνονται αυθόρμητα, χωρίς ιδιαίτερο προγραμματισμό.

Ασυνήθιστα ΘΑΥΜΑΤΑ θα είναι κάτι το πολύ συνηθισμένο, ενώ αυτά που σήμερα θεωρούνται θαυμαστά, θα γίνονται σχεδόν χωρίς ιδιαίτερη προειδοποίηση από τους νέους στην πίστη.

Οι φανερώσεις των **αγγέλων** θα είναι κάτι το πολύ συνηθισμένο στους πιστούς και μία ορατή δόξα του Κυρίου θα φανερώνεται επάνω σε ορισμένους, για μακρές χρονικές περιόδους, καθώς η δύναμή Του θα εξέρχεται από αυτούς.

ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Θα γίνουν συγκεντρώσεις αποστόλων, προφητών, πρεσβυτέρων, κλπ. και θα χρησιμοποιηθούν θαυμαστά από τον Κύριο Ιησού, χωρίς όμως να υπάρχει ιδιαίτερος (δογματικός) χρωματισμός και διαχωρισμός από το υπόλοιπο σώμα των πιστών. **Η ενότητά τους θα είναι στον ΙΗΣΟΥ και ΕΚΕΙΝΟΣ, μόνος, θα είναι η κεφαλή της Εκκλησίας Του.** Τελικά η παρουσία του Κυρίου θα είναι τόσο δυνατή κατά τη διάρκεια αυτής της αναζωπύρωσης, που όπως οι 24 πρεσβύτεροι προσφέρουν τα στεφάνια

στα πόδια του καθήμενου επί του θρόνου (βλ. Αποκάλυψη Δ:10), έτσι και σε αυτούς δεν θα υπάρχει χώρος για να σκεφτεί κάποιος υπερήφανα. Αυτοί που θα έχουν υπεύθυνη θέση εξουσίας, θα είναι και οι πιο ταπεινοί από όλους.

Όταν κάποιος θα θέλει να έχει υπεύθυνη θέση, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΟΝ ΕΧΕΙ ΚΑΛΕΣΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ, θα γίνεται φανερός σε όλους. Οι οδηγοί αυτής της κίνησης θα είναι αληθινοί υπηρέτες, που **δεν** θα ενδιαφέρονται για φήμη ή για θέση. Η ταπείνωσή τους θα τους κάνει, ώστε αυτοί να γίνουν αρωγοί, που από μέσα τους θα έρχονται κύματα-κύματα τα ζωντανά νερά. Ο Κύριος λέγει ότι **<θα κατοικήσει τους ΤΑΠΕΙΝΟΥΣ της γης>**.

Αυτός ο θερισμός θα είναι τόσο μεγάλος, που κανείς πλέον δεν θα βλέπει στο παρελθόν, στην πρώτη (Αποστολική) Εκκλησία, σαν σημείο σύγκρισης. **Όλοι θα λέγουν ότι ΠΡΑΓΜΑΤΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΡΑΤΗΣΕ ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΟΙΝΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ.** Η πρώτη εκκλησία ήταν προσφορά πρωτογεννημάτων, αλλά στην πραγματικότητα αυτός θα είναι ο θερισμός, τώρα στις ημέρες μας. Ελεγαν για τον απόστολο Παύλο ότι αναστάτωσε την οικουμένη (βλ. Πράξεις Ις':20, ΙΖ:6), θα λέγεται όμως για τους αποστόλους ΠΟΥ ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΧΡΙΣΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ (κάτι που μπορεί και να έχει γίνει) ότι γυρίζουν τον κόσμο από την καλή του πλευρά και όχι από την ανάποδη. **Εθνη θα τρέμουν ΜΟΝΟΝ με την αναφορά του ονόματός τους.**

Αυτοί οι ΑΝΔΡΕΣ και οι ΓΥΝΑΙΚΕΣ του Θεού, δεν θα θεωρούν τα επιτεύγματά τους μεγάλα, εξαιτίας της σφοδρής αγάπης τους για Εκείνον, ο οποίος εργάζεται δια μέσου αυτών και της αναγνώρισης των δικών Του επιτευγμάτων. Σαν τον Ιησού θα φεύγουν στα όρη, όταν οι άνθρωποι θα προσπαθούν να τους κάνουν βασιλείς (κυβερνήτες τους) ή να τους υψώνουν με κάποιο τρόπο. **Η ύψωση τους και η εξουσία τους δεν θα προέρχεται από ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, αλλά από άνωθεν, από το ΘΕΟ.**

Καθώς οι μάζες θα ψάχνουν για οποιονδήποτε, ώστε να του δώσουν την εξουσία εκείνο τον καιρό, η παρακάτω πρόταση έρχεται σαν προειδοποίηση: **<Εάν ο κόσμος σε κάνει βασιλιά, ποιος θα κυβερνά;>** Η ΕΞΟΥΣΙΑ, ΠΟΥ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΘΑ ΕΔΡΑΙΩΣΕΙ, ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΑΠΟ Ο,ΤΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΕΧΕΙ ΓΝΩΡΙΣΕΙ. Μην προσπαθήσεις να κυβερνήσεις, απλά μόνον

να υπηρετείς. Δια μέσου αυτής της υπηρεσίας, η εξουσία Του θα ρέει και θα αρχίσει να φέρνει τάξη, δια μέσου της ειρήνης.

Δεν πιστεύω ότι μπορούμε να εκφράσουμε εδώ την πραγματική έκταση όλων αυτών των γεγονότων, ούτε του χάους που θα υπάρχει, αλλά ούτε και του δυνατού έργου του αγίου Πνεύματος του Θεού. Οσον αφορά την ΑΡΠΑΓΗ της Εκκλησίας ή τη ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΛΕΥΣΗ του Κυρίου Ιησού δεν δόθηκε τίποτε το σχετικό με αυτά στην όραση αυτή. Αυτό που μου επιτράπηκε από τον Κύριο να προειδώ, τελείωσε με **αυξανόμενο ΧΑΟΣ και με αυξανόμενη ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ.**

ΣΗΜΕΙΑ ΕΜΦΑΣΗΣ

Θα υπάρχουν λόγοι και προτροπές, που θα προέρχονται από τον Θρόνο του Κυρίου Ιησού και θα έχουν μεγάλη εξουσία. Θα δοθούν για να προετοιμάσουν την εκκλησία Του για τις έσχατες ημέρες που έρχονται.

Παρ' όλο που δεν υποθέτω ότι τα παρακάτω έξι (6) σημεία θα είναι τα μόνα που ο Κύριος θα αναφέρει, πιστεύω ότι σύντομα θα ακούσουμε τους χρισμένους προφήτες Του και τους διδασκάλους Του να αρχίσουν να τονίζουν τα εξής:

1. ΟΙΚΟΔΟΜΕΙΤΕ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΜΟΝΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΕΘΕΙ: «ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ»

Εργα που κτίζονται επάνω σε <αλήθειες>, *αντί να κτίζονται ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ, δεν θα σταθούν εκείνη την ημέρα.* Σήμερα πολλές συναθροίσεις και διακονίες καταστρέφονται με το παραμικρό ταρακούνημα. Τα έργα εκείνα που είναι σωστά κτισμένα στον Ιησού, θα αντέξουν τις μεγαλύτερες δοκιμασίες χωρίς καν να κλονισθούν.

Θα υπάρξει μεγάλη έμφαση στον Κύριο Ιησού στις επερχόμενες ημέρες. Η **αυξανόμενη αποκάλυψη ΕΚΕΙΝΟΥ**, θα σκεπάσει κάθε άλλη έμφαση του παρελθόντος, όπως ο ήλιος σκεπάζει τη σελήνη όταν αυτή ανατέλει. Οι «αλήθειες» που είχαν γίνει στο παρελθόν καταστροφή, θα θεωρούνται πλέον ασήμαντες, καθώς η εκκλησία θα αρχίσει να Τον βλέπει, και **«στον Οποίον είναι κεκρυμμένοι όλοι οι θησαυροί της γνώσεως και της σοφίας»** (Κολοσσαείς Β:3).

2. ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΤΟΥΝ ΤΑ «ΧΩΡΙΣΜΑΤΑ» ΚΑΙ ΤΑ «ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ» ΠΟΥ ΜΑΣ ΧΩΡΙΖΟΥΝ και ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΙΗΣΟΥ και ΑΠΟ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Πρέπει να έρθουμε πιο κοντά Του και δια μέσου Εκείνου να έρθουμε πιο κοντά ο ένας στον άλλον. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ και ΥΨΩΣΗ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, καθώς και ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ή ΕΡΓΑ, θα περιέλθουν κάτω από την αυστηρή παιδεία του Κυρίου και σύντομα θα γίνουν γνωστά σαν «ξένο πυρ». Αυτοί που θα συνεχίσουν να προσφέρουν «ξένο πυρ», θα απολεσθούν από τη διακονία, με τέτοιο φανερό τρόπο, ώστε ο καθαρός και άγιος φόβος του Κυρίου Ιησού θα πλημμυρίσει το σώμα της εκκλησίας Του. Αυτό θα βοηθήσει την εκκλησία στο να προχωρήσει προς την αληθινή πνευματική λατρεία και στην ενότητα που θα βασίζεται σε αυτή τη λατρεία.

3. ΝΑ ΖΕΙΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΤΟΥ «ΣΑΒΒΑΤΟΥ» ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ

Αυτό δεν θα γίνει μόνον μια συνεχής αυξανόμενη έμφαση στη διδασκαλία, αλλά θα γίνει μια πραγματικότητα, καθώς ο Κύριος Ιησούς εισέρχεται στο Ναό Του, στην εκκλησία. *Η αυξανόμενη σχέση με Εκείνον, θα φέρει τέτοια ειρήνη, που θα καθησυχάσει την τρικυμία της φουσκωμένης θάλασσας της ανθρωπότητας.* Η ένταση των καιρών θα υπερνικήσει κάθε ψεύτικη ειρήνη. Πρέπει να γίνουμε ΕΝΑ με τον «Κύριο του Σαββάτου».

4. ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΝ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ», Η ΟΠΟΙΑ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΦΥΣΙΚΗ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ»

Για παράδειγμα, μερικοί έχουν αρχίσει να μεταποιούν τα πολύτιμά τους σε χρυσό ή σε κτήματα γης. Αυτό βέβαια μπορεί να είναι χρήσιμο, αλλά είναι πολύ πιο σοβαρό να πάρουμε την πνευματική γη (κληρονομιά) και να αποκτήσουμε πολύτιμους θησαυρούς στους ουρανούς.

Ο Κύριος ζητά δωρητές, που θα γίνουν αγωγοί των προμηθειών Του. Σε αυτούς δεν θα ληφθεί τίποτα. Εκείνοι που αποθηκεύουν και δεν μαθαίνουν να δίνουν ελεύθερα, μπορούν να υποστούν αυξανόμενη κρίση στις γήινες επιδιώξεις τους, και αυτή θα είναι Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ για να τους ελευθερώσει. Μερικοί που θα είναι πιστοί και γενναϊόδωροι, μπορεί και αυτοί να υποστούν την αυξανόμενη κρίση σε αυτά, αλλά θα είναι για την προετοιμασία τους στο να γίνουν μεγάλοι αγωγοί για να προμηθεύσουν για πολλούς. **Θυμηθείτε τον Ιωσήφ!!!**

Μερικοί θα νομίζουν ότι θα πρέπει να ελαττώσουν τα ταξίδια τους σε ορισμένους τόπους και θα αρχίζουν να δίνουν έμφαση στην καθαρότητα, εξαιτίας της επιδημίας του AIDS. Αυτό ίσως είναι χρήσιμο, αλλά από την κρίση του Θεού, μία μόνον διέξοδος υπάρχει: **Αυτή που βρίσκεται στον Ιησού Χριστό.** Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ είναι πολύ πιο ζωτική από τη ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ και αυτή και μόνον μπορεί να μας προστατεύσει από το AIDS, ή από οποιαδήποτε άλλη πληγή.

5. «Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΘΑ ΖΗΣΕΙ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ» και ΟΧΙ ΜΕ ΦΟΒΟ

Οι φόβοι θα αυξηθούν πάρα πολύ στον κόσμο. Ενέργειες που θα γίνονται από την εκκλησία εξαιτίας του φόβου, σχεδόν πάντοτε θα αποδεικνύονται καταστρεπτικές. Μερικές διδασκαλίες που θα διδάσκονται για την πίστη, θα έχουν θολώσει τα καθαρά νερά του Κυρίου, σε τέτοιο βαθμό, που μερικοί δεν θα θέλουν να ξανακούσουν τη λέξη «πίστη».

Αυτό συνήθως συμβαίνει, πριν ο Κύριος αρχίσει ένα μεγάλο έργο. Μεγάλη αποκάλυψη για αληθινή πίστη έρχεται και θα είναι μια κύρια αποκάλυψη για μας, ώστε να μπορούμε να Τον υπηρετήσουμε εκείνες τις ημέρες.

- Ορισμένοι θα κληθούν να περπατήσουν εκεί, που και οι άγγελοι φοβούνται να περπατήσουν.
- ΓΝΩΡΙΖΕ ΟΤΙ, Εκείνος που είναι "μέσα μας", είναι πολύ με-

γαλύτερος από εκείνον που είναι στον “κόσμο”.

Τα άγια αγγεία που Εκείνος ετοιμάζει, θα βαδίσουν με θάρρος και εμπιστοσύνη, που θα αφήσει άναυδο έναν κόσμο κατειλημμένο από φόβο. Η πίστη μας θα λάμπει, καθώς η παρουσία του Κυρίου Ιησού θα αυξάνει. Αληθινή πίστη είναι η αναγνώριση Εκείνου στον Οποίο πιστεύουμε.

- **Όταν κάποιος αληθινά και σωστά φοβάται τον Κύριο, δεν θα φοβάται ΤΙΠΟΤΕ άλλο.**

Στις ερχόμενες ημέρες πάρα πολλοί θα ζουν σε μόνιμη Βόση μέσα στη σφαίρα του υπερφυσικού. **Θα είναι γι' αυτούς πλέον κάτι το φυσικό, όπως ήταν** (φυσικό για τους Ισραηλίτες) **το μάζεμα του “Μάνα” για να τραφεί ο λαός του Θεού.** Μερικές από τις ενέργειες του Κυρίου για το λαό Του θα είναι ανεπανάληπτες, ξεπερνώντας και τα μεγαλύτερα θαύματα που περιγράφονται μέσα στην Αγία Γραφή.

Αυτό θα φαίνεται σαν φυσικό καθώς θα γίνονται, **γιατί η παρουσία του Κυρίου Ιησού θα προξενεί μεγαλύτερο θάμβος από τα έργα Του.** Θα είναι πολύ κοντά στο λαό Του εκείνες τις ημέρες.

6. Ο ΚΥΡΙΟΣ ΘΑ ΑΝΟΙΞΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΟΠΟ ΤΟΥ, ΣΕ ΤΕΤΟΙΟ ΒΑΘΟΣ, ΠΟΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Οι Γραφές ακόμα πρέπει να «λυθούν» και θα γίνει αυτό. Όταν γίνει αυτό, τότε η αντίληψή μας, ακόμα και για τις βασικότερες αλήθειες, όπως είναι η αναγέννηση, η σωτηρία, κλπ., θα αυξηθεί πάρα πολύ. Αυτό θα δώσει μεγάλη υπόσταση και βάθος σκοπού σε όλο το σώμα του Χριστού.

Οι ενέργειες των χαρισμάτων και των διακονιών θα έλθουν με αυξανόμενη *ΕΞΟΥΣΙΑ* και *ΔΥΝΑΜΗ*, καθώς η εμπιστοσύνη τους θα αυξάνεται με γνώση. Η σφαίρα του Πνεύματος θα γίνει για την εκκλησία πιο πραγματική από αυτή τη γήϊνη σφαίρα. Όταν τεθεί σωστά το **μόνο θεμέλιο** μέσα στην εκκλησία, **ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η**

ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ Η ΑΦΙΕΡΩΣΗ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ, τότε το Πνεύμα της αποκάλυψης θα εκχυθεί όπως και πριν.

❖ Μην αντιστέκεσαι στον Κύριο σε ότι αφορά αυτό το έργο. Ζήτησε στενότερη σχέση ενότητας με τον Κύριο Ιησού και άνοιξε τον εαυτό σου στα υπόλοιπα μέλη του σώματος του Χριστού. **Έλα πιο κοντά τους και παραμέρισε τα φράγματα.** *Ο Ιησούς με έναν απλό τρόπο θα κάνει το λαό Του να υψωθεί πάνω από τέτοιες διαφορές και να Τον λατρεύσει με ΕΝΟΤΗΤΑ.* Καθώς Εκείνος υψώνεται βαθμηδόν στη ζωή μας, θα αρχίσουμε να αναρωτιώμαστε, **πως,** τόσο πολλά πράγματα που ήσαν τόσο ζωτικά για μας και συχνά μας χώριζαν, **αποσπούσαν τόσο πολύ την προσοχή μας από Εκείνον.**

Καθώς αυτή η τελική μάχη αρχίζει, όλοι μας θα απορούμε και μερικές φορές θα ντρεπόμαστε για όλα εκείνα τα οποία θα βλέπουμε ότι είχαμε με το μέρος μας και τα νομίζαμε σωστά. **Ο Κύριος Ιησούς θα κάνει «ΝΕΟΝ ΠΡΑΓΜΑ»** (βλ. Ησαΐας ΜΓ:19), δεν θα κάνει **«ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΠΡΑΓΜΑ»**, δηλαδή να ανακαινίσει κάτι το παλιό. Δεν βάζουμε νέον οίνον σε παλιούς ασκούς (βλ. Ματθαίος Θ:16-17 /Μάρκος Β:22 /Λουκάς Ε:37).

Ταπεινώσου κάτω από την κραταιά χείρα του Θεού, ώστε να λάβεις και εσύ μέρος στη μεγάλη εξύψωση που θα κάνει ο Κύριος. Εκείνοι που θα θελήσουν να αδειάσουν τους εαυτούς τους και να παραδώσουν κάθε προσωπική τους επιδίωξη, ώστε να γίνουν άσημοι, εκείνοι που με υπομονή δέχονται την απόρριψη και την παρεξήγηση από τους άλλους αδελφούς που δεν τους καταλαβαίνουν και τους θεωρούν πλάνους, σύντομα αυτοί θα αναστατώσουν ολόκληρο τον κόσμο με το μήνυμα του Κυρίου των κυρίων και του Βασιλιά των βασιλέων, του Ιησού. ΑΜΗΝ.

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

Ρικ Τζόϊνερ

«ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ»

Στις αρχές της δεκαετίας του 90 είχα μία όραση για την Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Η Εκκλησία παρομοιαζόταν σαν ένα **νησί** στο μέσο της **θάλασσας**. Επάνω σε όλο το νησί υπήρχαν πολλοί διαφορετικοί τύποι **κτιρίων**, το καθένα από τα οποία (κατάλαβα ότι) αναπαριστούσε μια **διαφορετική εκκλησιαστική απόχρωση**. Τα κτίρια αυτά φαίνονταν να είναι μεταξύ τους αρχιτεκτονικά αταίριαστα, καθόσον υπήρχαν μερικά πολύ παλιά δίπλα σε άλλα υπερσύγχρονα. Μεταξύ πολλών κτιρίων γινόταν ένας πόλεμος, που συνεχιζόταν και τα περισσότερα κτίρια έμοιαζαν σαν βομβαρδισμένα από οβίδες. Μέσα στα κτίρια αυτά ζούσαν ακόμα άνθρωποι, αλλά οι περισσότεροι λιμοκτονούσαν και ήταν πληγωμένοι.

Τα κυρίαρχα πνεύματα

Επάνω στο νησί υπήρχαν δύο σκοτεινά πνεύματα τα οποία κατεύθυναν τον πόλεμο. Το ένα είχε το όνομα **“Ζηλοφθονία”** και το άλλο **“Φόβος”**. Έδιναν συγχαρητήρια το ένα στο άλλο, κάθε φορά που κάποιο κτίριο πάθαινε βλάβη ή οι άνθρωποι πληγώνονταν.

Τότε είδα άλλα δύο ισχυρά και τρομερά πνεύματα, τα οποία σηκώθηκαν επάνω στη θάλασσα. Τα πνεύματα αυτά έγιναν καταιγίδες. Το ένα ονομαζόταν **“Οργή”** και το άλλο **“Ανομία”**. Δημιούργησαν στη θάλασσα τρικυμία και μεγάλα κύματα που ξεσπούσαν επάνω στο νησί. Αυτές οι καταιγίδες γρήγορα έγιναν τόσο μεγάλες, ώστε φάνηκαν να απειλούν το νησί περισσότερο απ’ότι το απειλούσε ο πόλεμος. Αισθάνθηκα πως ο λαός στην πόλη έπρεπε να προειδοποιηθεί γι’ αυτές τις καταιγίδες και μερικοί που φαίνονταν ότι ήταν φρουροί προσπαθούσαν αυτό να το κάνουν, αλλά κανένας δεν τους άκουγε και δεν τους έδινε ση-

μασία. Ο λαός έκανε μόνο δημόσιες συζητήσεις, διαφωνώντας και αμφισβητώντας για το αν θα έπρεπε να έχουν εμπιστοσύνη στους φρουρούς. Αυτό όμως ήταν το αξιοσημείωτο, γιατί ο καθένας, που απλά θα κοίταζε προς τα επάνω, θα μπορούσε από μόνος του να δει τις καταιγίδες, χωρίς ιδιαίτερη προειδοποίηση.

Αυτοί οι πόλεμοι μεταξύ των κτιρίων είχαν αφήσει τόσο πολύ λαό πληγωμένο, ώστε πολύ σύντομα τα **νοσοκομεία** έγιναν τα μεγαλύτερα κτίρια επάνω στο νησί. Τα νοσοκομεία αυτά ήταν εκκλησιαστικές δογματικές αποχρώσεις και κινήματα που είχαν αφιερωθεί στη θεραπεία των πληγωμένων. Καθώς τα “νοσοκομεία” αυτά μεγάλωναν, οι άλλες πολεμικές φατρίες δεν τα σέβονταν καθόλου, παρ’ όλο που ήταν το μέρος όπου ακόμα και τους δικούς τους πληγωμένους παρακολουθούσαν για θεραπεία. Πολύ γρήγορα οι διάφορες φατρίες έγιναν πιο αποφασιστικές να καταστρέψουν αυτά τα νοσοκομεία, καθώς επίσης και όλα τα άλλα κτίρια.

Καθώς συνεχιζόταν ο πόλεμος, ακόμα και αυτοί που δεν ήταν βαριά τραυματισμένοι είχαν την εμφάνιση φαντασμάτων, ή παραμορφώνονταν αφύσικα από την πείνα και τις αρρώστιες. Κάθε φορά που ένα κτίριο εφοδιαζόταν με **τροφές**, οι οποίες θα μπορούσαν να προσελκύσουν τους ανθρώπους, αυτό αμέσως γινόταν στόχος. Δεν μπορούσα να καταλάβω «Πως, ακόμα και ένα πόλεμος, μπορούσε να είναι τόσο πολύ σκληρός», και αυτό ήταν η Εκκλησία.

Στο μέσο της μάχης, διάφοροι άνθρωποι προσπαθούσαν ακόμα να υψώσουν τα κτίριά τους ή να οικοδομήσουν άλλα νέα, αλλά ήταν τελείως ανώφελο. Κάθε φορά που ένα κτίριο άρχιζε να υψώνεται λίγο περισσότερο από τα άλλα, ή κάθε φορά που ένα νέο κτίριο άρχιζε να χτίζεται, γινόταν αμέσως ο κύριος στόχος επίθεσης όλων των άλλων κτιρίων και πολύ γρήγορα το μετέτρεπαν σε ερείπια.

Είδα τότε πολλούς ισχυρούς ηγέτες που οδηγούσαν τον πόλεμο. Όλοι τους, επάνω στα μέτωπά τους, είχαν γραμμένη την ίδια λέξη: **“Δολιότητα”**. Έμεινα κατάπληκτος που μερικοί αποφάσιζαν να ακολουθήσουν αυτούς τους ανθρώπους με κάτι τέτοιο γραμμένο επάνω τους, αλλά όμως το έκαναν. Θυμήθηκα τα λόγια του Παύλου στους Κορίνθιους: **«Διότι σεις ευχαρίστως υποφέρετε τους ΑΦΡΟΝΑΣ, όντες φρόνιμοι, επειδή υποφέρετε,**

εάν τις σας καταδουλόνη, εάν τις σας κατατρώγη, εάν τις λαμβάνη (τα υμών), εάν τις επαρηται, εάν τις σας κτυπά εις το πρόσωπον» (Β΄ Κορινθίους ΙΑ:19-20).

Ένα υπόλοιπο

Παρ' όλα αυτά υπήρχαν και άνθρωποι οι οποίοι φαινόταν μέσα σε κάθε κτίριο σαν **φώτα**. Αυτά τα φώτα αρνούταν να λάβουν μέρος στον πόλεμο, αλλά αφιέρωναν το χρόνο τους προσπαθώντας να επισκευάσουν τα κτίρια ή να περιθάλψουν τους πληγωμένους. Παρ' όλο που ήταν αδύνατο να επισκευάζουν τις βλάβες των κτιρίων, ανάλογα με την καταστροφή, ή να βοηθούν τους πληγωμένους, ανάλογα με τους τραυματίες, εκείνοι δεν σταματούσαν την προσπάθεια.

Επίσης ήταν φανερό ότι το καθένα από αυτά τα φώτα είχε τη δύναμη να θεραπεύει πληγές και ότι η δύναμή τους αύξανε καθώς εργαζόνταν. **Εκείνοι που θεραπεύονταν, γίνονταν φώτα, όπως ακριβώς και οι θεραπευτές τους.** Ήταν φανερό ότι τα άτομα αυτά που είχαν αφιερωθεί στη θεραπεία των πληγωμένων, ήταν ικανά να προσφέρουν πολύ περισσότερο απ' ότι τα νοσοκομεία, εξαιτίας των άσπλαχνων επιθέσεων που γίνονταν σ' αυτά. Επειδή το κατάλαβαν, τα νοσοκομεία διέσπειραν τους εργαζόμενους σ' αυτά σαν "ομάδες θεραπείας", οι οποίες απλώθηκαν σε όλο το νησί και σε πολλά από τα υπόλοιπα κτίρια.

Υπήρχαν στην περιφέρεια του νησιού πολλοί μικροί καταυλισμοί, μερικοί από τους οποίους είχαν εμπλακεί στον πόλεμο που γινόταν μεταξύ των κτιρίων. Στόχος τους ήταν να καταστρέψουν όλα τα κτίρια, έτσι ώστε να μεταφέρουν το λαό στους δικούς τους καταυλισμούς. Οι ηγέτες αυτών των καταυλισμών είχαν την ίδια λέξη γραμμένη επάνω στα μέτωπά τους, που ήταν "**Δολιότητα**".

Υπήρχαν επίσης και λίγοι από τους καταυλισμούς αυτούς της περιφέρειας, οι οποίοι δεν είχαν εμπλακεί στον πόλεμο και οι καταυλισμοί αυτοί εμφανίζονταν σαν φώτα. Εκτός από αυτό, αύξαναν σε εξουσία, αλλά ήταν διαφορετική η εξουσία από εκείνη που είχαν οι άλλοι με τις θεραπευτικές δυνάμεις. **Εκείνοι είχαν εξουσία επάνω στα γεγονότα.** Προσεύχονταν να σταματήσουν οι μικρές μάχες και να παραμείνουν οι καταιγίδες μακριά. Οι προσευχές τους γίνονταν όλο και πιο πολύ αποτελεσματικές.

Τα δύο πνεύματα επάνω από την πόλη ("Ζηλοφθονία" και "Φόβος") και οι δύο καταιγίδες ("Οργή" και "Ανομία") τρομοκρατήθηκαν πολύ από αυτούς τους μικρούς καταυλισμούς που προσεύχονταν. Ήταν πλέον φανερό ότι αυτές οι ομάδες μεσιτείας θα είχαν πολύ γρήγορα την εξουσία να σταματήσουν τις μεγάλες μάχες και τις μεγάλες καταιγίδες, γεγονός που προφανώς να ήταν η αιτία της ανησυχίας αυτών των μεγάλων πονηρών πνευμάτων.

Η τραγωδία

Υπήρχαν πλήθη από βάρκες και πλοία γύρω από όλο το νησί, που περίμεναν να μπουν στην πόλη, μόλις θα σταματούσε η μάχη. Πολλά από τα πλοία αυτά ήταν γεμάτα με πρόσφυγες από άλλους πολέμους και αρκετοί ήσαν πληγωμένοι. Υπήρχαν επίσης πλοία που μετέφεραν βασιλείς και προέδρους Κρατών, καθώς επίσης και εκείνους που φαινόταν ότι ήσαν πλούσιοι και ευημερούσαν. Όλοι αυτοί είχαν μεγάλο φόβο για τις καταιγίδες, αλλά δεν μπορούσαν όμως να μπουν στην πόλη εξαιτίας της μάχης. Οι αναστεναγμοί τους και οι κραυγές τους ήταν τόσο δυνατές, ώστε έμεινα έκπληκτος που κανένας μέσα στην πόλη δεν μπορούσε να τις ακούσει. Ούτε επίσης φαινόταν κάποιος να ενδιαφέρεται που οι βάρκες βρίσκονταν εκεί απ' έξω.

Η σοφία Του

Τότε είδα τον Κύριο Ιησού να στέκεται και να παρατηρεί. Ήταν τόσο δοξασμένος, ώστε αναρωτήθηκα γιατί δεν Τον είχα δει από πριν και γιατί κανένας μέσα στην πόλη δεν σταματούσε για να Τον λατρεύσει. Για μεγάλη μου κατάπληξη, κανένας δεν φαινόταν ικανός να Τον δει. Τότε κοίταξα μέσα στα μάτια μερικών ανθρώπων και διαπίστωσα πως ήταν όλα τόσο ερεθισμένα από τη σκόνη της πόλης, ώστε έμεινα κατάπληκτος που μπορούσαν να δουν έστω και λίγο. Οι κόρες των ματιών τους ήταν τόσο μικρές, που γνώριζα ότι μπορούσαν να επιτρέψουν να περάσει μόνο ελάχιστη ποσότητα φωτός. Πολύ σύντομα αυτοί οι άνθρωποι θα ήσαν τελείως τυφλοί.

Τότε αναρωτήθηκα, «Γιατί ο Κύριος δεν σταματούσε τον πόλεμο, αλλά Του αρκούσε απλά να παρατηρεί; Αυτός, σαν να κα-

τάλαβε τις σκέψεις μου, γύρισε και μου είπε: **«Αυτή είναι η Εκκλησία μου. Αυτοί είναι οι οίκοι που οι άνθρωποι προσπάθησαν να οικοδομήσουν για Μένα. Χτύπησα την πόρτα στον καθένα από αυτούς, αλλά δεν θέλησαν να Μου ανοίξουν. Θα έφερνα ειρήνη, γιατί Εγώ κατοικώ στην πόλη της ειρήνης»** (βλ. Αποκάλυψη. Γ:20).

Λέγοντας τα λόγια αυτά, στράφηκε και είπε, δείχνοντας το λαό μέσα στα πλοία: **«Αν επέτρεπα σ' όλους αυτούς τους ανθρώπους να μπουν μέσα στην πόλη τώρα, θα τους χρησιμοποιούσαν ακριβώς για τον πόλεμο. Όταν οι φωνές τους γίνουν πιο δυνατές από τον πόλεμο, τότε θα οικοδομήσω ένα μέρος γι' αυτούς»**. Μετά κοίταξε προς εμένα με μεγάλη σοβαρότητα και μου είπε: **«Επέτρεψα να συμβεί αυτό, ώστε να μην ξανασυμβεί ποτέ πια»**. Είναι δύσκολο να μεταφέρω τη δύναμη αυτής της δήλωσής Του, αλλά μου μετάδωσε μια βαθιά κατανόηση ότι επέτρεψε αυτή τη σύγκρουση εξαιτίας της μεγάλης σοφίας Του. Τότε, μου είπε: **«Αν δεν φτάσεις στο σημείο να καταλάβεις αυτό, δεν θα μπορέσεις να καταλάβεις τι πρόκειται να κάνω»**.

Όταν οι φωνές αυτών που βρίσκονταν μέσα στις βάρκες έγιναν πιο δυνατές από τη διαμάχη που υπήρχε μέσα στην πόλη, ο Κύριος έδωσε εντολή και η θάλασσα ελευθερώθηκε. Μεγάλα παλιρροιακά κύματα υψώθηκαν και άρχισαν να σαρώσουν το νησί, μέχρις ότου κάλυψαν τα κτίρια. Τα πνεύματα "Οργή" και "Ανομία" που ήταν καταιγίδες, ενώθηκαν με τα άλλα δύο πνεύματα που ήσαν επάνω στο νησί, τη "Ζηλοφθονία" και το "Φόβο" και όλα αύξησαν σχεδόν στο διπλάσιο το προηγούμενο μέγεθός τους. Τότε το νησί εξαφανίστηκε εντελώς μέσα στο σκοτάδι των πνευμάτων και στη θάλασσα που λυσομανούσε.

Ο Κύριος, καθώς συνέβαινε αυτό, δεν κουνήθηκε. Γνώριζα ότι η μόνη μου προστασία ήταν το να στέκομαι όσο το δυνατόν πιο κοντά σ' Αυτόν. Κατά τη διάρκεια αυτής της μεγάλης καταιγίδας, δεν μπορούσα να δω τίποτε άλλο, παρά μόνο Αυτόν. Καθώς κοίταξα το πρόσωπό Του, μπόρεσα να δω μαζί πόνο και αποφασιστικότητα.

Ο οίκος του Κυρίου οικοδομείται

Σιγά - σιγά οι καταιγίδες εξασθένησαν και τα παλιρροιακά

κύματα υποχώρησαν. Τα άτομα που ήταν τα "φώτα" μέσα στα κτίρια, ξεπρόβαλαν και έμειναν όρθια εκεί όπου κάποτε υπήρχαν τα κτίρια. Τότε ο Κύριος, ο οποίος βρισκόταν στην άκρη του νησιού, μετακινήθηκε προς το κέντρο του και είπε: **«Τώρα θα οικοδομήσω τον Οίκο Μου»**. Όλοι αυτοί που ήταν φώτα άρχισαν να στρέφονται προς Αυτόν. Καθώς στράφηκαν, έγιναν ακόμα περισσότερο φωτεινοί και κάθε ομάδα μεταμορφώθηκε σε ζωντανό στύλο, ακριβώς στο σημείο που στεκόταν. **Σύντομα έγινε φανερό ότι αυτοί οι στύλοι ήταν ο σκελετός του κτιρίου, που θα κάλυπτε σχεδόν όλο το νησί.**

Οι στύλοι ήταν διαφορετικοί σε χρώματα, σχήματα και μεγέθη. Μου ήταν δύσκολο να καταλάβω, πως όλοι αυτοί, ενώ ήταν τόσο διαφορετικοί, θα μπορούσαν να συνεργαστούν σαν ένας ενιαίος σκελετός. Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος φάνηκε πολύ ευχαριστημένος με τον καθένα τους. Καθώς το κτίριο πήρε το σχήμα του, τα διαφορετικά κομμάτια τελικά όλα συνταίριασαν μεταξύ τους σε ένα οικοδόμημα τόσο αρμονικό, ώστε δεν μπορούσα ούτε να φανταστώ ότι ακόμα και ένα μοναδικό κομμάτι θα ήταν δυνατό να μείνει απ' έξω.

Το μυαλό μου περιπλανήθηκε στην απίστευτη ισορροπία των δυνάμεων του σύμπαντος που απαιτούνται για να διατηρηθούν τη ζωή μας επάνω στη Γη. Αν η τροχιά της Γης γύρω από τον ήλιο παρασυρόταν μόλις κατά τρία χιλιοστά επάνω από μια απόσταση 53 χιλιομέτρων, τότε, ή θα ψηνόμασταν, ή θα παγώναμε. Αυτή την τέλεια ισορροπία τη διατηρούν οι δυνάμεις της βαρύτητας από τους πλανήτες και τα άλλα ουράνια σώματα, καθώς επίσης και από τον ήλιο. Σκέφτηκα την τέλεια ισορροπία των αερίων στην ατμόσφαιρα και τα στοιχεία του εδάφους που όλα χρειάζονται να είναι σε τέλεια αρμονία για να διατηρήσουν τη ζωή επάνω στη Γη. Θυμήθηκα τι είχα διαβάσει για τις αναλογίες των αερίων στην ατμόσφαιρά μας. Αν είχαν γίνει κατά τύχη, σε σχέση με τη σπανιότητα που αυτά τα αέρια βρίσκονται στο σύμπαν, η εύρεση της πιθανότητας, σύμφωνα με τους νόμους των πιθανοτήτων θα προκαλούσε εμπλοκή στους μεγαλύτερους υπολογιστές μας.

Τότε άρχισα να αισθάνομαι ανασφάλεια καθώς συνειδητοποίησα πόσο ευαίσθητες είναι όλες αυτές οι ισορροπίες στο φυσικό βασίλειο. Γνωρίζοντας ο Κύριος τις σκέψεις μου αυτές,

μου είπε: *«Όλες αυτές οι ισορροπίες συγκρατούνται από ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΜΟΥ. Οι ισορροπίες είναι ευαίσθητες, και οι δυνάμεις εναντίον τους είναι τώρα μεγάλες, αλλά ο Λόγος Μου είναι μεγαλύτερος».*

Τότε κοίταξα πίσω σ' αυτό το δοξασμένο κτίριο, το οποίο ήταν η Εκκλησία. Γνώριζα ότι η αρμονία και η ισορροπία, που απλώνονταν σ' αυτό το κτίριο, και οι οποίες προέρχονταν από την ανομοιότητα, είχαν φτάσει σ' ένα νέο επίπεδο δημιουργίας. Γνώριζα ότι και οι άγγελοι θαύμαζαν γι' αυτό το μεγάλο έργο. Κατάλαβα ότι, επειδή αυτό το θαύμα είχε εμφανιστεί προερχόμενο από το τρομερό σκοτάδι, αυτή η Εκκλησία (αυτή η νέα δημιουργία), θα ήταν η κορωνίδα επάνω σε όλα τα δημιουργήματα του Θεού. Αυτή ήταν η πόλη που αναζητούσε ο Αβραάμ, και όλοι εκείνοι που από τότε είχαν και έχουν σήμερα την αληθινή όραση (βλ. Εβραίους **ΙΑ:10,16, ΙΒ:22, ΙΓ:14**).

Τότε, άρχισα να αισθάνομαι και πάλι ανασφαλής, σχετικά με το πως θα μπορούσε να διατηρηθεί αυτή η απίστευτη ισορροπία ανάμεσα σε τόσο πολλές διαφορετικές ιδιοσυγκρασίες (τάσεις). Βέβαια, μερικοί θα άρχιζαν να ακολουθούν το δικό τους δρόμο και θα προκαλούσαν με αυτό τον τρόπο και την κατάρρευση όλου του κτιρίου. Αυτή η ανασφάλεια ξεσήκωσε μέσα στην ψυχή μου μια μεγάλη πάλη και μια πιεστική παρόρμηση να κάνω κάτι, χωρίς όμως να ξέρω τι ήθελα να κάνω.

Στο σημείο αυτό, ο Κύριος σταμάτησε τις σκέψεις της καρδιάς μου και αρπάζοντας σταθερά και τους δύο ώμους μου, είπε: *«Θυμήσου το λόγο της δύναμής Μου. Είμαι Εγώ που έχω χτίσει αυτό τον Οίκο και θα τον διατηρήσω. Η πάλη που αισθάνεσαι είναι αυτή που φέρνει δυσαρμονία και τις διαιρέσεις και την εξάντληση εκείνων που δεν μένουν μέσα στην ισχύ του λόγου Μου».* Οι λόγοι Του, προκάλεσαν μέσα μου μεγάλη ειρήνη και δύναμη, που κατέκλυσαν την ψυχή μου. Κατάλαβα ότι ο λόγος Του ήταν πολύ μεγαλύτερος απ' όσο είχα ποτέ αντιληφθεί. Συνέχισε λέγοντας: *«...Ποτέ δεν θα έχεις ειρήνη αν κοιτάξεις στη δημιουργία, ακόμα και στη ΝΕΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ που είναι ο Οίκος μου. Κοίταξε σ' ΕΜΕΝΑ, κοίταξε στο ΛΟΓΟ Μου. Όταν περπατάς μέσα στο Λόγο Μου, μπορείς να βαδίζεις οπουδήποτε και να έχεις ειρήνη. Όταν περπατάς μέσα στο Λόγο Μου, μπορείς ακόμα και να βαδίζεις επάνω στην τρικυμισμένη θάλασσα, γιατί ο Λόγος Μου είναι μεγαλύτερος από την τρικυμία».*

Ο λαός έρχεται

Τότε όλα τα πλοία και οι βάρκες άρχισαν να αποβιβάζουν τους ανθρώπους στη στεριά. Ήταν πλήθη λαού. Κάθε πλοίο προερχόταν από διαφορετική χώρα ή από διαφορετική φυλή ενός λαού. Σύντομα άρχισα να σκέφτομαι ότι ο λαός ήταν υπερβολικά πολυς, για να χωρέσει στο κτίριο, παρ' όλο που ήταν μεγάλο. Τότε ο Κύριος με κοίταξε και είπε πολύ σοβαρά: *«Θα οικοδομήσουμε τόσα δωμάτια, όσα χρειαζόμαστε, κανέναν δεν θα διώξουμε».* Αυτό μου το είπε τόσο σοβαρά, ώστε αποφάσισα ποτέ πια να μη θεωρήσω ως επιλογή τη δυνατότητα να διώξουμε το λαό. Σκέφτηκα ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα *πριν* ήταν να κάνουμε το λαό να έρθει στα κτίρια. Το μεγάλο πρόβλημα *τώρα* ήταν τι θα κάνουμε με όλο αυτό το λαό.

Το νεκροταφείο

Όταν έφτανε ένα πλοίο, ο λαός που ήταν επάνω σ' αυτό οδηγείτο απευθείας προς τον Κύριο. Αυτός κοιτούσε μέσα στα μάτια του καθένα από αυτούς και έλεγε: *«Αν Με εμπιστεύεσαι, θα πεθάνεις για μένα».* Όταν κάποιος απαντούσε *«Θα πεθάνω για Σένα»*, ο Κύριος αμέσως κάρφωνε τη μάχαιρά Του ακριβώς στην καρδιά. Αυτό προκαλούσε πραγματικά πολύ πόνο στον καθένα τους. Εκείνοι που προσπαθούσαν να αποφύγουν τη μάχαιρα αισθάνονταν καταφανώς πολύ περισσότερο πόνο. Εκείνοι όμως που έμεναν χαλαροί, δεν φαίνονταν να πονούν τόσο πολύ.

Στη συνέχεια τους έφερναν σε ένα νεκροταφείο, το οποίο είχε επάνω από την πύλη την επιγραφή **“Αφάνεια”**. Αισθάνθηκα επιτακτική την ανάγκη να τους ακολουθήσω. Έλεγχαν αυτούς που είχαν μαχαιρωθεί, για να διαπιστώσουν αν ήταν πράγματι νεκροί, πριν τους θάψουν. Μερικοί που είχαν προσκολληθεί στη ζωή για πολύ καιρό, τους έθεταν παράμερα. Εκείνοι που θάβονταν, άρχιζαν να ανασταίνονται γρήγορα σαν φώτα, όπως ακριβώς και εκείνοι που είχαν επιζήσει από την καταιγίδα. Παρατήρησα ότι όλοι δεν παρέμεναν μέσα στους τάφους για το ίδιο χρονικό διάστημα. Μερικοί από αυτούς είχαν αναστηθεί πριν από εκείνους που ήταν προσκολλημένοι στη ζωή και που ήταν επίσης θαμμένοι.

Όταν αρχικά είχα κοιτάξει το νεκροταφείο, φαινόταν να είναι ένα τρομερό μέρος και δεν είχα φαντασθεί καθόλου ότι θα μπορούσε να υπάρχει σ' αυτό το δοξασμένο νησί. Καθώς εγκατέ-

λειπα το νεκροταφείο, γύρισα πίσω για να το κοιτάξω, και φαινόταν όμορφο. Δεν μπορούσα να καταλάβω, για ποιο λόγο ήταν τόσο διαφορετικό. Τότε ένας από τους εργάτες μου είπε με νόημα: «Το νεκροταφείο δεν άλλαξε, εσύ άλλαξε...».

Πάλι κοίταξα προς το κτίριο και είχε ακόμα περισσότερη δόξα απ' όση εγώ θυμόμουν. Τότε κοίταξα στο νησί και αισθάνθηκα το ίδιο πράγμα, είχε γίνει πολύ πιο όμορφο. Θυμήθηκα τα λόγια του Δαβίδ «**Πολύτιμος ενώπιον του Κυρίου, ο θάνατος των οσίων Αυτού**» (Ψαλμός 116:15). Ο εργάτης, ο οποίος συνέχιζε ακόμα να με κοιτάζει, είπε: «*Δεν έχεις πεθάνει ακόμα, αλλά έχεις αλλάξει, επειδή βρισκόσουν δίπλα ακριβώς σ' εκείνους που πέθαναν. Όταν πεθάνεις και εσύ, θα δεις ακόμα μεγαλύτερη δόξα*».

Αυτοί που αναδύονταν σαν φώτα από το νεκροταφείο οδηγούνταν ο καθένας στη θέση του μέσα στο κτίριο, η οποία θέση είχε τα ονόματά τους επάνω της. Μερικοί ενώνονταν με τους τοίχους, άλλοι ενώνονταν με τις κολόνες (στύλους), μερικοί έγιναν παράθυρα και άλλοι πόρτες. Παρέμεναν όμως άνθρωποι και μετά αφού γίνονταν μέρος του κτιρίου. Αυτοί ήταν πραγματικοί «**ζώντες λίθοι**» (βλ. Α΄ Πέτρου Β:4-5 / Εφεσίου Β:21-22). Γνώρισα επίσης ότι, όταν πήραν τη «ζωντανή» τους θέση, έφθαναν σ' ένα ανώτερο επίπεδο. Κάθε ζωή μεγαλυνόταν από τις ζωές όλων των άλλων.

Η δοκιμασία

Στράφηκα προς το μέρος του Κυρίου. Το να στέκομαι στην παρουσία Του ήταν τόσο υπέροχο, ώστε δεν μπορούσα να φανταστώ «γιατί κάποιος δεν θα ήθελε να πεθάνει γι' Αυτόν». Παρ' όλα αυτά, πολλοί άνθρωποι άνθρωποι που έρχονταν από τα πλοία αρνούσαν να πεθάνουν. Όλοι αυτοί πήγαιναν μακριά Του μόλις το ζητούσαν. Αρκετοί από αυτούς πήγαιναν πίσω στα πλοία, μερικοί έφευγαν και μερικοί παρέμεναν στο λιμάνι.

Λίγοι από τους ανθρώπους που αρνήθηκαν να πεθάνουν έμειναν στο νησί και τους επέτρεπαν να περπατούν ελεύθερα. Τους επέτρεπαν επίσης να μπουν μέσα στον Οίκο του Κυρίου. Φάνηκαν να αγαπούν και να απολαμβάνουν τη δόξα όλων αυτών των πραγμάτων. **Πολλοί από αυτούς άρχισαν να λάμπουν επίσης με δόξα, αλλά ποτέ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ τη δόξα μέσα τους**, μόνο αντανακλούσαν ό,τι προερχόταν από τους άλλους.

Καθώς σκεφτόμουν ότι δεν ήταν σωστό που τους επέτρε-

παν να παραμένουν, ο Κύριος μου είπε: «**Η υπομονή Μου θα κερδίσει πολλούς από αυτούς, αλλά ακόμα και αυτούς που ποτέ δεν θα Μου δώσουν τις ζωές τους, Εγώ τους αγαπώ και ευχαριστιέμαι να τους αφήνω να χαιρόνται τη δόξα Μου. Ποτέ μη διώχνεις εκείνους που αγαπούν τη δόξα Μου**». Αυτοί οι άνθρωποι πράγματι απολάμβαναν τον Οίκο του Κυρίου, αλλά απολάμβαναν και την παρουσία του ίδιου του Κυρίου που ακτινοβολούσε από τον Οίκο, φαινόταν όμως συνεσταλμένοι και απομακρύνονταν όταν ο Κύριος ερχόταν πιο κοντά τους. Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος τους αγαπούσε και χαιρόταν στη χαρά τους. Στη σκέψη μου ήρθαν τα λόγια του Κυρίου Ιησού: «**Εγώ όμως σας λέγω, ΑΓΑΠΑΤΕ τους εχθρούς σας, ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ εκείνους οίτινες σας καταρώνται, ΕΥΕΡΓΕΤΕΙΤΕ εκείνους οίτινες σας μισούσι, και ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ υπέρ εκείνων οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι, ΔΙΑ ΝΑ ΓΕΙΝΗΤΕ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΣΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ, διότι Αυτός ανατέλει τον ήλιον Αυτού επί πονηρούς και αγαθούς, και βρέχει επί δικαίους και αδίκους**» (βλ. Ματθαίος Ε:44-46).

Τότε κοίταξα, και εκείνοι που είχαν αρνηθεί να πεθάνουν για τον Κύριο άρχισαν να ενεργούν σαν να ήταν δικός τους ο Οίκος Του και σαν να είχε οικοδομηθεί γι' αυτούς. Θέλησα να οργιστώ για το μεγάλο τους θράσος και την αλαζονεία τους, αλλά δεν μπορούσα να αισθανθώ οργή ακόμα κι αν το ήθελα. Τότε κατάλαβα ότι αυτό συνέβαινε, επειδή στεκόμουν τόσο κοντά στον Κύριο, ώστε δεν μπορούσα να οργιστώ. Αυτό με έσπρωξε να κάνω την επιλογή μου: Ή να παραμείνω κοντά Του, ή να απομακρυνθώ απ' Αυτόν, ώστε να μπορέσω να οργιστώ.

Έμεινα κατάπληκτος όταν ένωσα πως αυτό ήταν μια δύσκολη επιλογή και μάλιστα ότι μπορούσε ακόμα και να μου περάσει απλά η σκέψη πως θα ήθελα να απομακρυνθώ από τον Κύριο, αλλά ειλικρινά έτσι ήταν. Επειδή φοβήθηκα γι' αυτό που συνέβαινε μέσα μου, βημάτισα πιο κοντά στον Κύριο. Αυτός αμέσως με έφτασε και με άρπαξε σαν να επρόκειτο να πέσω από έναν απότομο βράχο. Καθώς κοίταξα πίσω μου, έμεινα κατάπληκτος όταν είδα ότι πράγματι βρισκόμουν ακριβώς στο χείλος ενός γκρεμού, και ότι αν είχα κάνει εκείνο το βήμα μακριά από τον Κύριο για να αισθανθώ οργή, θα είχα γλιστρίσει κάτω.

Τότε ο Κύριος μου είπε: «**Σ' αυτό τον Οίκο μπορώ να ανεχτώ την αλαζονεία περισσότερο από την οργή. Εκείνη η οργή θα**

άρχιζε πάλι τον πόλεμο. Συναισθάνθηκα πλήρως ότι ούτε εγώ δεν είχα ακόμα πάρει την απόφαση να πεθάνω γι' Αυτόν και ότι και εγώ είχα το αλαζονικό συναίσθημα της κατοχής του Οίκου του Κυρίου. Όταν κατάλαβα αυτό το μεγάλο κακό μέσα στη δική μου καρδιά, συγκλονίστικα και αμέσως ικέτευα τον Κύριο να καταστρέψει την κακή μου καρδιά με τη μάχαιρά Του.

Η ζωή της ανάστασης

Όταν ο Κύριος διαπέρασε την καρδιά μου, έμεινα έκπληκτος επειδή αισθάνθηκα τόσο πολύ λίγο πόνο, όταν αυτό φαινόταν ότι ήταν πολύ σκληρό για τους άλλους. Τότε μου είπε: **«Αυτοί που ζητούν το θάνατο, πεθαίνουν ευκολότερα»**. Καθώς έχανα τις αισθήσεις μου, θυμήθηκα τη δήλωσή Του: **«Και όστις πέση επί τον λίθον τούτον, θέλει συντριφθή, εις όντινα δε επιπέση (ο λίθος), θέλει κατασυντρίψει αυτόν»** (Ματθαίος ΚΑ:44).

Δεν θυμάμαι τη μεταφορά μου στο νεκροταφείο, αλλά αναδύθηκα από αυτό πάλι, σαν να μην είχε περάσει καθόλου χρόνος. Τώρα η δόξα σε κάθε τι που έβλεπα ήταν ανείπωτη. Κοίταζα τα δέντρα, τον ουρανό, τα σύννεφα και δεν μπορούσα να πιστέψω πόσο όμορφα ήταν. Ένα σπουργίτι φαινόταν να έχει περισσότερη δόξα από οποιοδήποτε άλλο πουλί που είχα ποτέ κοιτάξει και θαύμαζα για το πόσο μεγάλος θησαυρός ήταν αυτό το πουλάκι. Αναρωτήθηκα πολύ, γιατί δεν είχα εκτιμήσει όλ' αυτά πριν, όπως τώρα.

Τότε κοίταξα τους αλαζονικούς ανθρώπους. Όχι μόνο δεν αισθάνθηκα τον πειρασμό να οργιστώ μαζί τους, αλλά τους αγάπησα τόσο πολύ που θα άφηνα καθέναν απ' αυτούς να τρυπήσει πάλι την καρδιά μου, αν αυτό τους βοηθούσε. Τώρα, στην παρούσα στιγμή, ήθελα να παραμείνουν και ούτε μπορούσα να καταλάβω πως κάποτε είχα τον πειρασμό να οργιστώ μαζί τους, ήταν πολύ μεγαλύτεροι θησαυροί από το σπουργίτι.

Ο προδότης

Τότε είδα κάποιον που ήξερα πως ήταν ένας **“Ιούδας”**, ένας προδότης. Δεν τον φοβόμουν, αλλά ήξερα ότι είχε τη δύναμη να προξενήσει βλάβη στο κτίριο. Ήξερα ότι ήθελε πάρα πολύ να γίνει μέρος του Οίκου, ώστε έκανε σχέδια για το πως θα

ενεργήσει για να γίνει αυτό που επιθυμούσε. Κοίταξα μέσα στα μάτια του και είδα δύο δαίμονες, την **“Υπερηφάνεια”** και το **“Φόβο”**. Δοκίμασα να μιλήσω στον άνθρωπο, παραβλέποντας τους δαίμονες, και του είπα: **«Πρέπει να το κάνεις με το δικό Του τρόπο»**. Ο άνθρωπος φάνηκε βαθιά προσβεβλημένος και η Υπερηφάνεια απάντησε: **«Το γνωρίζω»**. Αλλά δεν το γνώριζε. Τότε είδα το Φόβο να του ψιθυρίζει: **«Μην τον ακούς, είναι απατεώνας»**.

Τότε ο Κύριος ήρθε και βάδισε δίπλα μου. Καθώς το έκανε, είδα την ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ και το ΦΟΒΟ να συγχωνεύονται σε ένα μεγαλύτερο δαίμονα που ονομαζόταν **“Θρησκεία”** και που διακήρυξε: **«Λάτρευέ Τον»**. Ο άνθρωπος προσκύνησε μέχρι το έδαφος και έκλαψε επάνω στα πόδια του Κυρίου, διακηρύττοντας υπερβολική αγάπη και δοξολογία. Γνώριζα ότι ήταν λατρεία που προερχόταν από αυτό το πνεύμα της Θρησκείας, στο οποίο ο Φόβος και η Υπερηφάνεια είχαν συγχωνευτεί για να το σχηματίσουν. Η λατρεία ήταν τόσο εκδηλωτική, ώστε γινόταν απωθητική. Τότε είδα γραμμένη τη λέξη **“διαχυτική”** (ἀεἰρεῦθόδεῖϛ).

Έμεινα έκπληκτος όταν είδα ότι ο Κύριος δεν φάνηκε να νοιάζεται. Άρχισε να εκφράζει την αγάπη Του προς τον άνθρωπο, αλλά πριν μπορέσει να τελειώσει την πρότασή Του, αυτός ο δαίμονας κραύγασε: **«Γνωρίζω ότι με αγαπάς»** και άρχισε να αναφέρει από μνήμης εδάφια. Ο άνθρωπος τότε έπεσε στο έδαφος ξαπλωμένος μπρούμυτα σε προσποιητή θρησκευτική εκδήλωση. Ο Κύριος τότε, χάριδεψε με αγάπη το κεφάλι του ανθρώπου, γνωρίζοντας ότι δεν μπορούσε να πει ούτε μια λέξη, χωρίς το θρησκευτικό πνεύμα να Τον διακόψει.

Ρώτησα τον Κύριο, για ποιο λόγο δεν πετούσε έξω αυτό το δαιμόνιο και μου απάντησε: **«Έχει απομείνει μέσα του τόσο λίγο από τον πραγματικό άνθρωπο, ώστε θα πέθαινε. Αυτό το είδος των δαιμονίων μπορεί να βγει μόνο με την αγάπη»**. Στα λόγια αυτά σκέφτηκα την Ιεζάβελ στην εκκλησία των Θυατείρων και τι είπε ο Κύριος γι' αυτήν: **«Έδωκα εις αυτήν καιρόν να μετανοήση εκ της πορνείας αυτής, αλλά ΔΕΝ μετενόησεν...»** (Αποκάλυψη Β:21). Τότε σκέφτηκα τον Ιούδα που Τον πρόδωσε και παρ' όλα αυτά του επέτρεψε να μείνει μέσα στο στενότερο ηγετικό κύκλο των μαθητών Του. Ο Κύριος τότε μου είπε:

«Αγάπησα τον Ιούδα και οι απόστολοί Μου έμαθαν την αγάπη, έχοντας αυτόν μαζί μας. Ο δικός μου λαός με παράδωσε στους

Ρωμαίους, αλλά τους αγάπησα και πέθανα επίσης και γι' αυτούς. Όταν η αγάπη σου μπορεί να κερδίσει τους αδελφούς μου τους Ιουδαίους, μπορείς να απελευθερώσεις κάθε "Ιούδα" και να τον κάνεις έναν Παύλο. Μπορείς να κερδίσεις κάθε "Ιεζάβελ" και να την κάνεις μια αγνή και άγια νύμφη. Οι θρήσκοι άνθρωποι είναι οι μεγαλύτεροι εχθροί σου, αλλά είναι εχθροί για χάρη σου (βλ. Ρωμαίους ΙΑ:28). Επιθυμώ όλοι τους να σωθούν, και μόνο η αγάπη μπορεί να κερδίσει τους θρήσκους, έτσι οφείλεις αγάπη αν θέλεις να κάνεις το θέλημά Μου. Επιτίμησα τα Θυάτεια, επειδή ανέχονταν την Ιεζάβελ. Δεν πρέπει να ανέχεσαι το κακό, αλλά πρέπει να αγαπάς τους ανθρώπους που είναι δεμένοι με αυτό>.

Παρ' όλο που δεν νόμιζα ότι ήταν δυνατό, ο Κύριος φάνηκε ακόμα περισσότερο δοξασμένος απ' ότι ήταν πριν. Έμεινα κατάπληκτος που μπορούσα να στέκομαι τόσο κοντά σε τέτοια δόξα. Ο Κύριος μου είπε: *«Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο θάνατος του λαού Μου, είναι τόσο πολύτιμος σ' Εμένα. Εκείνοι που ζητούν να σώσουν τις ζωές τους πάντοτε τις χάνουν, αλλά εκείνοι που χάνουν τις ζωές τους για χάρη Μου θα βρουν την αληθινή ζωή. Τώρα γνωρίζεις την αληθινή ζωή, γιατί γνωρίζεις την αγάπη. Μόνο με το θάνατό σου μπόρεσες να τη γνωρίσεις»*.

Τότε κοίταξα προς τον Οίκο και προς όλους εκείνους που τον αποτελούσαν. Κάθε τι και καθένας που είδα, φαινόταν να διεγείρει αυτό το μεγάλο αίσθημα της αγάπης, το οποίο ήταν περισσότερο θαυμάσιο από οτιδήποτε άλλο είχα αισθανθεί μέχρι τότε. Ήθελα να πάω να δω καθέναν από αυτούς ή να μιλήσω σε καθέναν από αυτούς, αλλά δεν ήθελα να αφήσω τον Κύριο, του οποίου η παρουσία ήταν ακόμα ακαταμάχητη. Γνωρίζοντας τις σκέψεις μου, είπε: *«Δεν πρέπει ποτέ να φοβάσαι ότι θα με αφήσεις, γιατί έχω κάνει την κατοικία Μου μέσα σου και θα είμαι μαζί σου οπουδήποτε πηγαίνεις»*.

Καθώς κοίταξα τους αλαζονικούς ανθρώπους, αυτοί απολάμβαναν όλες τις ευλογίες και ακόμα σκέφτονταν ότι για τους εαυτούς τους ήταν ο λόγος που υπήρχαν όλα αυτά, αλλά στην πραγματικότητα δεν αποτελούσαν μέρος αυτού του οικοδομήματος. Επειδή κάποτε ήμουν ένας από αυτούς, γνώριζα επίσης πόσο ρηχή ήταν η απόλαυσή τους, σε σχέση με ό,τι θα μπορούσε να γίνει και μια μεγάλη συμπόνια μου ήρθε γι' αυτούς. Καθώς συνέχιζα να κοιτάζω αυτούς τους ανθρώπους, σταδιακά έγιναν

λεπτότεροι στην ουσία τους, μέχρις ότου έγιναν ακριβώς σαν τα φαντάσματα που είχα δει στην πόλη που είχε καταστραφεί. Σκέφτηκα και πάλι τα λόγια του Κυρίου: *«Εκείνοι που ζητούν να σώσουν τις ζωές τους πάντοτε τις χάνουν, αλλά εκείνοι που χάνουν τις ζωές τους για χάρη Μου θα βρουν την αληθινή ζωή»* (βλ. Μάρκος Η:34-36 / Ιωάννης ΙΒ:25) .

Κοίταξα και είδα τον Ιούδα, κάνοντας διάφορα τεχνάσματα να απομακρύνει πολλούς από τον Οίκο. Μερικές φορές κήρυττε, ενώ άλλες φορές ερχόταν σε καταστάσεις προσπονητής έκστασης. Παρατήρησα ότι εκείνοι που επικέντρωναν την προσοχή τους στον Ιούδα για μεγάλο χρονικό διάστημα, τελικά απομακρύνονταν από τον Οίκο. Παρ' όλα αυτά όμως, εκείνοι που κοιτούσαν πέρα από αυτόν προς τη δόξα του Οίκου άρχισαν γρήγορα να βλέπουν δια μέσου αυτού, σαν να μην υπήρχε. Αυτό εξαργίωσε το δαίμονα που ήταν μέσα του, αλλά δεν είχε τη δύναμη να κάνει τίποτα σ' αυτή την περίπτωση.

Δεν υπάρχουν όρια

Τότε παρατήρησα ότι το κτίριο συνέχιζε να υψώνεται. Όσο περισσότερο υψωνόταν τόσο περισσότερη δόξα έβγαινε από αυτό και τόσο περισσότερο μπορούσαν να τη δουν. Σαν αποτέλεσμα, έρχονταν ακόμα περισσότερα πλοία και λαός δια μέσου των καταιγίδων, οι οποίες παρ' όλο που ακόμα λυσομανούσαν, φαινόταν ανέικανες να προσβάλουν το νησί. Καθώς αναρωτιόμουν πόσο ψηλό θα μπορούσε να γίνει το κτίριο, ο Κύριος στράφηκε προς εμένα και είπε: *«Δεν υπάρχουν όρια για το πόσο ψηλά μπορούμε να το οικοδομήσουμε, γιατί ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ και η αγάπη είναι το σκυρόδεμα»*.

Αυτό με έκανε να κοιτάξω με προσοχή το τσιμέντο (σκυρόδεμα), το οποίο ήταν διαφανές, αλλά ακτινοβολούσε μεγάλη δύναμη. Αναρωτήθηκα γιατί αυτό δεν το είχα προσέξει πιο πριν. Φαινόταν τόσο καθαρά και ήταν υπέροχο. Τότε άρχισα να συλλογίζομαι πόσο τυφλός υπήρξα ακόμα και στα μεγαλύτερα θαύματα αυτού του κτιρίου, μέχρις ότου ο Κύριος κατεύθυνε την προσοχή μου προς αυτά. Αυτό με έκανε να στραφώ πίσω προς τον Κύριο και να παρατηρώ κάθε τι, που πρόσεχε και Αυτός επίσης.

Ο Κύριος τότε άρχισε να κοιτάζει στους ανθρώπους που τώρα αποτελούσαν το κτίριο. Καθώς τους κοίταζα και πάλι, εντυπωσιάστηκα από το γεγονός ότι ήταν κάτι περισσότερο από άνθρωποι. Γνώριζα ότι ήταν η «**νέα δημιουργία**» η οποία είχε υπερβεί την τωρινή δημιουργία, αλλά τώρα είδα ότι είχαν γεφυρώσει το χάσμα ανάμεσα στο *υλικό* και στο *πνευματικό* βασίλειο, και επί πλέον ανήκαν καθαρά και στα δύο βασίλεια. Ήταν χωρίς αμφιβολία **υπερφυσικοί**, γεγονός που δεν σήμαινε ότι δεν ήταν **φυσικοί**, αλλά ήταν πολύ περισσότερο φυσικοί από οτιδήποτε άλλο “φυσικό” είχα δει ποτέ. Ήταν περισσότερο πραγματικοί από οτιδήποτε είχα θεωρήσει “πραγματικό”. Έκαναν οτιδήποτε άλλο να φαίνεται σαν σκιά.

Σύντομα αυτή τη δόξα που ερχόταν από εκείνους που ήταν μέρος του κτιρίου μπορούσα να τη δω και να την αισθανθώ. Το αίσθημα αυτό δεν ήταν σαν το αίσθημα της αφής, αλλά κάτι σαν συναίσθημα. Καθώς περπατούσα αρκετά κοντά σ’ αυτή τη δόξα, με έκανε να αισθάνομαι τόσο καλά, ώστε να μπορώ μόνο να την περιγράψω ότι ήταν μια υπέροχη μέθη. Όχι μια μέθη που θόλωνε του νου, αλλά αντίθετα τον φωτίζε. Αισθάνθηκα κατά κάποιον τρόπο σαν ένας αριστοκράτης, όχι έχοντας υπερηφάνεια, αλλά έχοντας μια δυνατή αίσθηση προορισμού. Επίσης αισθάνθηκα μια βαθιά ασφάλεια, σαν να ήμουν σε πλήρη αρμονία με το έδαφος, τον αέρα και ιδιαίτερα με τον Κύριο και τον Οίκο Του. Αυτό το αίσθημα ήταν τόσο καλό, ώστε ήθελα πάντα να μένω σ’ αυτό.

Καθώς προστίθονταν νέα φορτία πλοίων με ανθρώπους, η μεταμόρφωση εκείνων που αποτελούσαν ήδη μέρος του κτιρίου συνεχιζόταν και η δόξα όλου του κτιρίου αύξανε και επεκτεινόταν. Αυτό έκανε τον καθένα μέσα στο κτίριο να χαίρεται πάρα πολύ για τον ερχομό κάθε νέας ομάδας ανθρώπων.

Μοιράζοντας τη δόξα

Όταν εκείνοι που ήρθαν από το νεκροταφείο πήραν τη θέση τους μέσα στο κτίριο, εκείνοι που ήταν ήδη μέρος του κτιρίου προσπαθούσαν να δώσουν στους νεοφερμένους τη δική τους δόξα. **Καθώς έκαναν αυτό, η δόξα που ακτινοβολούσε από τον Κύριο αυξανόταν και Αυτός έδινε, σ’ εκείνους που είχαν μοιράσει τη δόξα τους, ακόμα περισσότερη δόξα.** Εκείνοι που είχαν

αφιερωθεί περισσότερο σ’ αυτή τη μοιρασιά, γίνονταν εκείνοι που χρησιμοποιούνταν για να αρχίσει το επόμενο πάτωμα του Οίκου, ο οποίος συνέχιζε να υψώνεται όλο και περισσότερο.

Σκέφτηκα πόσο αντίθετο ήταν αυτό από τη ζηλοφθονία που επικρατούσε κάποτε στην πόλη. Τότε προσπάθησα να συλλογιστώ τη ζηλοφθονία για να μπορέσω να την καταλάβω περισσότερο, αλλά σχεδόν μου ήταν αδύνατο να το κάνω. Επειδή δεν μπορούσα πια να αισθανθώ φθόνο, δυσκολευόμουν ακόμα και να καταλάβω τι πράγμα ήταν, μου φαινόταν τόσο εξωπραγματικό σαν να είχε υπάρξει μόνο σε άσχημα όνειρα.

Η χαρά της μοιρασιάς ήταν τόσο μεγάλη, ώστε το να μην την κάνει κάποιος, φαινόταν τώρα αδιανόητο. Όσο περισσότερο κάποιος μοιραζόταν τη δόξα του, τόσο δεχόταν δόξα για να τη μοιράζεται. Αυτή η χαρά της μοιρασιάς ήταν τόσο μεγάλη, ώστε κατάλαβα πως όλοι μας θα καταναλώσουμε την αιωνιότητα, αναζητώντας απλά άλλους με τους οποίους θα μοιραζόμαστε τη δόξα. Τότε κατάλαβα ότι ο Κύριος θα δημιουργούσε πολλούς καινούριους κόσμους ακριβώς για μας, ώστε να έχουμε νέους τόπους για να συμμεριζόμαστε τη δόξα Του. Κατάλαβα ότι αυτός ήταν ο λόγος που είχε δημιουργήσει το σύμπαν με τόση ανομιότητα και γιατί το δημιούργησε ώστε να επεκτείνεται συνεχώς. Μας έδωσε το σύμπαν μέσω του οποίου θα μοιράζεται μαζί μας τη δόξα Του. Έθεσε σε κίνηση μια δοξασμένη αλυσιδωτή αντίδραση, που ποτέ δεν θα σταματήσει. Δεν υπήρχαν όρια στο χρόνο ή στο χώρο και θα χρειαζόμασταν κάθε τμήμα τους. Καθώς κοίταζα τον Ιησού, κατάλαβα ότι **Αυτός ήταν η σοφία του Θεού** (βλ. Α΄ Κορινθίους Α:30).

Αυτός ήταν η σοφία που θα έβγαζε από τους θησαυρούς Του πράγματα καινούρια και παλιά. Αυτός ήταν η γέφυρα ανάμεσα στην παλιά δημιουργία και στην καινούρια και Αυτός για πάντα θα συμμετείχε και στις δύο (βλ. Ματθαίος ΙΓ:52).

Οι καταιγίδες ξανάρχονται

Τότε ξαφνικά η προσοχή μου στράφηκε προς τις καταιγίδες που συνέχιζαν να μεγαλώνουν μέσα στη θάλασσα. Συγκλονίστηκα όταν είδα ότι μεγάλωναν περισσότερο και πιο γρήγορα από τον Οίκο του Κυρίου και τώρα έρχονταν προς το νησί.

Μεγάλα κύματα κάλυψαν το νησί και το κτίριο εξαφανίστηκε από το βλέμμα μου, παρ' όλο που βρισκόμουν ακόμα πολύ κοντά σ' αυτό. Η μανία αυτής της καταιγίδας υπερέβαινε την αντίληψή μου, αλλά δεν αισθάνθηκα καθόλου φόβο. **Γνώριζα ότι δεν φοβόμουν, γιατί είχα πεθάνει για τον κόσμο αυτό και γιατί είχα μια ζωή, που κανείς δεν μπορούσε να μου την αφαιρέσει** (βλ. Κολοσσαείς Γ:3-4), **αλλά πάνω απ' όλα γνώριζα ότι είχα το λόγο Του**. Στεκόμουν όρθιος επάνω σε κάτι που δεν μπορούσε να συντριφτεί. Όσο περισσότερο είχε γίνει υπέροχο το νησί, τόσο ακριβώς περισσότερο εγώ ήμουν ευτυχισμένος να πεθάνω σωματικά, έτσι ώστε να είμαι ελεύθερος να μεταφέρω τη δόξα του Κυρίου στο υπόλοιπο σύμπαν που τόσο πολύ είχε ελκύσει την προσοχή μου. Πράγματι, θα μου ήταν δύσκολο να διαλέξω ανάμεσα στο να μείνω ή να φύγω, γι' αυτά απλά παρέμεινα και περίμενα.

Σταδιακά οι καταιγίδες κόπασαν και το κτίριο αναδύθηκε ξανά. Και το κτίριο και το νησί ήταν πολύ μικρότερα, αλλά είχαν όμως περισσότερη δόξα. Τότε παρατήρησα ότι οι καταιγίδες ήταν ακριβώς έξω στην παραλία και επέστρεφαν. Αυτό επαναλήφτηκε μερικές φορές και κάθε φορά που το κτίριο αναδυόταν, ήταν μεν μικρότερο, αλλά πάντοτε είχε περισσότερη δόξα. Κάθε φορά που αυτό γινόταν, οι καταιγίδες ήταν επίσης πολύ μικρότερες και εξασθένιζαν έξω από το νησί. Σύντομα οι καταιγίδες μπορούσαν να δημιουργήσουν μόνο μικρά κύματα, τα οποία δεν προξενούσαν απειλή ή κάποια πραγματική βλάβη. Η δόξα του Οίκου ήταν τώρα πέρα από κάθε ανθρώπινη περιγραφή.

Τότε τα σύννεφα εξαφανίστηκαν εντελώς και εμφανίστηκε ο ωραιότερος ουρανός που είχα δει ποτέ. Καθώς ατένιζα τον ουρανό, άρχιζα να συνειδητοποιώ ότι ήταν γεμάτος με τη δόξα που εξέπεμπε το κτίριο. Καθώς κοίταξα τον Οίκο έμεινα κατάπληκτος που δεν είχε καμιά βλάβη από την καταιγίδα, παρ' όλο που ήταν πολύ μικρότερος. Ακόμα και έτσι, η δόξα που ερχόταν τώρα από τον Οίκο ήταν πολύ μεγαλύτερη απ' ότι ήταν πιο πριν και αντανακλούσε από το κάθε τι. Αισθάνθηκα ότι ήταν τόσο μεγάλη, ώστε πρέπει ήδη να επεκτεινόταν πέρα από τη γη.

Τότε το όραμα άλλαξε και βρέθηκα μόνος με τον Κύριο. Όλα τα δυνατά συναισθήματα είχαν φύγει, ακόμα και η αγάπη. Κοίταξε προς εμένα και είπε: **«Ο πόλεμος σχεδόν τελείωσε. Είναι καιρός να προετοιμάζεστε για τις καταιγίδες. Πες στο λαό Μου**

ότι ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ δεν θα χρησιμοποιηθεί για να οικοδομηθεί ο Οίκος Μου».

Προσπαθούσα με δυσκολία να ακούσω αυτά τα λόγια, ώστε να τα λάβω σοβαρά υπόψη, ενώ ακόμα σκεφτόμουν τη μεγάλη αγάπη που είχα αισθανθεί. Τότε ο Κύριος είπε: **«Αυτό ήταν ένα όνειρο, αλλά είναι πραγματικό. Έχεις καταλάβει το κάθε τι που σου έχω δείξει σ' αυτό το όνειρο μέσα στην καρδιά σου. Τώρα πίστεψε με την καρδιά σου και η αγάπη Μου θα γίνει πάλι πραγματική για σένα. Αυτή ας είναι η αναζήτησή σου: ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ».**

Σχόλια για την ερμηνεία της όρασης

Η γενική ερμηνεία αυτής της προφητικής όρασης είναι φανερή, αλλά νομίζω ότι πράγματι πολλά από τα συναισθήματα που είχα κατά τη διάρκεια αυτής της εμπειρίας αποτελούν επίσης ένα σημαντικό τμήμα του μηνύματος.

Κοιτάζοντας στα διαφορετικά κτίρια (τα οποία γνώριζα ότι αναπαριστούσαν διάφορες δογματικές εκκλησιαστικές αποχρώσεις ή κινήματα), η αρχιτεκτονική αντίθεση ήταν τόσο χτυπητή, ώστε καταντούσε γελοία. Ήταν σαν να είχαν όλοι την πρόθεση να είναι τόσο πολύ διαφορετικοί, ώστε, σαν αποτέλεσμα αυτού, να έχει δημιουργηθεί ο πιο κακόγουστος αρχιτεκτονικός συνδυασμός. Δεν θα μπορούσα να φανταστώ κανέναν, που θα συνέβαινε να περάσει από μια τέτοια πόλη, να έχει την επιθυμία να μπει μέσα, ακόμα κι αν δεν υπήρχε ο πόλεμος.

Η εκκλησία κάνει πολύ περισσότερο κακό στον εαυτό της μέσω του εμφυλίου πολέμου της, παρά οι εχθροί της που βρίσκονταν απέξω. Εκείνη την περίοδο έμεινα κατάπληκτος και με ανησυχία που ο Κύριος δεν επενέβαινε σ' αυτήν την καταστροφική μάχη. **Εκείνοι που μάχονταν εναντίον των άλλων δογματικών εκκλησιαστικών αποχρώσεων ή κινήματων, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΗΚΑΝ ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ από το να γίνουν τμήμα του Οίκου που έχτιζε ο Κύριος.**

Αυτό μου θύμιζε το βασιλιά Δαβίδ, στον οποίο, επειδή ήταν **άνθρωπος πολέμων** και είχε χύσει αίμα (Α' Χρονικών ΚΗ:3) δεν του επιτράπηκε να οικοδομήσει το ναό του Κυρίου, κάτι που έκανε αργότερα ο γιος του Σολομώντας. Αυτό δεν απέκλεισε το Δαβίδ από τη σωτηρία, ή από το να θεωρείται ένας από τους

μεγαλύτερους ανθρώπους του Θεού όλων των εποχών. **Αισθάνθηκα ότι πολλοί αληθινοί άγιοι, ακόμα και μεγάλοι άνθρωποι του Θεού, απέκλεισαν τραγικά τους εαυτούς τους από αυτό, που είναι το πιο υπέροχο από όλα τ' άλλα, έχοντας εμπλακεί σ' αυτόν τον πνευματικό εμφύλιο πόλεμο.** Αυτή όμως η εμπλοκή, τους έκανε να χάσουν το φως που είχαν. Μόνο **οι ειρηνοποιοί** και εκείνοι που προσπαθούσαν να επισκευάσουν και να οικοδομήσουν, αντί να κατεδαφίσουν, ακτινοβολούσαν φως σ' αυτή την όραση. Νομίζω ότι ήταν σημαντικό ότι σχεδόν όλα (αν όχι όλα) εκείνα τα κτίρια περιείχαν εκείνους που ήταν αληθινά “φώτα”. Αυτοί μπορεί να φαίνονται σαν μικρά φώτα τώρα, αλλά θα γίνουν το θεμέλιο επάνω στο οποίο ο Κύριος θα οικοδομήσει τον Οίκο Του.

Επειδή η θάλασσα μερικές φορές αναπαριστάνει τη “μάζα της ανθρωπότητας” στην Αγία Γραφή (βλ. Αποκάλυψη ΙΖ:18), τα πλήθη πρόκειται να εγερθούν σε μεγάλα κύματα, τα οποία θα καταστρέψουν μεγάλο μέρος της παρούσας ορατής δομής της Εκκλησίας. Εκείνοι που είναι αληθινά φώτα δεν σαρώθηκαν από τα κύματα. Εκείνοι που περπατούν **στην** Αλήθεια έχουν ένα θεμέλιο που δεν μπορεί να σαλευτεί.

Δεν προκάλεσε τη φουσκοθαλασσιά η εντολή του Κυρίου να ελευθερωθεί η θάλασσα, αλλά η εντολή Του απλά μετακίνησε αυτό που τη συγκρατούσε. Η θάλασσα τότε ήρθε με μανία επάνω στο νησί, σαν να κυβερνιόταν από ένα μεγάλο μίσος. **Πιστεύω ότι αυτό αναπαριστάνει ένα μεγάλο μίσος, που θα εγερθεί εναντίον στην ορατή θεσμοποιημένη χριστιανοσύνη.** Ο Κύριος θα το επιτρέψει αυτό για να καταστραφούν αυτοί οι θεσμοί. Πράγματι, όταν αυτά τα μεγάλα παλιρροιακά κύματα είχαν σταματήσει, δεν υπήρχαν χριστιανικοί θεσμοί και κατεστημένα συστήματα (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Επίσημες κρατικές εκκλησίες, οργανώσεις, διάφορες χριστιανικές ομολογίες, κλπ.), όπως τα αναπαριστούσαν τα κτίρια που οι άνθρωποι είχαν κατασκευάσει. Παρ' όλα αυτά, όλοι οι πραγματικοί χριστιανοί παρέμειναν.

Νομίζω πως δεν είναι λάθος να συνεχίζει κάποιος την προσπάθεια για την επισκευή αυτών των οικοδομημάτων, επειδή ο Κύριος τίμησε και διαφύλαξε εκείνους που το έκαναν, αλλά αυτή η όραση επιβεβαίωσε βαθιά μέσα μου την ανάγκη να εστιά-

σουμε την προσοχή μας περισσότερο στην οικοδομή των ανθρώπων, παρά να προσπαθούμε να οικοδομήσουμε ένα άλλο ίδρυμα που θα είναι ικανό να σταθεί όρθιο την εποχή εκείνη, κανένα από αυτά δεν θα σταθεί όρθιο.

Παρ' όλο που αυτά τα κτίρια καταστράφηκαν, το κάθε ένα περιείχε εκείνους που επρόκειτο να γίνουν στύλοι στον Οίκο Του. Ο Οίκος του Κυρίου ήταν ένα ξεχωριστό, ιδιαίτερο είδος **Νέου Κτιρίου**, αλλά εκείνοι που έγιναν **τα κύρια στηρίγματα σ' αυτό, ήρθαν από κάθε δογματική εκκλησιαστική απόχρωση ή κίνημα.** Ο Κύριος πράγματι έχει **«νέον οίνον»** για να παραθέσει, αλλά στον Ησαΐα ΚΕ:6 διακηρύττει επίσης ότι θα παραθέσει **«...από οίνων κεκαθαρισμένων επί της τρυγίας»**, (δηλαδή “κρασιά με την τρυγία τους, στραγγισμένα”). Ο Κύριος δεν θα χρησιμοποιήσει, ή το παλιό ή το νέο κρασί, αλλά και τα δύο, και το παλιό και το νέο.

Ο Οίκος του Κυρίου οικοδομήθηκε στο μέσο της καταιγίδας που η έντασή της αυξανόταν σε μανία και ανομία. Ακτινοβολούσε ακόμα μεγαλύτερο φως εξαιτίας εκείνων των καταιγίδων. Ενθαρρύνθηκα βλέποντας ότι ο Κύριος θα οικοδομήσει επάνω σ' αυτή τη γη **Μια Εκκλησία**, η οποία θα αντανakλά τη δόξα Του (**σημείωση εκδότη:** Αυτή η Εκκλησία θα είναι **«ο υιός ο άρσεν»**, όπως θα δούμε στο επόμενο τρίτο κεφάλαιο) και ότι αυτή η εποχή δεν θα τελειώσει, μέχρις ότου το κάνει.

Δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Ο Μωϋσής διαφώνησε με τον Κύριο όταν απείλησε να καταστρέψει το λαό Ισραήλ, λέγοντάς Του ότι αυτό θα έδινε την εντύπωση στους άπιστους Αιγύπτιους ότι, ενώ Εκείνος μπορούσε να βγάλει το λαό έξω από την Αίγυπτο, δεν θα μπορούσε όμως να τον οδηγήσει στη γη της επαγγελίας (βλ. Ξοδος ΛΒ:9-14 /Αριθμοί ΙΔ:10-20). Ο Κύριος θα δώσει μέσω της εκκλησίας μια μαρτυρία η οποία θα διαρκέσει στην αιωνιότητα. Αυτή η μαρτυρία θα είναι ότι Αυτός, όχι μόνο μπορεί να συγχωρήσει τις αμαρτίες της εκκλησίας Του, αλλά ότι επίσης τη δύναμη και τη σοφία να την απελευθερώσει από τις αμαρτίες της και να την κάνει μια δοξασμένη νύφη, χωρίς κηλίδα ή ρυτίδα (βλ. Εφεσίους Ε:25-27).

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ Αλκιβιάδη Τζελέπη

«Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ»

1. Η ΟΡΑΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ και ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΝΤΑ

Ο Ιωάννης, βρισκόμενος στην Πάτμο, βλέπει μια όραση το περιεχόμενο της οποίας είναι συγκλονιστικό και ταυτόχρονα τρομακτικό. Βλέπει μια γυναίκα να έχει ντυθεί τον ήλιο, κάτω από τα πόδια της να βρίσκεται η σελήνη και στο κεφάλι της να υπάρχει ένα στεφάνι από 12 αστέρια. Η γυναίκα αυτή ήταν έγκυος, κοιλοπονούσε και βασανιζόταν για να γεννήσει. Βρισκόταν στις ωδίνες του τοκετού και είχε μεγάλο πόνο και θλίψη, γεγονός που έδειχνε ότι δεν θα γεννούσε φυσιολογικά: *«Και σημείον μέγα εφάνη εν τω ουρανῷ, γυνή ενδεδυμένη τον ΗΛΙΟΝ, και η ΣΕΛΗΝΗ υποκάτω των ποδῶν αυτής, και επί της κεφαλῆς αυτής ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΣΤΕΡΩΝ ΔΩΔΕΚΑ, και έγκυος ούσα, έκραζε κοιλοπονούσα, και βασανιζομένη δια να γεννήση...»* (Αποκάλυψη ΙΒ:1-2)

Και ενώ η γυναίκα αυτή, με την υπερκόσμια εμφάνιση, βρισκόταν σε πόνους τοκετού, παρουσιάζεται ένας φοβερός δράκοντας, που ήταν κόκκινος στο χρώμα, είχε 7 κεφάλια και 10 κέρατα και επάνω στα κεφάλια υπήρχαν 7 διαδήματα (στέμματα). Η εμφάνισή του προκαλούσε τρόμο και φόβο. Η γιγάντια ουρά του κινήθηκε με ταχύτητα, κτύπησε τα αστέρια του ουρανού και το ένα τρίτο από αυτά τα έριξε στη γη. Μετά βρυχώντας και βγάζοντας φωτιές από το στόμα του, στάθηκε μπροστά στη γυναίκα που επρόκειτο να γεννήσει, άνοιξε το φοβερό του στόμα και περίμενε μόλις η γυναίκα γεννήσει, να της κατασπαράξει το παιδί: *«...Και εφάνη άλλο σημείον εν τω ουρανῷ, και ιδού, ΔΡΑΚΩΝ μέγας κόκκινος, έχων κεφαλῆς επτά και κέρατα δέκα,*

και επί τα κεφαλάς αυτού διαδήματα επτά. Και η ουρά αυτού έσυρε το τρίτον ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ, και έριψεν αυτούς εις την γην. Και ο δράκων εστάθη ενώπιον της γυναίκος της μελλούσης να γεννήση, δια να καταφάγη το τέκνο αυτής όταν γεννήση...» (Αποκάλυψη ΙΒ:3-4).

Τελικά η γυναίκα γεννά ένα παιδί αρσενικό, το οποίο επρόκειτο να ποιμάνει όλα τα έθνη με σιδερένια πειθαρχία και πυγμή. Το παιδί δεν κατατρώγεται από τον δράκοντα, αλλά αρπάζεται προς το Θεό και το θρόνο Του. Μετά από αυτό η γυναίκα φεύγει στην έρημο, όπου ο ίδιος ο Θεός της είχε ετοιμάσει τόπο, για να παραμείνει εκεί 1260 ημέρες, δηλαδή τριάμιση χρόνια: *«...Και εγέννησε ΠΑΙΔΙΟΝ ΑΡΡΕΝ (το αρχαίο κείμενο λέγει “υιός άρσεν”), το οποίον μέλλει να ποιμάνη πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά, και το τέκνον αυτής ΗΡΠΙΑΣΘΗ προς τον Θεόν και τον θρόνον Αυτού. Και η γυνή έφυγεν εις την ΕΡΗΜΟΝ, όπου έχει τόπον ητοιμασμένον από του Θεού, δια να τρέφωσιν αυτήν εκεί ημέρας χιλίας διακοσίας εξήκοντα...»* (Αποκάλυψη ΙΒ:5-6).

Αυτή είναι η συγκλονιστική όραση που ο Κύριος Ιησούς δείχνει στον Ιωάννη. Ίσως κάποιος που δεν είναι εξοικειωμένος με το Λόγο του Θεού να θεωρήσει όλο αυτό το σκηνικό σαν κάτι το φανταστικό, έξω από κάθε ανθρώπινη αντίληψη και λογική, ότι πρόκειται για ένα παραμύθι με δράκοντες, όμορφες βασιλοπούλες και πρίγκιπες. Ο Θεός όμως μέσα στον άγιο Λόγο Του για να μας δώσει ένα μήνυμα, χρησιμοποιεί συμβολισμούς, μέσα από τους οποίους ξετυλίγεται το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου και αποκαλύπτεται η θαυμαστή αγάπη Του για μας, αλλά και ο απέραντος πλούτος της σοφίας Του.

Θα δούμε στη συνέχεια ποια είναι η ακριβής έννοια των παραπάνω συμβόλων και ποιο είναι το μήνυμα που ο Θεός θέλει να μας δώσει μέσα από το ΙΒ' κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Για να μην πέσει σε πλάνη ο άνθρωπος και οδηγηθεί στην αιώνια απώλεια, ο ίδιος ο Κύριος δίνει την ερμηνεία και την εξήγηση των συμβόλων και μάλιστα το κάνει πολλές φορές μέσα στη Γραφή, για να μην υπάρξει καμιά αμφιβολία και να είναι αναπολόγητος, όποιος δεν υπακούει στο λόγο της αλήθειας.

2. ΤΙ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

Η γυναίκα μέσα στη Γραφή είναι τύπος της Εκκλησίας του Χριστού, όπως και ο άνδρας είναι τύπος του ίδιου του Ιησού Χριστού. Αυτό αναφέρεται ρητά στην Εφεσίους Ε:22-33, όπου ο Παύλος, παραλληλίζει τη σχέση άνδρα και γυναίκας με τη σχέση Χριστού και Εκκλησίας: **«Το μυστήριο τούτο** (δηλ. τη σχέση άνδρα και γυναίκας) **είναι μέγα, ΕΓΩ ΔΕ ΛΕΓΩ ΤΟΥΤΟ ΠΕΡΙ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ...**» (εδ.32). Αυτή είναι μια γενική αρχή που απαντάται συχνά μέσα στην Αγία Γραφή:

- (1) Η γυναίκα προήλθε από τον άνδρα. Την πλευρά του Αδάμ πήρε ο Θεός και έφτιαξε την Εύα. Το ίδιο και η εκκλησία προήλθε από την τρυπημένη πλευρά του Ιησού (Γένεση Β:21-22)
- (2) Η γυναίκα φέρθηκε μπροστά στον Αδάμ, όπως και η εκκλησία πρόκειται να παρασταθεί ενώπιον του βήματος του Ιησού για να λάβει το μισθό της (Β΄ Κορινθίους Ε:10).
- (3) Η γυναίκα γεννά παιδιά για τον άνδρα της, όπως και η Νύμφη εκκλησία γεννά πνευματικά παιδιά για τον Νυμφίο της Ιησού Χριστό.
- (4) Ο άνδρας είναι η εικόνα και η δόξα του Θεού, ενώ η γυναίκα είναι η δόξα του άνδρα. Η γυναίκα αντιπροσωπεύει την εκκλησία η οποία είναι η δόξα του Ιησού (βλ. Α΄ Κορινθίους ΙΑ:7).
- (5) Όπως ο άνδρας οφείλει να υποτάσσεται στο Θεό, το ίδιο και η γυναίκα πρέπει να υποτάσσεται στον άνδρα της. Τυπολογικά η εκκλησία υποτάσσεται στον Ιησού (Εφεσίους Ε:24).
- (6) Ο Παύλος παρομοιάζει την εκκλησία με ΑΓΝΗ ΠΑΡΘΕΝΟ, η οποία έχει αρραβωνιαστεί τον Ιησού Χριστό (Β΄ Κορινθίους ΙΑ:2).
- (7) ΠΡΟΣΞΕΤΕ ΤΟΝ ΤΥΠΟ ΑΥΤΟ: Στη Γένεση Γ:15 αναφέρεται ότι **«το σπέρμα της γυναικός»** θα συντρίψει **την κεφαλή του όφη**, γεγονός που συνέβηκε επάνω στο Γολγοθά, όπου ο Ιησούς συντρίψε το Διάβολο. Στην Αποκάλυψη κεφ. ΙΒ΄ ένα άλλο σπέρμα γυναίκας (**“ο υιός ο άρσεν”**) στο μέλλον θα επι-φέρει ένα θανατηφόρο πλήγμα στο Διάβολο και θα

συντρίψει την έβδομη παγκόσμια αυτοκρατορία του Αντίχριστου, γιατί αυτό συμβολίζουν τα επτά κεφάλια του Δράκοντα, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Το ερώτημα που πιθανόν να απασχολήσει κάποιον, δεν είναι εάν η γυναίκα συμβολίζει την εκκλησία, αλλά **“Ποια εκκλησία συμβολίζει; Πως μπορούμε να καταλάβουμε εάν πρόκειται για την αληθινή εκκλησία, ή για τη χλιαρή εκκλησία, ή για την αποστά-τιδα εκκλησία;”** Αυτό το καταλαβαίνουμε από τις ενέργειες και τα σημεία που ακολουθούν κάθε φορά που η Γραφή αναφέρεται στη “γυναίκα”, καταλαβαίνουμε ποιον τύπο εκκλησίας αντιπροσωπεύει, κάτι που θα δούμε και για τη γυναίκα του ΙΒ΄ κεφαλαίου της Αποκάλυψης, που είναι το θέμα μας.

❖ Η γυναίκα που εξετάζουμε εδώ, έχει μερικά συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, από τα οποία μπορούμε να καταλάβουμε επακριβώς ποιον τύπο εκκλησίας αντιπροσωπεύει:

(α) ΕΙΝΑΙ ΝΤΥΜΕΝΗ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Μέσα στη Γραφή ο ήλιος συμβολίζει τον Ιησού και τη δικαιοσύνη Του: **«.....Εις εσάς όμως τους φοβουμένους το όνομά Μου, θέλει ανατείλει Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, με ίασιν εν ταις πτέρυξιν Αυτού...»** (Μαλαχίας Δ:2). Ο Ματθαίος στο ευαγγέλιό του αναφέρει ότι, όταν ο Ιησούς μεταμορφώθηκε στο όρος Θαβώρ **«έλαμπεν το πρόσωπον Αυτού ως ο ΗΛΙΟΣ, τα δε μάτια Αυτού έγειναν λευκά ως το ΦΩΣ»** (βλ. ΙΖ:2). Ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη βλέποντας τον Ιησού να περπατά ανάμεσα στις επτά λυχνίδες, είδε ότι **«η όψις Αυτού έλαμπεν ως ο ΗΛΙΟΣ λάμπει εν τη δυνάμει αυτού»** (βλ. Α:16).

Συμπέρασμα 1ο: Η “γυναίκα” εδώ έχει ντυθεί τον Ιησού Χριστό και τη δικαιοσύνη Του. Από πρώτη άποψη, δεν μπορεί να είναι η ψευδοεκκλησία.

(β) Η ΣΕΛΗΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΗΣ

Η Παλαιά Διαθήκη είναι η αντανάκλαση του φωτός της Καινής Διαθήκης, η οποία είναι η αληθινή διαθήκη του Θεού με τον άνθρωπο. Ο Ιησούς είναι ο ήλιος που μας φωτίζει απευθείας, ενώ η σελήνη παίρνει το φως της από τον ήλιο. Η σελήνη συμβολίζει την εκκλησία της Παλαιάς Διαθήκης, η οποία δεν έχει δικό της φως, αλλά το δανείζεται από αυτό το φως, που ο Θεός της είχε

αποκαλύπτει μέσω των προφητών, ότι επρόκειτο να έρθει. Αυτό το βλέπουμε πολύ καθαρά στη Σκηνή του Μαρτυρίου όπου όλα τα σκεύη απεικόνιζαν το μοναδική θυσία του Ιησού. Όλα στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης ήταν τύποι και συμβολισμοί του Ιησού Χριστού. Ο Παύλος λέγει ότι ο νόμος της Παλ. Διαθήκης *«έγεινεν παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, δια να δικαιωθώμεν εκ πίστεως, αφού όμως ήλθεν η πίστις, δεν είμεθα πλέον υπό παιδαγωγόν»* (Γαλάτας Γ:24). Ο νόμος μας φανερώνει την αμαρτία μας, αλλά όταν δεχόμαστε το αίμα της θυσίας της Καινής Διαθήκης και ο Ήλιος της Δικαιοσύνης κατοικεί στην καρδιά μας, δεν χρειάζεται πλέον το φως της σελήνης της Παλαιάς Διαθήκης, δεν είμαστε *«πλέον υπό παιδαγωγόν»* νόμο.

Συμπέρασμα 2ο: Η γυναίκα αυτή βρίσκεται επάνω στη σελήνη, στηρίζεται δηλαδή στις υποσχέσεις που έδωσε ο Θεός στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης και όλες οι υποσχέσεις Του είχαν σαν κέντρο τον Ιησού και την εκκλησία Του.

(Υ) ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΗΣ ΕΧΕΙ ΣΤΕΦΑΝΙ ΑΠΟ 12 ΑΣΤΕΡΙΑ

Εδώ έχουμε τρία σύμβολα: Το στεφάνι, τον αριθμό 12 και τα αστέρια. **ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ** σε όλες τις περιπτώσεις είναι σύμβολο του νικητή, είναι το βραβείο για τον αγώνα του (Β΄ Τιμοθέου Β:5, Δ:8). **ΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ** συμβολίζουν τους αγίους και στις περισσότερες φορές αναφέρονται σε εργάτες του Θεού και γι' αυτό έχουμε πολλές μαρτυρίες της Γραφής. Στη Γένεση ΙΕ:5, ΚΒ:17 και Κς΄:4 βλέπουμε το Θεό να συγκρίνει το σπέρμα του Αβραάμ με τα άστρα του ουρανού. Ο Αβραάμ θα γινόταν πατέρας πλήθους εθνών. Ο Δανιήλ γράφει ότι *«θέλουσιν εκλάμψειοι επιστρέφοντες πολλούς εις δικαιοσύνην, ως ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ, εις τους αιώνας των αιώνων»* (βλ. ΙΒ:3). Επίσης, ο Ιωάννης γράφει *«οι επτά αστέρες είναι ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ των επτά εκκλησιών»* (βλ. Αποκάλυψη Α:16,20) και από τα κεφάλαια Β΄ και Γ΄ της Αποκάλυψης φαίνεται ότι οι «άγγελοι» αυτοί είναι οι υπεύθυνοι των επτά εκκλησιών της Μικράς Ασίας, προς τις οποίες απευθύνεται ο Κύριος Ιησούς.

Τέλος, ο αριθμός **ΔΩΔΕΚΑ** μέσα στη Γραφή συμβολίζει την πληρότητα της βασιλείας και της εξουσίας του Θεού. Εδώ μας αναφέρει 12 αστέρες, δηλαδή 12 εργάτες και γνωρίζουμε ότι η εκκλησία του Ιησού άρχισε να υπάρχει κάτω από την ηγεσία των 12 αποστόλων. Η όραση όμως αναφέρεται για τους έσχατους

καιρούς και δεν μπορεί οι 12 απόστολοι να είναι η εξουσία στην κεφαλή της γυναίκας, κατά την περίοδο της εβδομης αυτοκρατορίας. Αναφέρεται στην πνευματική κυβέρνηση του Θεού που θα υπάρχει στις τελευταίες ημέρες. Ο αριθμός 12 συμβολίζει ότι η εκκλησία (η γυναίκα) θα έχει τέλεια και πλήρη κυβέρνηση.

Συμπέρασμα 3ο: Το θεμέλιο επάνω στο οποίο στηρίζεται η γυναίκα είναι αυτό που έθεσε ο Ιησούς και οι απόστολοί Του.

◆ Το γενικό συμπέρασμα είναι ότι η “γυναίκα” στο ΙΒ΄ κεφάλαιο της Αποκάλυψης δεν είναι η κατεστημένη (τυπολάτρισα) εκκλησία, αλλά είναι η αληθινή εκκλησία του Ιησού Χριστού. Είναι η εκκλησία που έχει ντυθεί τον αναστημένο και δοξασμένο Κύριο και αυτό είναι δική της επιλογή και απόφαση. Η πηγή της λαμπρότητάς της είναι ο Ιησούς, ο Ήλιος της Δικαιοσύνης. Ο Ιησούς είναι το Φως του κόσμου και η εκκλησία Του είναι το Φως του κόσμου. Όλοι οι πιστοί είναι ντυμένοι τη δικαιοσύνη Του και περπατούν σύμφωνα με αυτή: *«Τότε οι δίκαιοι θέλουσιν εκλάμψει ως ο ΗΛΙΟΣ εν τη βασιλεία του Πατρός αυτών. Ο έχων ότα δια να ακούη, ας ακούη»* (Ματθαίος ΙΓ:43).

3. ΤΙ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ Ο «ΔΡΑΚΟΝΤΑΣ»

Στην Αποκάλυψη ΙΒ:9 γράφει *«Και ερρίφθη ο ΔΡΑΚΩΝ ο μέγας, ο ΟΦΙΣ ο αρχαίος, ο καλούμενος ΔΙΑΒΟΛΟΣ, και ο ΣΑΤΑΝΑΣ, ο πλανών την οικουμένην όλην...»*. Ο μεγάλος κόκκινος Δράκοντας με τα 7 κεφάλια (επάνω στα οποία ήταν ισάριθμα διαδήματα) και τα 10 κέρατα είναι συμβολισμός του Διαβόλου. Στο επόμενο κεφάλαιο (ΙΓ:1) βλέπουμε ότι και το Θηρίο είχε 7 κεφάλια και 10 κέρατα, με τη διαφορά ότι τα διαδήματα τώρα βρίσκονται επάνω στα 10 κέρατα και όχι στα 7 κεφάλια και ότι στο Θηρίο αυτό ο Δράκοντας του δίνει όλη τη δύναμή του και την εξουσία του. **Ο Σατανάς θα δώσει στο σύστημα του Αντίχριστου (Θηρίου) όλη τη δύναμή του και την εξουσία του**, γι' αυτό και τα στέμματα βρίσκονται στα 10 κέρατα και όχι στα 7 κεφάλια. Το κέρας είναι σύμβολο εξουσίας και δύναμης.

Στην Αποκάλυψη ΙΖ:9-11 βλέπουμε ότι τα 7 κεφάλια συμβολίζουν 7 βασιλείες: *«Αι ΕΠΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙ είναι ΕΠΤΑ ΟΡΗ, όπου η γυνή κάθεται επ'αυτών. Και είναι ΕΠΤΑ ΒΑΣΙΛΕΙΣ, οι πέντε έπεσον, και ο είς είναι, ο άλλος δεν ήλθεν έτι,*

και όταν έλθη, ολίγον πρέπει να μείνη. Και το θηρίον το οποίο ήτο, και δεν είναι, είναι και αυτός ο ΟΓΔΟΟΣ, και είναι εκ των επτά, και υπάγει εις απώλειαν» Το «όρος» μέσα στην Αγία Γραφή συμβολίζει το «βασιλείο» (Δανιήλ Β:35,45 /Ιεζεκιήλ ΛΕ:2-3 /Ιερεμίας ΝΑ:24-25 /Ζαχαρίας Δ:7 /Ψαλμός Λ:7 /κλπ.). Κατά συνέπεια, την εποχή που δόθηκε η Αποκάλυψη στον Ιωάννη τα πέντε βασιλεία δεν υπήρχαν, αποτελούσαν πλέον παρελθόν (**“οι πέντε έπεσαν...”**), το ένα ήδη υπήρχε και το άλλο βασιλείο (το έβδομο, η αυτοκρατορία του Αντίχριστου) δεν είχε έρθει ακόμα, αλλά όταν θα ερχόταν λίγο χρόνο θα έμενε και ο ηγέτης της έβδομης βασιλείας φέρεται ως “ο όγδοος” ο οποίος είναι ένας από τους “επτά βασιλείς”.

Τα πέντε βασιλεία που έπεσαν ήσαν κατά χρονολογική σειρά: Αίγυπτος, Ασσυρία, Βαβυλωνία, Μηδο-Περσία και Ελλάδα. Το ένα που υπήρχε και εξουσίαζε στις ημέρες του Ιωάννη ήταν η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία και το άλλο, το τελευταίο θα είναι το σύστημα του Αντίχριστου στους έσχατους καιρούς.

Εδώ λοιπόν βλέπουμε το Δράκοντα να στέκεται μπροστά στη γυναίκα για να καταφάγει το παιδί που πρόκειται να γεννήσει. Τυπολογικά ο Διάβολος και το σύστημα του Αντίχριστου βρίσκεται μπροστά στην παγκόσμια αναγεννημένη εκκλησία του Ιησού, αλλά το εκπληκτικό είναι ότι δεν τον ενδιαφέρει αυτή η εκκλησία, έστω και αν κηρύττει σωτηρία στη λυτρωτική θυσία του Ιησού στο Γολγοθά, βάπτισμα στο νερό στο όνομα του Ιησού, βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα, θεραπεία από τις αρρώστιες και ελευθερία από τις πονηρές δυνάμεις. Τη γυναίκα δεν την ενοχλεί καθόλου, τον ενδιαφέρει μόνο το παιδί που πρόκειται να γεννήσει. Αυτό φανερώνει ότι το σύστημα του Αντίχριστου θα υπάρχει στη γη, πριν αρπαχτεί ο “υιός ο άρσεν”. Ίσως μερικοί ακόμα να αναρωτιώνται **«Ποιος θα είναι ο υιός ο άρσεν;»** Την απάντηση θα την δώσουμε παρακάτω.

4. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ «ΓΥΝΑΙΚΑ»

Οι διάφοροι ερμηνευτές και σχολιαστές της Βίβλου δίνουν τις τρεις παρακάτω ερμηνείες για τη γυναίκα του ΙΒ΄ κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Τυπολογικά θα δούμε ότι και τρεις ερμηνείες δεν έχουν στήριγμα μέσα στη Γραφή:

(α) Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΗΝ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Κατά την άποψη αυτή, η γυναίκα συμβολίζει γενικά την “εκκλησία”, η οποία γεννά τον Ιησού Χριστό. Η άποψη αυτή, που ευτυχώς υποστηρίζεται από ελάχιστους, είναι τελείως αβάσιμη και καθαρά αντι-Βιβλική, γιατί ο Χριστός γέννησε την εκκλησία Του και όχι η εκκλησία Αυτόν. Ο Ιησούς ήρθε, κήρυξε, σταυρώθηκε, πέθανε, αναστήθηκε, αναλήφθηκε και στέλνοντας το άγιο Πνεύμα Του την ημέρα της Πεντηκοστής έχουμε τη γενέθλια ημέρα της εκκλησίας. Η εκκλησία είναι καρπός της θυσίας του Ιησού, Αυτός την γέννησε από την τρυπημένη Του πλευρά.

(β) Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΗ «ΜΑΡΙΑΜ»

Υπάρχει μια ικανή μερίδα ανθρώπων που πιστεύουν ότι η γυναίκα είναι η παρθένος Μαριάμ που γεννά τον Ιησού. Και η άποψη αυτή, δεν έχει κανένα στήριγμα μέσα στο Λόγο του Θεού:

1. Το βιβλίο της Αποκάλυψης γράφτηκε το 95 μ.Χ. περίπου και είναι ένα καθαρά προφητικό βιβλίο, από το Δ΄ κεφάλαιο του οποίου και μετά τα γεγονότα που περιγράφονται αφορούν τους τελευταίους καιρούς: **«Μακάριος ο αναγιγνώσκων, και οι ακούοντες τους λόγους ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣΔιότι μαρτύρομαι εις πάντα ακούοντα τους λόγους ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ του βιβλίου τούτου....»** (Αποκάλυψη Α:3, ΚΒ:18). Ο Ιωάννης δεν προφητεύει για τη γέννηση του Ιησού, γιατί αυτό έχει ήδη γίνει και Αυτός βρίσκεται στον ουρανό, μέσα στη δόξα του Πατέρα, πολύ πριν γραφτεί το βιβλίο της Αποκάλυψης. Αντίθετα ο Ιησούς δίνει την όραση στον Ιωάννη. Εάν η γυναίκα που γεννά τον υιό τον άρσενα είναι η Μα-ριάμ, τότε ολόκληρο το ΙΒ΄ κεφάλαιο της Αποκάλυψης δεν απο-τελεί προφητεία.

2. Ο Δράκοντας που θέλει να καταφάγει το τέκνο της γυναίκας έχει 7 κεφάλια και 10 κέρατα. Αυτό μας δείχνει καθαρά ότι πρόκειται για την 7η παγκόσμια κοσμοκρατορία επί της γης, την κυβέρνηση του Αντίχριστου στις έσχατες ημέρες, γεγονός που διευκρινίζεται και στα κεφάλαια ΙΓ΄ και ΙΖ΄ της Αποκάλυψης. Άλλωστε η Μαριάμ έζησε την εποχή της 6ης κεφαλής, της 6ης παγκόσμιας αυτοκρατορίας που ήταν η Ρώμη.

3. Το ότι η γυναίκα δεν συμβολίζει τη Μαριάμ φαίνεται επίσης

και από δύο ακόμα λεπτομέρειες. Στο εδ. ΙΒ:6 γράφει ότι *«η γυναίκα έφυγεν εις την έρημον...»* και στο εδ.ΙΒ:9 ότι *«ο Δράκων ο μέγας ...ερρίφθη εις την γην»*. Δεν υπάρχει μέσα στη Γραφή καμιά μαρτυρία ότι η Μαριάμ έφυγε στην έρημο, στην Αραβία, στο όρος Σινά, ή κάπου αλλού. Για τελευταία φορά αναφέρεται στις Πράξεις Α:14-15, όπου ήταν μαζί με τους μαθητές του Ιησού και τους λοιπούς πιστούς (σύνολο 120 άτομα) και περίμεναν την επαγγελία του αγίου Πνεύματος, γεγονός που συνέβηκε την ημέρα της Πεντηκοστής. Τέλος, εάν την αρπαγή του υιού του άρσενα μερικοί την ερμηνεύουν σαν την ανάληψη του Ιησού, η Γραφή δεν αναφέρει πως όταν της συνέβηκε αυτό ο Σατανάς ρίφθηκε στη γη και κάνει πόλεμο με τη Μαριάμ και το υπόλοιπο του σπέρματός της, όπως γράφει στο εδ. ΙΒ:17. Μόνο ο υιός ο άρσεν αρπάζεται προς το Θεό και αυτό δεν γίνεται και με το υπόλοιπο σπέρμα της γυναίκας.

(Υ) Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΟΝ «ΙΣΡΑΗΛ»

Αυτή η άποψη στην οποία θα σταθούμε περισσότερο υποστηρίζεται από τη συντριπτική πλειοψηφία των τριών μεγάλων δογμάτων της χριστιανοσύνης. Αλλά και αυτή η άποψη δεν έχει ισχυρά στηρίγματα μέσα στη Βίβλο για τους ακόλουθους λόγους:

1. Μέσα στο Λόγο του Θεού, δεν βλέπουμε τη “γυναίκα” να αποτελεί βασικό σύμβολο του λαού Ισραήλ, παρ’ όλο που ο «πνευματικός Ισραήλ», η Εκκλησία, συμβολίζεται με γυναίκα. Για τον «κατά σάρκα Ισραήλ» υπάρχουν άλλα σύμβολα, όπως για παράδειγμα η “συκή”. Όταν ο Ιησούς Χριστός καταράστηκε τη συκιά, επειδή δεν είχε καρπό για να φάει, όταν σε κάποια στιγμή πείνασε, δεν καταράστηκε αυτή καθ’ εαυτή τη συκιά, δεν είχε τίποτε με τη συκιά, αλλά αναφερόταν στο άκαρπο θεοκρατικό καθεστώς του Ισραήλ το οποίο και συμβόλιζε (Ματθαίος ΚΑ:18-22). Επίσης ο Ισραήλ συμβολίζεται με την *«καλήν ελαία»*, ενώ τα έθνη συμβολίζονται με την *«αγρι-ελαία»*, που μπολιάστηκαν από την καλή ελαία (βλ. Ρωμαίους ΙΑ:17-19).

2. Ένα άλλο συγκλονιστικό στοιχείο που καταρρίπτει την άποψη ότι η γυναίκα συμβολίζει τον Ισραήλ που γεννά τον Ιησού Χριστό είναι ότι, εφόσον το βιβλίο της Αποκάλυψης είναι προφητικό και μας μιλάει για τον υιό τον άρσενα **ΠΟΥ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΓΕΝΝΗΘΕΙ**, άρα όταν γράφτηκε από τον Ιωάννη το 95 μ.Χ. ο υιός

ο άρσεν **δεν είχε γεννηθεί**. Ο Ιησούς όχι μόνο είχε γεννηθεί, αλλά ο ίδιος είναι που δίνει την όραση στον Ιωάννη.

Όλοι οι σχολιαστές και οι ερμηνευτές της Αποκάλυψης, δέχονται χωρίς καμιά αμφιβολία ότι πρόκειται για ένα προφητικό βιβλίο, που αναφέρεται κυρίως σε γεγονότα που αρχίζουν από την περίοδο λίγο πριν την αρπαγή της εκκλησίας μέχρι τη δημιουργία νέου ουρανού και νέας γης. Πως λοιπόν μπαίνει σαν σφήνα μέσα σε μελλοντικά γεγονότα το ΙΒ’ κεφάλαιο και μιλάει για το λαό Ισραήλ που θα γεννήσει τον Ιησού, κάτι που έχει ήδη γίνει; Μια τέτοια λοιπόν ερμηνεία είναι αβάσιμη στη Γραφή.

3. Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο είναι ότι, όταν η γυναίκα γέννησε τον υιό τον άρσενα, επακολούθησαν αμέσως δύο γεγονότα:

- α)** Η ίδια η γυναίκα εκδιώχνεται στην έρημο για τριάμιση έτη
- β)** Στον ουρανό διεξάγεται μια από τις μεγαλύτερες πολεμικές συγκρούσεις που έλαβαν χώρα στα επουράνια, μεταξύ των δυνάμεων του Μιχαήλ και του Σατανά. Στη σκληρή αυτή αναμέτρηση υπερισχύει ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του, με αποτέλεσμα ο Διάβολος να ριφθεί στη γη, έχοντας μεγάλο θυμό *«επειδή γνωρίζει ότι ολίγον καιρόν έχει»* (εδ. ΙΒ:12).

Η γυναίκα δεν μπορεί να συμβολίζει τον Ισραήλ από τον οποίο προήλθε ο Ιησούς Χριστός, γιατί απλούστατα ο λαός αυτός δεν εκδιώχθηκε στην έρημο για τριάμιση χρόνια, ούτε αφού γεννήθηκε ο Χριστός, ούτε όταν Αυτός αναλήφθηκε. Άλλωστε εδώ η έρημος δεν είναι φυσική, είναι πνευματική και συμβολίζει τη μεγάλη θλίψη και την πνευματική ερήμωση από το σύστημα του Αντίχριστου. Όλος ο κόσμος θα είναι μια έρημος και ο πιστός δεν θα βρίσκει ανάπαυση και πνευματική δροσιά. Η έρημος όμως προετοιμάστηκε από το Θεό για τη γυναίκα, ώστε να μην είναι πλέον χλιαρή, με το ένα πόδι στον κόσμο και με το άλλο στο Χριστό, αλλά να στραφεί προς Εκείνον. Πρόκειται για τον τόπο που περιγράφεται στα λόγια του Κυρίου Ιησού προς την Εκκλησία της Λαοδικείας (βλ. Αποκ.Γ:14-21), είναι τόπος μετανοίας, τόπος που μπορεί να αγοράσει *«χρυσίον δεδοκιμασμένον εκ πυρός»* και ιμάτια λευκά για να ντυθεί και να *«μη φανερωθή η αισχύνη της γυμνότητός της»*, είναι τόπος για τη δοκιμασία των αγίων της θλίψης, που θα διαρκέσει τριάμιση χρόνια.

Επίσης, ούτε ο Διάβολος κατέβηκε στη γη για να καταδιώξει τον Ισραήλ, μετά την ανάληψη του Ιησού, γιατί αν αυτό είχε συμβεί, τότε απέτυχε του σκοπού του και η προφητεία εδώ για τριάμιση έτη είναι λάθος, αφού η Ιερουσαλήμ λεηλατήθηκε και ο ναός καταστράφηκε μετά από 40 χρόνια από της Ρωμαϊκές λεγεώνες του αυτοκράτορα Τίτου στην αρχή και του Βεσπασσιανού στη συνέχεια (70 μ.Χ.).

Εφόσον λοιπόν το ΙΒ΄ κεφάλαιο είναι προφητικό, εφόσον την όραση στον Ιωάννη την δίνει ο αναστημένος και δοξασμένος Ιησούς, που κατά σάρκα είχε γεννηθεί πριν από 90 περίπου έτη και εφόσον αφορά την τελευταία παγκόσμια κυβέρνηση επί της γης, δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση η γυναίκα να συμβολίζει τον Ισραήλ που γεννά τον Ιησού Χριστό, άρα κάποια άλλη αλήθεια κρύβεται στην όραση του κεφαλαίου αυτού.

4. Ο Δράκοντας είχε 7 κεφάλια και 10 κέρατα, που αντιπροσωπεύουν την 7η παγκόσμια βασιλεία, και στόχος του ήταν να καταφάγει το παιδί της γυναίκας. Εάν η γυναίκα συμβολίζει το λαό Ισραήλ, όπως πολλοί το ερμηνεύουν, τότε ο Δράκος θα έπρεπε να είχε συμβολικά **6** κέρατα, γιατί όταν γεννήθηκε ο Ιησούς κυριαρχούσε η Ρώμη, που ήταν η **6**η κατά σειρά παγκόσμια δύναμη. Άρα η όραση αφορά αποκλειστικά τους χρόνους της **7**ης παγκόσμιας δύναμης επί της γης, που γνωρίζουμε ότι θα είναι η βασιλεία του Αντίχριστου.

Επειδή όμως πολλοί πιστοί δεν έχουν αποκάλυψη για την ερμηνεία του **ΙΒ΄** κεφ. της Αποκάλυψης, προσπαθούν με ανθρωπινο τρόπο να δώσουν κάποια ερμηνεία, που επιφανειακά να μπορούν να την στηρίξουν. Το ίδιο βέβαια γίνεται και σε άλλα σημεία της Γραφής, όπως για παράδειγμα με την ερμηνεία που δίνουν για τα 10 κέρατα του θηρίου, λέγοντας ότι αυτά συμβολίζουν τα 10 κρατη της Ε.Ο.Κ. (τώρα Ευρωπαϊκή Ένωση). Επειδή όμως τα κράτη έγιναν αργότερα **12**, στη συνέχεια αυξήθηκαν σε **15**, από το Δεκέμβριο 2002 με την ένταξη της Κύπρου και άλλων 9 Κρατών έγιναν **25** και από αρχές του 2007 έφθασαν στον αριθμό **27**, οι υποστηρίζοντες την άποψη αυτή βρίσκονται σε απορία, γιατί καταλαβαίνουν ότι η ερμηνεία τους δεν στέκει, αλλά παρ' όλα αυτά δεν την απορρίπτουν, ισχυριζόμενοι ότι, όταν θα εκπληρωθεί η προφητεία τα μέλη-κράτη της Ενωμένης Ευρώπης θα

είναι 10, έχοντας αποχωρήσει τα υπόλοιπα. Τα γεγονότα όμως τους διαψεύδουν, γιατί οι δεσμοί μεταξύ των μελών-κρατών, αντί να μειώνονται, συνέχεια αυξάνουν και σταθεροποιούνται. Επίσης πι-τεύω ότι και η ερμηνεία που δίνεται σχετικά με το χάραγμα του θηρίου (τον αριθμό 666), δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στο βιβλίο μου με τίτλο «**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**» δίνω μια άλλη ερμηνεία για τα 10 κέρατα του θηρίου, για το ρόλο της Ενωμένης Ευρώπης, καθώς και για το χάραγμα του θηρίου (666), όπου μπορεί ο ενδιαφερόμενος να ανατρέξει για περισσότερες πληροφορίες.

5. Ο Σατανάς έχει σαν κύριο στόχο να κατηγορεί ενώπιον του Θεού τους αγίους. Εάν όμως η γυναίκα συμβολίζει τον Ισραήλ που γέννησε τον Ιησού Χριστού, τότε θα έπρεπε με την ανάληψη του Ιησού ο Σατανάς να ριφθεί στη γη και να μην κατηγορεί πλέον τους πιστούς. Αυτό όμως ακόμα δεν έχει συμβεί, είναι ένα γεγονός που θα συμβεί αμέσως μετά την αρπαγή της εκκλησίας. Τότε ο Διάβολος, θα σταματήσει να μας κατηγορεί, όπως περισσότερα θα αναφέρουμε παρακάτω.

5. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

«...Και εγέννησε ΠΑΙΔΙΟΝ ΑΡΡΕΝ (αρχ. κείμενο “υιός άρ-σεν”), το οποίον μέλλει να ποιμήνη πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά, και το τέκνον αυτής ΗΡΠΑΣΘΗ προς τον Θεόν και τον θρόνον Αυτού...» (Αποκάλυψη ΙΒ:5).

Το αρχαίο κριτικό κείμενο γράφει «...Και έτεκεν **ΥΙΟΝ ΑΡΣΕΝ**, ος μέλλει ποιμαίνειν πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά...». Η λέξη “υιός” είναι αρσενικού γένους και η λέξη “άρσεν” ουδέτερου γένους. Ίσως από πρώτη άποψη να νομίζει κάποιος ότι πρόκειται για λάθος, ή ότι εδώ υπάρχει πλεονασμός και έμφαση σε κάποιο ιδιαίτερο γεγονός. Γνωρίζουμε όμως ότι ο Λόγος του Θεού είναι θεόπνευστος και δεν υπάρχει λάθος, αλλά απλά ο Θεός δίνει μια θαυμαστή αποκάλυψη στο λαό Του:

α) Δεν αναφέρεται εδώ κάποιο συγκεκριμένο γένος (μόνο αρσενικό ή θηλυκό, ή μόνο ουδέτερο) γιατί δεν πρόκειται για ένα άτομο, αλλά ο “υιός ο άρσεν” είναι το ενωμένο σώμα των πιστών της αόρατης εκκλησίας που προέρχεται από την ορατή εκκλησία.

Αποτελείται από άνδρες και γυναίκες που έχουν φθάσει στο μέτρο της ηλικίας του πληρώματος του Ιησού, όπως αναφέρει ο Παύλος στην Εφεσίους Δ:13. Ο υιός ο άρσεν είναι η εκκλησία της αρπαγής, που αποτελεί το ένα σώμα εν Χριστώ Ιησού.

β) Ένας γιος μπορεί να είναι και παιδί σε μικρή ηλικία, αλλά μπορεί να είναι ένας μεγάλος ώριμος άνδρας. Με τη λέξη “γιος” δεν προσδιορίζεται η ηλικία κάποιου, αλλά η σχέση του μέσα στην οικογένεια. Αντίθετα, το “αρσενικό” μπορεί και να μην έχει φθάσει και στην ωριμότητα ενός άνδρα. Στο ΙΒ:5 ο “υιός ο άρσεν” αποτελεί το παγκόσμιο σώμα της εκκλησίας του Χριστού, που έχει την πνευματική ωριμότητα ενός άνδρα. Βλέπουμε τους υιούς και τις θυγατέρες του Θεού να φανερώνονται με την πληρότητα της δύναμης του Θεού και να είναι γεμάτοι από τη σοφία Του και τη χάρη Του.

Πολλοί υποστηρίζουν ότι ο υιός ο άρσεν είναι ο Ιησούς, γιατί λέγει ότι **«μέλλει να ποιμάνη πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά»**. Αυτό μια ημέρα πράγματι θα το κάνει ο Κύριος Ιησούς, αλλά όχι μόνος Του, θα το κάνει μαζί με την εκλεκτή Του νύμφη εκκλησία, όπως ο ίδιος το λέγει μέσα στη Γραφή: **«Και όστις νικά, και όστις φυλάττει μέχρι τέλους τα έργα μου, θέλω δώσει εις αυτόν εξουσίαν επί των εθνών και ΘΕΛΕΙ ΠΟΙΜΑΝΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΡΑΒΔΩ ΣΙΔΗΡΑ, θέλουσι συντριφθή ως τα σκεύη του κεραμέως, καθώς Εγώ έλαβον παρά του Πατρός μου...»** (Αποκάλ. Β:26-27 /Ψαλμός Β:8-9).

Ο υιός ο άρσεν γενιέται με τη δύναμη, την ισχύ και την ικανότητα ενός **ισχυρού πολεμιστή**, τον οποίο θα γεννήσει η γη μέσα σε μια ημέρα (βλ. Ησαΐας Ξς':7-9 /Ασμα Ασμάτων κεφ. ς') και θα συντρίψει το Διάβολο στις τελευταίες ημέρες, και μαζί με τον Ιησού θα **«ποι-μάνη πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά»** όπως το υποσχέθηκε ο Ιησούς στην εκλεκτή νύμφη Του. Αυτή θα είναι η “μία εκκλησία” την οποία θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς, μία εκκλησία **«τρομερά ως (στράτευμα) με σημαίας»** (Ασμα Ασμάτων ς':4,10).

Όταν γεννιέται ο υιός ο άρσεν, δεν κατατρώγεται από το Δράκοντα, αλλά αρπάζεται στον ουρανό. Αμέσως γίνεται ένας σκληρός πόλεμος όπου οι δυνάμεις του άρχοντα Μιχαήλ συγκρούονται με τις δυνάμεις του Δράκοντα και τις ρίχνουν στη γη.

Όταν γίνεται αυτό, ακούγεται μια φωνή να λέγει: **«ΤΩΡΑ έγγεινεν η σωτηρία και η δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημών, και η εξουσία του Χριστού αυτού, ΔΙΟΤΙ κατερίφη ο κατηγορος των αδελφών ημών, ο κατηγορών αυτούς ενώπιον του Θεού ημών ημέραν και νύκτα...»** (βλ. ΙΒ:10). Το ερώτημα είναι «Με την αρπαγή της εκκλησίας και την πτώση του Διαβόλου στη γη γίνεται το έργο της σωτηρίας; Δεν έγινε αυτό επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, όπου συντρίφθηκε η κεφαλή, η εξουσία του όφεως;»

Ένα άλλο ερώτημα είναι «Πως ο Διάβολος κατηγορεί τους αγίους ενώπιον του Θεού;» Μία από τις επικρατούσες απόψεις είναι ότι ο Διάβολος, όπως και οι λοιποί υιοί του Θεού (βλ. Ιώβ Α:6, Β:1) παρίσταται μπροστά στο θρόνο του Θεού και κατηγορεί συνέχεια τους πιστούς. Στον ουρανό υπάρχει ένα δικαστήριο, στο οποίο ο Διάβολος είναι ο **ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ** των αγίων του Θεού. Στέκεται μπροστά Του και λέγει: **«Σήμερα ο δούλος σου αυτός, διέπραξε την αμαρτία της συκοφαντίας και του ψεύδους»**. Ο Ιησούς Χριστός παρεμβαίνει σαν **ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ** προς τον ουράνιο Πατέρα και λέγει **«Εγώ πλήρωσα με το αίμα Μου το τίμημα της αμαρτίας αυτής, είναι αθώος, δεν έχει καμιά εξουσία ο Διάβολος επάνω του»** Και ο Δίκαιος Εισαγγελέας του σύμπαντος βγάζει την απόφαση: **«Αθώος»**. Πολλές φορές όμως ο αναγεννημένος πιστός αμαρτάνει συνειδητά και εξακολουθεί να μένει στην αμαρτία του, μη θέλοντας να κάνει το θέλημα του Κυρίου, τότε ο Διάβολος επεμβαίνει δυναμικά και διεκδικεί τα δικαιώματά του επάνω στον άνθρωπο αυτό. Ο Θεός, επειδή είναι δίκαιος και άγιος και επειδή **«δικαιοσύνη και κρίσις (είναι) η βάση του θρόνου Αυτού»** (Ψαλμοί 89:14, 97:2), λέγει στο Διάβολο: **«Ναι, αυτό το μέρος της καρδιάς αυτού του ανθρώπου σου ανήκει...»**. Και έτσι ένα παιδί του Θεού, όταν δίνει τόπο στο Διάβολο, γίνεται σιγά-σιγά χλιαρός πνευματικά και αν συνεχίσει σ' αυτή την κατάσταση, μπορεί να φθάσει μέχρι και την αποστασία. Γι' αυτό ο απόστολος Παύλος προτρέπει **«μήτε δίδετε τόπον εις τον Διάβολον»** (Εφεσίους Δ:27).

Μια άλλη άποψη είναι ότι ο Διάβολος δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση σήμερα, στην περίοδο της χάριτος, να παρίσταται ενώπιον του αγίου Θεού και να βρίσκεται μπροστά στο θρόνο Του. Πρόσβαση στο θρόνο του Κυρίου έχουν μόνο οι αγιοί Του, όταν εισέρχονται

στις αυλές Του με δοξολογία και λατρεία. Κατά συνέπεια, όταν οι άγιοι (οι πιστοί) του Θεού κατηγορεί ο ένας τον άλλο, τότε αυτοί γίνονται η φωνή του εχθρού και έτσι ο Διάβολος έχει πρόσβαση στο θρόνο του Θεού και γίνεται ο κατηγορός των αδελφών.

Συνέχεια ο Διάβολος κατηγορεί τους αγίους, προσπαθώντας να διεκδικήσει και να καταλάβει και το ελάχιστο που του ανήκει, όταν εμείς του δίνουμε το δικαίωμα να το κάνει, καθόσον δεν μένουμε με υπακοή στο άγιο θέλημα του σωτήρα μας. Τώρα όμως με την αρπαγή του υιού του άρσενα ο Διάβολος δέχεται ένα θανατηφόρο κτύπημα. Του αφαιρείται το δικαίωμα να κατηγορεί τα παιδιά του Θεού, πέφτοντας στη γη δεν έχει πλέον τη δυνατότητα αυτή, δεν μπορεί να παρουσιασθεί ενώπιον του Θεού. Η σωτηρία του ανθρώπου γίνεται μια ολοκληρωτική εμπειρία, γίνεται πλήρης, τέλεια και αιώνια. Πλήρης ελευθερία από το θάνατο, την αρρώστια, τις θλίψεις και τις δοκιμασίες.

Ο αρχικός σκοπός του Σατανά που ήταν να γίνει όμοιος με τον ύψιστο Θεό, να Τον εκθρονίσει και να σφετερισθεί το θρόνο Του (βλ. Ησαΐας ΙΔ:13-14), όχι μόνο απέτυχε παταγωδώς, αλλά όταν ο υιός ο άρσεν αρπάχθηκε στον ουρανό, έχασε για πάντα τη θέση του στον ουρανό, έχασε το δικαίωμα που είχε να μας κατηγορεί, με οποιοδήποτε τρόπο. **Η ήττα του στον ουρανό με την πτώση του στη γη, προδιαγράφει και την οριστική ήττα του και στη γη**, γεγονός που το γνωρίζει, γι' αυτό έχει μεγάλο θυμό. Το κτύπημα της νύμφης εκκλησίας ήταν θανατηφόρο.

Βλέπουμε λοιπόν στην όραση ότι, πριν ο υιός ο άρσεν αρπαχθεί στον ουρανό, *ο Διάβολος δεν φοβάται την παγκόσμια ορατή αναγεννημένη εκκλησία*, παρ' όλο τη μεγάλη πνευματική της εξουσία και δύναμη που διαθέτει και τα σημεία και τεράστια που ενεργεί στο όνομα του Κυρίου της Ιησού, γιατί ένα μεγάλο μέρος των εργατών της το έχει παρασύρει στη σαρκικότητα και στην κοσμικότητα, με αποτέλεσμα να το έχει θέση εκτός μάχης. Η Αγία Γραφή μας αποκαλύπτει ότι **«άρτος δε του όφεως (θέλει είσθαι) το χώμα»** (Ησαΐας ΞΕ:25). Γνωρίζουμε ότι τα φίδια δεν τρέφονται με χώμα, αλλά με μικρά πουλιά, αυγά, ποντίκια, κλπ.. Άρα για ποιον όφη μιλάει εδώ ο Λόγος του Θεού; Μιλάει για τον Διάβολο, τον αρχαίο όφη (βλ. Γένεση Γ:1-4 /Αποκ.ΙΒ:9, Κ:12), ο οποίος συνέχεια τρέφεται με χώμα, με σαρκικούς χρι-

στιανούς και αυτό το βλέπουμε καθαρά από τα λόγια του ίδιου του Θεού, όταν επέφερε κρίση επάνω στον Αδάμ, την Εύα και το Διάβολο: **«Και είπε Κύριος ο Θεός προς τον όφιν (το Διάβολο)και ΧΩΜΑ ΘΕΛΕΙΣ ΤΡΩΓΕΙ, πάσας τα ημέρας της ζωής σου»** (Γένεση Γ:14). Το φαγητό του Διαβόλου θα είναι ο άνθρωπος, γιατί «χώμα» είναι ο «άνθρωπος». Η λέξη «αδάμ» σημαίνει «άνθρωπος» και προέρχεται από τη ρίζα της Εβραϊκής λέξης «αδαμά» που σημαίνει «γήινοσ-χωματένιοσ». Ο Κύριος είχε πει στον πρώτο Αδάμ: **«...Εωσού επιστρέψης εις την γην εκ της οποίας ελήφθης, επειδή ΓΗ ΕΙΣΑΙ, και εις την γην θέλεις επιστρέψει...»** (Γένεση Γ:19). Υπάρχουν οι χοϊκοί (σαρκικοί) χριστιανοί και οι πνευματικοί χριστιανοί. Αυτοί που ζουν σύμφωνα με το φρόνημα του κόσμου και της σάρκας είναι η τροφή και η ευχαρίστηση του Διαβόλου.

Οι αναγεννημένοι πιστοί κάθονται ήδη στα επουράνια. Ο απ. Παύλος μας λέγει ότι ο Θεός, γεμάτος έλεος για μας **«ενώ ήμεθα νεκροί δια τα αμαρτήματα, ΕΖΩΟΠΟΙΗΣΕΝ ημάσ μετά του Χριστού (κατά χάριν είσθαι σεσωσμένοι), και ΣΥΝΑΝΕΣΤΗΣΕ, και ΣΥΝΕΚΑΘΙΣΕΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΙΣ δια Ιησού Χριστού...»** (Εφεσίους Β:4-6). Ο Δράκοντας δεν φοβάται τη ΓΥΝΑΙΚΑ, που τυπολογικά είναι η Εκκλησία της Λαοδικείας (η Εκκλησία της Θλίψης), γιατί κατάφερε το ένα τρίτο των εργατών της να τους ρίξει από την πνευματική τους θέση στα επουράνια στη γη (στο χώμα) και να τρέφεται από αυτούς. Φοβάται όμως και τρέμει αυτό που κυοφορείται στα σπλάχνα της, **τον ΙΣΧΥΡΟ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗ** που πρόκειται να γεννήσει και που τυπολογικά είναι η Εκκλησία της Φιλαδέλφειας (η Εκκλησία της Αρπαγής). Μάταια, γιατί οι άγιοι αρπάζονται στον ουρανό και ο ίδιος χάνει τη θέση του ενώπιον του Θεού, ξεγυμνώνεται τελείως και από τη λίγη «εξουσία» που είχε να δια-βάλλει τους αγίους.

Θα πρέπει βέβαια να αναφέρουμε και την άποψη που υποστηρίζουν μερικοί ότι, το ένα τρίτον των αγγέλων που ρίχνεται στη γη, είναι άγγελοι που έπεσαν μαζί με τον Εωσφόρο (Ιεζεκιήλ ΚΗ;12-19 /Ησαΐας ΙΔ:12-15). Ο ισχυρισμός αυτός δεν στέκει παντελώς, γιατί η πτώση των αστέρων που αναφέρονται στο ΙΒ' κεφ. της Αποκάλυψης είναι ένα μελλοντικό γεγονός που θα λάβει χώρα στην περίοδο της 7ης παγκόσμιας κοσμοκρατορίας, ενώ η πτώση του Σατανά και των αγγέλων του έχει ήδη γίνει χιλιάδες ίσως χρόνια πριν.

◆ Ο Ησαΐας στο κεφάλαιο Ξς´ (66) αναφέρει μια καταπληκτική προφητεία, που έχει άμεση σχέση και με τον **κατά σάρκα** Ισραήλ και με τον **πνευματικό** Ισραήλ, την εκκλησία:

α) Στο εδ. Ξς´:7 γράφει **«ΠΡΙΝ κοιλοπονήση, εγέννησε, ΠΡΙΝ έλθωσιν οι πόνοι αυτής, ηλευθερώθη και εγέννησεν ΑΡΣΕΝΙΚΟΝ...»**. Εδώ έχουμε μια γέννα χωρίς να υπάρξουν πόνοι, χωρίς ωδίνες τοκετού. Πριν κοιλοπονήσει ελευθερώθηκε και γέννησε αρσενικό, **μετά όμως τη γέννα ήρθαν οι πόνοι**. Αντίθετα η γυναίκα στην Αποκάλυψη, κεφ.ΙΒ, κοιλοπονει πριν γεννήσει. Η προφητεία αυτή αναφέρεται στο λαό Ισραήλ από τον οποίο γεννήθηκε κατά σάρκα ο Ιησούς Χριστός, που όταν τελείωσε τη διακονία Του και έφυγε (αναστήθηκε και αναλήφθηκε), τότε ήρθαν οι πόνοι, γιατί Τον απέρριψαν. Το 70 μ.Χ. ήρθαν οι Ρωμαϊκές λεγεώνες και ισοπέδωσαν την Ιερουσαλήμ. Το επόμενο όμως εδάφιο μας οδηγεί στους έσχατους καιρούς και μας μιλάει για μια άλλη γέννα, που αφορά τον υιό τον άρσενα.

β) Στο εδ. Ξς´:8 γράφει **«Τις ήκουσε τοιούτον πράγμα; Τις είδε τοιαύτα; Ήθελε γεννήσει η γη εν μια ημέρα; Ή ΕΘΝΟΣ ήθελε γεννηθή ενταυτώ; Αλλ´ η Σιών άμα εκκοιλοπόνησεν, εγέννησεν τα τέκνα αυτής»**. Η Σιών συμβολίζει την εκκλησία (βλ. Εβραίου ΙΒ:22 /κλπ.) και μέσα από τους πόνους της γέννας θα γεννήσει τον υιό τον άρσενα, θα γεννήσει τα τέκνα της. Θα υπάρξει ένα έθνος λαμπρό, ένας λαός του Θεού που θα γεννηθεί με ωδίνες μέσα από την εκκλησία, όχι από τον κόσμο.

Προσέξτε αυτό το λόγο: Ο υιός ο άρσεν, η Εκκλησία της Φιλαδέλφειας, θα βγει μέσα από το παγκόσμιο σώμα της αληθινής εκκλησίας, θα είναι ένας ξεχωριστός λαός. Ο γενήτορας γεννά όμοιο με αυτόν. Ο άνθρωπος (η γυναίκα) γεννά άνθρωπο (άνδρα ή γυναίκα) και η εκκλησία θα γεννήσει εκκλησία. Η παγκόσμια ορατή εκκλησία θα γεννήσει την αόρατη εκκλησία που ζει μέσα στα σπλάχνα της και στη συνέχεια βέβαια θα είναι ορατή. Όλες οι αναζωπυρώσεις στο παρελθόν ξεκίνησαν μέσα από το σώμα της εκκλησίας, ποτέ από τον κόσμο. Μέσα από τη γυναίκα της Αποκάλυψης, μετά από ωδίνες, γεννιέται **ο υιός ο άρσεν**, ο ισχυρός πολεμιστής, που θα είναι ένα λαμπρό έθνος. Πιθανόν, να συμβεί ένας παγκόσμιος διωγμός, όπου μέσα από τις θλίψεις και τις δοκιμασίες της ορατής εκκλησίας να γεννηθεί ο υιός ο άρσεν.

Αυτό έρχεται σε πλήρη αρμονία με τις προφητικές οράσεις του Ρικ Τζόινερ. Στην **«Όραση του Θερισμού»** βλέπουμε ότι σε πόλεις και περιοχές θα σχηματίζεται ένα μόνο πρεσβυτέριο που θα αποτελείται από ποιμένες και εργάτες διαφόρων δογματικών αποχρώσεων, γεγονός που σημαίνει ότι από την ορατή, ανά τον κόσμο, αναγεννημένη εκκλησία, θα ξεχωρίσει μια ομάδα που θα αντανakλά το μεγαλείο και τη δόξα του Ιησού. Οι υπόλοιποι θα σκληρύνουν τη στάση τους και θα μείνουν έξω από αυτό που ο Κύριος κτίζει και προσωπικά πιστεύω ότι αυτό έχει ήδη αρχίσει να γίνεται στις ημέρες μας.

Στην όραση **«Πόλεμος και Δόξα»** βλέπουμε επίσης ότι τα “φώτα” (οι στύλοι του Νέου Οίκου), που μένουν στις θέσεις τους μετά την υποχώρηση των μεγάλων κυμάτων που κατέκλυσαν το νησί, προέρχονται από τις διάφορες εκκλησιαστικές αποχρώσεις που ήδη υπήρχαν. Μέσα από τα χαλάσματα των κτιρίων (που μεταξύ τους δεν είχαν καμιά ομοιομορφία και ωραιότητα) αναδύθηκαν αυτοί που ήταν φως, όπως και μέσα από τα σπλάχνα της γυναίκας θα βγει ο υιός ο άρσεν, ο μεγάλος πολεμιστής. Όλοι είχαν οικοδομήσει στο ίδιο θεμέλιο, στον Ιησού, αλλά όλοι τους δεν είχαν χρησιμοποιήσει τα κατάλληλα υλικά. Αυτοί που χάθηκαν μέσα στη δεινή των κυμάτων είχαν οικοδομήσει με ξύλα και χορτάρι. Τα φώτα όμως που έμειναν είχαν οικοδομήσει επάνω στο ίδιο θεμέλιο με χρυσάφι και τίμιους λίθους (Α΄ Κορινθίους Γ:12-15).

Στην πρώτη προφητεία (εδ. Ξς´:7) ο Ιησούς ήρθε σαν ο μεγαλύτερος Υιός άρσεν **και μετά ακολούθησαν οι πόνοι**, σ’ αυτούς που Τον απέρριψαν.

Στη δεύτερη προφητεία (εδ. Ξς´:8) **αφού προηγηθούν οι θλίψεις και οι δοκιμασίες**, εμείς μορφωνόμαστε και γινόμαστε ο υιός ο άρσεν εν Χριστώ Ιησού στους έσχατους καιρούς.

◆ Ένας άλλος τύπος για τον υιό τον άρσενά έχουμε στη Γένεση ΛΕ:16-18, που αναφέρεται στην περίπτωση που η Ραχήλ μέσα από μεγάλες ωδίνες τοκετού γεννά τον Βενιαμίν και μετά πεθαίνει: **«Εγέννησεν η Ραχήλ, και υπέφερε μέγαν αγώνα εις την γένναν αυτήςκαι ενώ παρέδιδε την ψυχήν (διότι απέθανεν), εκάλεσε το όνομα αυτού ΒΕΝ-ΟΝΙ, ο δε πατηρ αυτού εκάλεσεν αυτόν ΒΕΝ-ΙΑΜΙΝ»**. Η Ραχήλ, από την οποία γεννήθηκαν ο Ιωσήφ

και ο Βενιαμίν, είναι τύπος της Καινής Διαθήκης. Η Λεία, από την οποία γεννήθηκαν τα υπόλοιπα 10 παιδιά, είναι τύπος της Παλαιάς Διαθήκης. Ο **Ιωσήφ**, που στα Εβραϊκά σημαίνει «πρόσθεση», είναι τύπος της πρώτης αποστολικής εκκλησίας, ενώ ο **Βενιαμίν** είναι τύπος της εκκλησίας των εσχάτων καιρών. Η Ραχήλ τον ονόμασε **«Βεν-Ονί»** που σημαίνει **«υιός οδύνης»**, ο Ιακώβ όμως τον αποκάλεσε **«Βεν-Αμίν»** (ή **«Βεν-Ιαμίν»**), που σημαίνει **«υιός δεξιάς»** και τυπολογικά είναι ο υιός ο άρσεν που γεννήθηκε μέσα από τις ωδίνες πνευματικής γέννας.

Η εκκλησία (η Ραχήλ) μέσα από πόνους οδύνης γεννά τον υιό της δεξιάς (το Βενιαμίν), γεννά τον υιό τον άρσεν, που μαζί με τον Κύριο Ιησού θα ποιμάνει όλα τα έθνη με εξουσία και δύναμη. “Δεξιά” μέσα στη Γραφή σημαίνει “εξουσία”. Ο Ιησούς κάθεται στα δεξιά του Πατέρα, που σημαίνει ότι Του έχει δοθεί όλη η εξουσία στον ουρανό και στη γη, είναι ντυμένος με όλη τη δόξα του Πατέρα, δεν σημαίνει ότι υπάρχουν δύο θρόνοι. Ένας είναι ο θρόνος **«του Θεού και του Αρνίου»** (Αποκ.ΚΒ:3), μέσα στον οποίο κάθεται ο Ιησούς Χριστός και μια ημέρα θα καθίσει και η εκλεκτή Του νύμφη (Αποκ. Γ:21).

Πιστεύω ότι είναι θαυμαστή αυτή η αποκάλυψη του Λόγου του Θεού. Ο **«υιός ο άρσεν»** στην Αποκάλυψη, **«ο υιός της δεξιάς»** στη Γένεση και το λαμπρό **«έθνος»** στον Ησαΐα, αναφέρονται στο γεγονός της γέννησης και της ένδοξης πορείας της Εκκλησίας της Φιλαδέλφειας, που την ετοιμάζει ο Κύριος για να την παραστήσει στον εαυτό Του ένδοξη εκκλησία **«ως νύμφην κεκοσμημένην με τα πολύτιμα αυτής καλλωπίσματα»** εκκλησία που θα είναι άγια και άμωμη (Ησαΐας ΞΑ:10 /Εφεσίους Ε:27).

6. Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΑΡΚΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Στις ημέρες που ζούμε συνυπάρχουν η Εκκλησία της Λαοδικείας και η Εκκλησία της Φιλαδέλφειας η οποία κυφορείται μέσα στα σπλάχνα της πρώτης. Ο Θεός θέλει ένα λαό μέσα από την εκκλησία Του, ένα λαό που να έχει την καρδιά Του, να έχει στενή επικοινωνία μαζί Του, να γνωρίζει σωστά το Λόγο Του, να έχει ταπείνωση και σπλάχνα αγάπης για όλους τους αγίους Του και να Τον λατρεύει **«εν Πνεύματι και αληθεία»**, θέλει ένα λαό που να μπορεί να τον χρησιμοποιήσει και να δουλέψει μαζί του.

Ξαφνικά η ανθρωπότητα διαπιστώνει να γεννιέται μέσα σε “μια ημέρα” ένα πνευματικό έθνος, το οποίο θα συνταράξει την οικουμένη ολόκληρη, οι άνθρωποι θα βλέπουν σημεία και τεράστια να ενεργούνται από τα παιδιά του Θεού και θα μένουν έκθαμβοι. Είναι η το **«νέον πράγμα»** και ο **«νέος οίνος»** που ο Θεός υποσχέθηκε στις έσχατες ημέρες στην εκκλησία Του. Η δόξα που ο Κύριος θα επιθέσει επάνω στους αγίους Του, δεν θα μπορεί να συγκριθεί με τη δόξα του πρώτου οίκου Του. Η λαμπρή περίοδος της πρώτης αποστολικής εκκλησίας θα φαίνεται σαν κάτι το μακρινό και ασήμαντο. Ο Διάβολος θα είναι πλέον ένας ανίσχυρος εχθρός, γι’ αυτό θέλει με κάθε τρόπο να επιφέρει ένα καίριο πλήγμα κατά του λαού του Θεού με το να καταφάγει το παιδί που πρόκειται να γεννηθεί από τη γυναίκα.

Στον Ησαΐα Ξς’:5-6 γράφει: **«Οι αδελφοί σας, οίτινες σας μισούσι (και) σας αποβάλλουσιν ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΜΟΥ, είπαν “Ας δοξασθή ο Κύριος”. Πλην Αυτός θέλει φανή εις χαράν σας, εκείνοι δε θέλουσι καταισχυνθή...»**. Στις ημέρες που ζούμε υπάρχουν δύο κατηγορίες αναγεννημένων πιστών, οι σαρκικοί (χλιαροί) και οι πνευματικοί. Υπάρχουν αυτοί που θέλουν να βαδίζουν με το Θεό και με πλήρη υποταγή στο θέλημά Του και στο Λόγο Του, αγωνιζόμενοι να ανήκουν στην Εκκλησία της Φιλαδέλφειας και υπάρχουν και αυτοί που ενώ γνωρίζουν το θέλημα του Κυρίου, όχι μόνο δεν το πράττουν συμβιβασόμενοι με τον κόσμο, αλλά μάχονται και τους αδελφούς τους που θέλουν να ζουν άγια και να υψώνουν το όνομα του Κυρίου τους Ιησού. Επειδή, εκτός των άλλων, έχουν αποκάλυψη **του θαυμαστού ονόματος και της φύσης του Θεού**, τους απορρίπτουν (ως πλανεμένους) και τους αποβάλλουν και όλα αυτά τα κάνουν λέγοντας **«Ας δοξασθή ο Κύριος»**. Αυτός όμως θα φανεί και θα αρπάξει αυτούς που ζουν μέσα στο φως Του, ενώ οι άλλοι θα καταισχυνοθούν και θα μείνουν κάτω, για να περάσουν μέσα από τη θλίψη του συστήματος του Αντίχριστου.

Μέσα στο Λόγο του Θεού βλέπουμε πολλές περιπτώσεις που ο **«σαρκικός»** μάχεται τον **«πνευματικό»**, η σάρκα έρχεται ενάντια στο πνεύμα (Εφεσίους Ε:17):

- Ο **ΚΑΪΝ** (σαρκικός) μάχεται τον **ΑΒΕΛ** (πνευματικός).

- Ο **ΙΣΜΑΗΛ** (τέκνο παρακοής και απιστίας) μάχεται τον ΙΣΑΑΚ (τέκνο υπόσχεσης του Θεού).
- Ο **ΗΣΑΪ** (σαρκικός) μάχεται τον **ΙΑΚΩΒ** (πνευματικός).
- Ο **ΣΑΟΥΛ** (σαρκικός) μάχεται τον **ΔΑΒΙΔ** (πνευματικός).
- Ο Ισραήλ **ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ**, διώκει τον Ισραήλ **ΚΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑ**
- Ο **σαρκικός πιστός** διώκει τον **πνευματικό πιστό**.
- Η **Εκκλησία της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ** διώκει την **Εκκλησία της ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ**.

Αυτό το διαχωρισμό θα τον δούμε και με την αρπαγή της Εκκλησίας της Φιλαδέλφειας. Ο Ιησούς μιλώντας για τα γεγονότα των εσχάτων καιρών λέγει: *«...Τότε δύο θέλουσιν εισθαι εν τω αγρώ, ο εις παραλαμβάνεται, και ο εις αφήνεται. Δύο (γυναίκες) θέλουσιν αλέθει εν τω μύλω, μία παραλαμβάνεται, και μία αφήνεται»* (Ματθαίος ΚΔ:40-41). “ΑΓΡΟΣ” είναι ο κόσμος μέσα στον οποίο εργάζονται οι εργάτες του Κυρίου για να φέρουν το μήνυμα του ευαγγελίου, τα καλά νέα της σωτηρίας του Ιησού σε κάθε μια ψυχή, για να μη χαθεί στην αιώνια απώλεια, αλλά βλέπουμε ότι δεν θα αρπαχτούν στον ουρανό όλοι οι υπηρέτες του Θεού *«ο ένας παραλαμβάνεται και ο άλλος αφήνεται»*.

“ΓΥΝΑΙΚΑ” μέσα στη Γραφή, όπως αναφέραμε, είναι τύπος της εκκλησίας. Εδώ ο Ιησούς Χριστός αναφέρεται σε δύο “γυναίκες”, σε δύο τύπους εκκλησιών, που και οι δύο αλέθουν στο μύλο, και στο μύλο συνήθως αλέθουμε το στάρι για να πάρουμε το αλεύρι και να φτιάξουμε το ψωμί, που είναι απαραίτητο για να ζήσουμε. Η Βίβλος μας λέγει ότι ο Ιησούς είναι **“ο Άρτος της Ζωής”** που πρέπει να τρώμε καθημερινά για να ζήσουμε. Εδώ στο εδ. ΚΔ:41 οι δύο εκκλησίες σύστηναν στους ανθρώπους τον Άρτο της Ζωής, τον Ιησού, αλλά βλέπουμε όμως ότι *«η μία να παραλαμβάνεται και η άλλη να αφήνεται»*. Η πρώτη είναι η Εκκλησία της Φιλαδέλφειας, ο υιός ο άρσεν, που θα έρθει να παραλάβει ο Κύριος Ιησούς και μάλιστα αφορά μόνο τους **ζώντες πιστούς** που θα αρπαχτούν, και η δεύτερη είναι η Εκκλησία της Λαοδικείας, η χλιαρή εκκλησία που θα την αφήσει κάτω στη γη για να περάσει μέσα από τη μεγάλη θλίψη.

Ο Λουκάς στο Ευαγγέλιό του, μιλώντας για τα γεγονότα των εσχάτων ημερών, αναφέρει τις δύο αυτές περιπτώσεις και συμπεριλαμβάνει και στους **πιστούς νεκρούς**, λέγοντας: *«Εν τη νυκτί εκείνη θέλουσιν εισθαι δύο επί μιας ΚΛΙΝΗΣ, ο εις παραλαμβάνεται, και ο άλλος αφήνεται. Δύο (γυναίκες) θέλουσιν ΑΛΕΘΕΙ ομού, η μία παραλαμβάνεται, και η άλλη αφήνεται. Δύο θέλουσιν εισθαι εν τω ΑΓΡΩ, ο εις παραλαμβάνεται, και ο άλλος αφήνεται....»*

«...Και αποκριθέντες (οι μαθητές) λέγουσιν προς αυτόν, Που Κύριε; Ο δε (Ιησούς) είπε προς αυτούς, “Όπου (είναι) το σώμα, εκεί θέλουσιν συναχθή οι αετοί”.....» (Λουκάς ΙΖ:34-37)

Στην κλίνη κοιμούνται οι άνθρωποι και μέσα στην Αγία Γραφή οι αποθανόντες εν Χριστώ, αναφέρονται ως **“κοιμηθέντες”** (Θεσσαλ. Δ:13-18). Εδώ ο Ιησούς λέγει ότι αυτοί που θα είναι στην ίδια “κλίνη”, δεν θα ξυπνήσουν (αναστηθούν) όλοι, αλλά ο ένας θα παραλαμβάνεται και ο άλλος θα αφήνεται. Ο Λουκάς αναφέρεται και στην ανάσταση των πιστών νεκρών και στη μεταμόρφωση των ζωντανών πιστών, όπου μετά, όλοι μαζί σαν “αετοί” θα συναχθούν εκεί όπου είναι το άγιο σώμα του Κυρίου. Μέσα στη Γραφή οι πιστοί παρομοιάζονται με αετούς: *«Οι προσμένοντες τον Κύριον θέλουσιν ανανεώσει την δύναμιν αυτών, θέλουσιν αναβή με πτέρυγας ως ΑΕΤΟΙ...»* (Ησαΐας Μ:31 /βλ. Ψαλμός ΡΓ:5 /Αποκ.Δ:7).

Άρα λοιπόν δεν θα παραλάβει ο Κύριος Ιησούς όλους όσους ονομάζονται “χριστιανοί”, ή ασχολούνται με το έργο Του, ή διδάσκουν το Λόγο Του. Θα παραλάβει αυτούς που θα είναι υπάκουοι κατά πάντα στο θέλημά Του, που θα είναι ταπεινοί με σπλάχνα οικτιρμών και φιλαδέλφειας, χωρίς εγωϊσμούς και υπερηφάνεια και που θα ζουν άγια ενώπιόν Του: *«Ζητείτε ΕΙΡΗΝΗΝ μετά πάντων, και τον ΑΓΙΑΣΜΟΝ, χωρίς του οποίου (αγιασμού), ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον»* (Εβραίους ΙΒ:14).

Εάν θέλεις να ανήκεις στην Εκκλησία της Αρπαγής, η προτροπή του Λόγου του Θεού, δια του στόματος του Παύλου, είναι *«...Σεις εισθαι ναός Θεού ζώντοςΔια τούτο ΕΞΕΛΘΕΤΕ εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε, λέγει Κύριος....»* (Β΄ Κορινθ. ς :16-17), και συνεχίζει ο Παύλος *«.....ας καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, ΕΚΠΛΗΡΟΥΝΤΕΣ*

ΑΓΙΩΣΥΝΗΝ εν φόβω Θεού (Ζ:1). Όταν ο Θεός σου έχει δώσει αποκάλυψη των θαυμαστών αληθειών Του μέσα από το Λόγο Του και συ παραμένεις σ' ένα σύστημα που δεν ορθοτομεί το Λόγο Του, που μάχεται τους αγίους του Θεού, που δεν έχει σπλάχνα φιλαδέλφειας και που έχει συμβιβαστεί με το κοσμικό φρόνημα, γνώριζε πως αυτό είναι προσβολή κατά του ίδιου του Κυρίου Ιησού. Αυτός σου έδωσε τις αποκαλύψεις Του και συ τις βάζεις κάτω από το μόδιο, δεν έχεις το πνευματικό θάρρος να τις διακηρύξεις, είτε γιατί θέλεις το "εύγε" των ανθρώπων, είτε γιατί φοβάσαι να υψώσεις το όνομά Του που είναι *«το όνομα το υπέρ παν όνομα»*, γνωρίζοντας ότι το τίμημα είναι να διωχθείς, να χλευαστείς και να γίνεις αποσυνάγωγος. Η Γραφή μας προειδοποιεί ότι *«εάν ημεείς αμαρτάνωμεν εκ ουσίως, ΑΦΟΥ ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών, αλλά φοβερά τις απεκδοχή κρίσεως, και έξαψις πυρός»* (Εβραίους 1:26).

Εάν έχεις λάβει τη γνώση της **Αλήθειας**, βγες έξω από τα ανθρώπινα συστήματα, μη χειροκροτείς με τη στάση σου και τη θέση σου αυτό που ο Κύριος απορρίπτει, αλλά θυμήσου πως, ότι καινούριο γεννιέται, αυτό γεννιέται με πνευματικούς πόνους, θα πρέπει να αγωνιστείς για να λάβεις το στεφάνι της νίκης. Μην περιμένεις να τα βρεις έτοιμα από τους άλλους αδελφούς για να απολαύσεις εσύ τον κόπο τους και τις ευλογίες του Θεού. Θυμήσου ότι στην όραση «Πόλεμος και Δόξα» υπήρχουν μέσα στο σώμα της εκκλησίας του Χριστού και αυτοί που αρνήθηκαν να "πεθάνουν" όταν τους το ζήτησε ο Κύριος, αλλά παρέμειναν μέσα στον Οίκο Του απολαμβάνοντας τη δόξα Του και τις ευλογίες Του και ενεργούσαν με θράσος και αλαζονεία σαν να είχε οικοδομηθεί ο Οίκος μόνο γι' αυτούς. Από αγάπη ο Κύριος τους άφησε στον Οίκο Του, **αλλά ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ μέρος του Οίκου του Κυρίου**, δεν ήταν η θέση τους εκεί. Αγαπητέ αναγνώστη, μετανόησε τώρα και άφησε τον Κύριο Ιησού να θανατώσει τη σάρκα σου και το εγώ σου, άφησέ Τον να σε οδηγήσει σε λαμπρά μονοπάτια δόξας. Η θέση σου δεν είναι εκεί που νιώθεις άνετα και υπάρχει προβολή, εκεί που τα "δόξα-αλληλουϊά" ακούγονται για να δείξουμε πόσο "πνευματικοί" είμαστε, αλλά είναι εκεί που υπάρχει το μονοπάτι του αίματος του Ιησού, το μονοπάτι του πόνου, που οδηγεί στο Γολγοθά, αλλά το τέλος του οδηγεί στη

δόξα. Θυμήσου ότι το στεφάνι είναι το έπαθλο του νικητή, εσύ αγωνίζεσαι;

7. «ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡΑΓΜΑ»

<Μη ενθυμήσθε τα πρότερα, και μη συλλογίζεσθε τα παλαιά, Ιδού, ΕΓΩ ΘΕΛΩ ΚΑΜΕΙ ΝΕΟΝ ΠΡΑΓΜΑ. Τώρα θέλει ανατείλει, δεν θέλετε γνωρίσει αυτό;> (Ησαΐας ΜΓ:18-19).

Στην όραση του Ρικ Τζόινερ «Πόλεμος και Δόξα» η παγκόσμια ορατή εκκλησία παρουσιάζεται σαν ένα νησί επάνω στο οποίο υπάρχουν διάφορες εκκλησιαστικές αποχρώσεις. Είναι η γυναίκα της Αποκάλυψης που έχει ντυθεί τον ήλιο και κάτω από τα πόδια της έχει τη σελήνη και στο κεφάλι της ένα στεφάνι από 12 αστέρια. Όταν έρχονται από τη θάλασσα οι καταιγίδες, τα κύματα σκεπάζουν ολόκληρο το νησί και όταν αυτά υποχωρούν μένουν μόνο τα "φώτα" που θα αποτελέσουν τους στύλους επάνω στους οποίους θα οικοδομηθεί η μία εκκλησία, ο υιός ο άρσεν.

Η γέννηση του υιού του άρσενα, ή αλλιώς του **ισχυρού πολεμιστή**, τυπολογικά αναφέρεται συχνά μέσα στη Βίβλο, με διάφορους χαρακτηρισμούς, αλλά το κοινό χαρακτηριστικό όλων των αναφορών είναι η μεγάλη έκχυση του Πνεύματος του Θεού επάνω στην εκκλησία των τελευταίων ημερών. Στην «Όραση του Θερισμού» αναφέρεται ότι **<το σώμα του Χριστού μοιάζει σαν ένα μεγάλο ορμητικό ποτάμι, το οποίο υπερχειλίζει και σαρώνει το κάθε τι στο διάβα του, ανεμπόδιστα σαν τον άνεμο. Ασυνήθιστα θαύματα θα είναι κάτι το πολύ συνηθισμένοκαι μια ορατή δόξα του Κυρίου θα φανερώνεται επάνω σε ορισμένους>** (βλ.σελ.16). Θα είναι η μεγαλύτερη αναζωπύρωση που συνέβηκε ποτέ στην εκκλησία:

(1) **ΝΕΟΝ ΠΡΑΓΜΑ**. Είναι ένας τύπος της αναζωπύρωσης της εκκλησίας των εσχάτων καιρών. Ο Κύριος υποσχέθηκε στο λαό Του ότι θα κάνει **<νέον πράγμα>**, όχι **<καινούριο πράγμα>** και υπάρχει σαφής διαφορά μεταξύ νέου και καινούριου. **ΝΕΟ** είναι κάτι που γίνεται από την αρχή, χωρίς να υπάρχει προηγούμενο υλικό, είναι κάτι που γίνεται <εκ του μηδενός> και αυτό μόνο ο Θεός μπορεί να το κάνει. **ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ** είναι κάτι που γίνεται από προϋπάρχον υλικό, είναι δηλ. κάτι που **<ανακαινίζεται>**, είναι παλαιό

και τώρα γίνεται καινούριο. Αυτό που ο Κύριος Ιησούς θα κάνει για την εκκλησία Του θα είναι «**νέον**», θα γίνει για πρώτη φορά, δεν θα έχει υπάρξει προηγούμενο στην ανθρώπινη ιστορία (βλ. Ησαΐας ΜΓ:18, Ξς:8 /Ιερεμίας ΛΑ:22).

(2) **NEON OINON.** Ο Ιησούς στο γάμο της Κανά πρόσφερε στους καλεσμένους τον «**καλόν οίνον**» στο τέλος, αντίθετα με τις συνήθειες της εποχής Του που έπρεπε να πίνουν το καλό κρασί στην αρχή. Τυπολογικά ο Κύριος θα δώσει στις έσχατες ημέρες στην εκκλησία Του από το καλό κρασί, από τον «νέον οίνον» που έχει φυλάξει, για το σκοπό αυτό προετοιμάζει τους πιστούς, τους αγιάζει και τους γεμίζει με τη δόξα Του, γιατί «**ουδείς βάλλει OINON NEON εις ασκούς ΠΑΛΑΙΟΥΣπρέπει οίνος ΝΕΟΣ να βάλλεται εις ασκούς ΝΕΟΥΣ**» (Μάρκος Β:22). Η πρώτη αποστολική εκκλησία ήπια από το πνευματικό κρασί και “μέθυσε”, αλλά η εκκλησία των εσχάτων καιρών θα γνωρίσει τη μεγαλύτερη πνευματική ευωχία που γνώρισε ποτέ ο λαός του Θεού. Ο Ιησούς θα γεμίσει τα σκεύη μας (τα σώματά μας) με τον τελευταίο οίνο.

(3) **Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.** Όταν ο λαός Ισραήλ βγήκε από την Αίγυπτο, μετά από τη θαυμαστή επέμβαση του Θεού, ο Φαραώ τους άφησε να πάρουν μαζί τους λάφυρα πολλά. Αυτός όμως είναι και ένας τύπος της εξόδου της εκκλησίας από τον κόσμο. Όταν θα αρπαχθεί ο υιός ο άρσεν θα πάρει μαζί του πολλά λάφυρα, τα οποία δεν θα είναι βέβαια υλικά όπως ήταν των Ισραηλιτών, αλλά θα είναι πολύτιμες ψυχές που θα τις έχει αποσπάσει από τη βασιλεία του σκότους και θα τις έχει φέρει στη θαυμαστή εξουσία του Ιησού Χριστού.

(4) **ΩΔΙΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ.** Ο υιός ο άρσεν, η εκκλησία της αρπαγής, θα γεννηθεί μέσα από ωδίνες πνευματικού τοκετού. Ο ίδιος ο Ιησούς μιλώντας για τα γεγονότα των τελευταίων καιρών, ότι θα γίνουν πόλεμοι μεταξύ εθνών, πείνες, αρρώστιες και σεισμοί, λέγει «**πάντα δε ταύτα (είναι) αρχή ΩΔΙΝΩΝ**» (Ματθαίος ΚΔ:8/Μάρκος ΙΓ:8). Η γη κοιλοπονεί, περνάει μέσα από τις ωδίνες μιας γέννας, γεγονός που δείχνει ότι κάτι πρόκειται να γεννηθεί. Μέσα από την παγκόσμια σύγχυση που επικρατεί σε όλους τους τομείς (οικονομία, πολιτική, κλπ.), μέσα από την πνευματική χλιαρότητα της ορατής εκκλησίας θα γεννηθεί όχι ένα μωρό, αλλά ένας **ισχυρός πολεμιστής**, θα γεννη-

θεί ένας λαός που θα έχει την πληρότητα της ηλικίας του Ιησού, θα είναι ένας έτοιμος πολεμιστής που θα επιφέρει ένα θανατηφόρο πλήγμα στο Διάβολο και στο σύστημά του επί της γης. Το σπέρμα της γυναίκας θα συντρίψει την 7η κοσμοκρατορία επί της γης, όπως ακριβώς συνέβηκε πριν δύο χιλιάδες χρόνια, όπου ένα άλλο σπέρμα γυναίκας (της Μαριάμ) συντρίψε την εξουσία του Διαβόλου στο Γολγοθά, που είχε σαν αποτέλεσμα αργότερα να συντρίψει και την 6η Ρωμαϊκή αυτο-κρατορία, η οποία παρά τους σκληρούς διωγμούς που εξαπέ-λυσσε εναντίον της νέας πίστης (της “**Αρεσης των Ναζωραίων**”, όπως ήταν γνωστή), στο τέλος αναγκάστηκε να αναφωνήσει «**Νενικηκός με Ναζωραίε**».

(5) **Η ΟΨΙΜΗ ΒΡΟΧΗ.** Στον Ιωήλ Β:23 γράφει: «**Και τα τέκνα της Σιών, χαίρετε, και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον Θεόν σας, διότι έδωκεν εις εσάς την ΠΡΩΪΜΟΝ ΒΡΟΧΗΝ εγκαίρως, και θέλει βρέξει εις εσάς βροχήν ΠΡΩΪΜΟΝ και ΟΨΙΜΟΝ ως πρότερον...**» Τα “τέκνα της Σιών” είναι η εκκλησία και αναφέρεται σε μια ξεχωριστή ομάδα ανθρώπων. Η **πρώιμη βροχή** είναι σιγανή και πέφτει το Φθινόπωρο, όταν ο γεωργός οργώνει, ενώ η **όψιμη βροχή** είναι καταρρακτώδης και πέφτει την Άνοιξη, που ο καρπός φαίνεται και χρειάζεται πολύ νερό για να δέσει. Ο Θεός έδωσε στην πρώτη περίοδο της εκκλησίας Του την πρώιμη βροχή του αγίου Πνεύματός Του, αλλά στους έσχατους καιρούς υποσχέθηκε ότι θα δώσει και την πρώιμη (σιγανή) και την όψιμη (ορμητική) βροχή του Πνεύματός Του.

Σήμερα η γυναίκα, η παγκόσμια εκκλησία που έχει ντυθεί τον Ιησού και έχει το θεμέλιο των 12 αποστόλων, έχει την πρώιμη βροχή, ο Κύριος ενεργεί θαύματα με τη δύναμη και την εξουσία που έχει δώσει στους πιστούς, αλλά ο υιός ο άρσεν που θα γεννηθεί θα έχει την καταρρακτώδη όψιμη βροχή, θα είναι μια ενέργεια του Κυρίου Ιησού επάνω στην εκκλησία Του, που δεν θα έχει ξανασυμβεί στην ιστορία της, θα είναι η μεγαλύτερη φωτιά του αγίου Πνεύματος επάνω στο λαό Του. Στο Εβραϊκό κείμενο η “βροχή” είναι «**κεσέμ μωρέ**» που σημαίνει “βροχή όμβρου”, δηλ. θελλώδης βροχή και η λέξη “εγκαίρως” είναι “δίκαια” (δικαιοσύνη). Θα είναι μια πνευματική θύελλα βροχής δικαιοσύνης του Θεού επάνω στο λαό Του στις έσχατες ημέρες.

Στο Ζαχαρία Ι΄:1-2 αναφέρει το ίδιο: «**Ζητείτε παρά του Κυρίου υετόν εν τω καιρώ της οψίμου βροχής, (και) ο Κύριος Θύ-**

λει κάμει αστραπάς και θέλει δώσει εις αυτούς βροχάς όμβρου, εις έκαστον, βοτάνην εν τω αγρώ...». Έχουμε τον «υετό» (σιγανή πρώιμη βροχή), την «όσιμη βροχή» (καταρρακτώδης), τις «βροχές όμβρου» (θύλλες) και την «βοτάνη στον αγρό» που είναι οι ψυχές που θα θερίσουμε. Η γέννηση του υιού του άρσενα θα συνοδεύεται από θελλώδεις ενέργειες του Πνεύματος του Θεού.

(6) Ο ΕΣΧΑΤΟΣ ΟΙΚΟΣ. Ο Κύριος λέγει ότι *«θέλω σεισει πάντα τα έθνη, και θέλει ελθεί ο εκλεκτός πάντων των εθνών και θέλω εμπλήσει τον οίκον τούτον δόξης...»* (Αγγαίος Β:7). Ήρθε ο Ιησούς Χριστός, ο εκλεκτός όλων των εθνών και πλημμύρισε τον οίκο Του, την εκκλησία Του με τη δόξα Του, και από τη διακονία μετέπειτα των μαθητών Του σειστηκε όλη η οικουμένη. Αλλά υπάρχει και μια μεγαλειώδης διακήρυξη στη συνέχεια ότι *«η δόξα του ΕΣΧΑΤΟΥ τούτου ΟΙΚΟΥ θέλει είσθαι μεγαλύτερα της του ΠΡΩΤΟΥ (οίκου), λέγει ο Κύριος των δυνάμεων...»* (εδ. Β:9). Ο πρώτος οίκος είναι η εκκλησία των πρώτων αποστολικών χρόνων και ο έσχατος οίκος είναι η εκκλησία των τελευταίων καιρών, η δόξα και η λαμπρότητα της οποίας δεν θα μπορεί να συγκριθεί με τη δόξα της πρώτης εκκλησίας. Στην Ελλάδα με τη διακονία του Παύλου κτίστηκε ο πρώτος πνευματικός οίκος, σήμερα με τη διακονία της εκκλησίας χτίζεται ο έσχατος οίκος. Η δόξα του έσχατου οίκου (της Εκκλησίας της Φιλαδέλφειας) θα είναι μεγαλύτερη από τη δόξα του πρώτου οίκου (της Αποστολικής Εκκλησίας), η δύναμη και η ισχύς του μεγάλου πολεμιστή, του υιού του άρσενα, δεν θα μπορεί να συγκριθεί με τη δύναμη της γυναίκας, παρ' όλο που είναι ντυμένη με τον Ήλιο της δικαιοσύνης.

(7) ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ. Ο Ιωάννης είχε σαν αποστολή να προετοιμάσει τον ερχομό του Μεσσία. Ο Ιωάννης είναι τύπος της εκκλησίας των τελευταίων καιρών, της οποίας η αποστολή είναι η ίδια, να προετοιμάσει τον ένδοξο ερχομό του νυμφίου της. Ο Ιησούς είχε πει πως *«μεταξύ των γεννηθέντων υπό γυναικών ΔΕΝ ΗΓΕΡΘΗ ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΟΣ του Ιωάννου του Βαπτιστού.»* (Ματθαίος ΙΑ:11) και αφού ο Ιωάννης είναι τύπος της εκκλησίας, στους έσχατους καιρούς ο Ιησούς θα γεμίσει την εκκλησία Του με τη μεγαλύτερη δόξα Του και τη μεγαλύτερη δύναμή Του, για να προετοιμάσει τον ερχομό Του.

Τα χαρακτηριστικά του Ιωάννη του Βαπτιστή και της διακονίας του θα τα έχει και η εκκλησία των εσχάτων καιρών. Μπορούμε εύκολα να τα διακρίνουμε:

- α)** Ο Ιωάννης ήταν από Λευιτική γενιά (ο πατέρας του ο Ζαχαρίας ήταν ιερέας) και ήταν χρισμένος *«εκ κοιλίας μητρός»* με το άγιο Πνεύμα του Θεού. Το ίδιο και η εκκλησία θα είναι λαός αφιερωμένος στον Κύριο Ιησού (λαός ιερέων) και θα είναι γεμάτος από το Πνεύμα Του.
- β)** Μεγάλωσε στην έρημο και δεν ταυτίστηκε με τον κόσμο. Το ίδιο και η εκκλησία, ζει μέσα στην έρημο του κόσμου, που πνευματικά είναι ξερή, άνυδρη και δεν ταυτίζεται με το φρόνημα του κόσμου (βλ. Ρωμαίους ΙΒ:1-2). Μόνο μέλημά της είναι να ευαρεστήσει τον Κύριό της και το Θεό της.
- γ)** Έτρωγε ακρίδες και μέλι, ο Θεός του παρείχε τα αναγκαία για να ζήσει. Η εκκλησία των εσχάτων καιρών θα έχει τέλεια εμπιστοσύνη στο Θεό, ο οποίος θα καλύψει όλες τις ανάγκες της, υλικές και πνευματικές. Ένα θα είναι το μέλημά της, πως να ευαρεστήσει το Θεό.
- δ)** Φορούσε ένδυμα καμήλας, που ήταν το ένδυμα των προφητών. Ήταν ένα ένδυμα σκληρό, χωρίς να είναι ωραίο στην όψη. Η πνευματική στολή των αγίων του Ιησού δεν θα αρέσει στον κόσμο, γιατί θα είναι αντίθετη με το φρόνημά του. Δεν θα αρέσει στους ανθρώπους το μήνυμα της εκκλησίας, θα τους ενοχλεί γιατί θα ελέγχει την αμαρτωλή καρδιά τους και θα ταραίζει την ένοχη συνείδησή τους.

Η εκκλησία, ο σύγχρονος “Ιωάννης” είναι ο υιός ο άρσεν που κυοφορείται και ετοιμάζεται να υποδεχτεί τον Κύριό της Ιησού Χριστό στο μεσουράνημα. Θα γεννηθεί μέσα από θλίψεις, αλλά το βλέμμα της θα είναι στραμμένο στο ερχομό Του, γιατί γνωρίζει ότι μόνο μέσα στη δική Του παρουσία, θα νιώθει αληθινή ανάπαυση και χαρά, που θα είναι αιώνια. **Πόθος και προσδοκία κάθε πιστού είναι να βρεθεί μέσα στο θρόνο του Θεού**, στην εξέχουσα θέση των αγίων στον ουρανό, γιατί εκεί δεν θα έχουν όλοι την ίδια θέση. Άλλοι θα είναι **μέσα** στο θρόνο του Θεού, άλλοι θα είναι **ενώπιον** του θρόνου Του, άλλοι θα είναι **«κύκλω»** του θρόνου και άλλοι θα είναι, όπως λέγει ο Δαβίδ **«θυρωροί εν τω οίκω του Κυρίου»**, έχοντας σωθεί **«ως δια πυρός»**, γιατί δεν είχαν χρησιμοποιήσει τα κατάλληλα υλικά (βλ. Ψαλμός ΠΔ:10 /Α΄ Κορινθίους Γ:15 /κλπ.). Εσύ που θέλεις να βρεθείς;

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η αρμονία και η ενότητα των προφητικών αποκαλύψεων που αναφέρονται στο βιβλίο αυτό, είναι κάτι που εκπλήσσει και αφήνει έκθαμβο τον αναγνώστη. Η γέννηση της νύμφης εκκλησίας του Ιησού, η μεγαλειώδης πορεία και διακονίας της και η αρπαγή της στον ουρανό, θα είναι γεγονότα που θα αναστατώσουν την οικουμένη. Στην Αποκάλυψη Γ:7 μιλώντας ο Ιησούς προς την Εκκλησία της Φιλαδέλφειας αποκαλείται **«ο άγιος και ο αληθινός»**, χαρακτηριστικά και ιδιότητες που θα έχει και η εκκλησία στους έσχατους καιρούς. Θα ζει μέσα στην αγιότητα και στην καθαρότητα και μέσα στην αποκάλυψη της αλήθειας του Λόγου Του, κεφαλή της θα είναι Αυτός που είναι **«η Οδός, και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η Ζωή»**, θα φυλάττει το Λόγο του Κυρίου και ΔΕΝ θα αρνείται το όνομά Του.

Όλοι θέλουν να ανήκουν σ' αυτή την εκκλησία και να γίνουν οι ζωντανοί στύλοι της, επάνω στους οποίους θα οικοδομηθεί. Γι' αυτό και "όλοι" πιστεύουν ότι βρίσκονται στο σωστό δρόμο και ότι ακολουθούν την Αλήθεια και δεν διστάζουν να διακηρύξουν ότι το «νέον πράγμα» θα προέλθει από αυτούς. Γνώριζε πως το **«νέον πράγμα»** δεν είναι Ορθόδοξο, Καθολικό, Ευαγγελικό ή Πεντηκοστιανό, δεν έχει επωνυμία και ταμπέλες, δεν είναι δικό μου ή δικό σου, **είναι μόνο του Κυρίου Ιησού, από Αυτόν πηγάζει**. Εάν εμείς βρεθούμε μέσα, αυτό θα γίνει με τη χάρη και το έλεος του Κυρίου που θα μας σκεπάζει, βλέποντας τον πόθο της καρδιάς μας να Τον υπηρετήσουμε. Δεν θα μας οδηγήσει μέσα στο «νέον πράγμα», ούτε οι ικανότητές μας, ούτε η δραστηριότητά μας για το έργο του Κυρίου, ούτε οι γνώσεις μας, τίποτε που να μπορεί να δώσει τη δόξα σε μας, αλλά μόνο η ταπεινή στάση της καρδιάς μας.

Σήμερα, σε όλο τον κόσμο και στην Ελλάδα υπάρχουν συναθροίσεις πιστών, που έχουν λάβει από τον Κύριο θαυμαστές αποκαλύψεις για τον επερχόμενο θερισμό και προετοιμάζουν τις καρδιές τους γι' αυτή την ενέργεια του Κυρίου Ιησού επάνω στο λαό Του. Ο Κύριος έχει φυλάξει για το τέλος τον **«καλόν οίνον»**.

Αυτοί που θα εισέλθουν στο «νέον πράγμα» δεν θα είναι αποδεκτοί από την πλειοψηφία των πιστών, που θα εξακολουθούν να παραμένουν στα κατεστημένα εκκλησιαστικά συστήματα, θα είναι γι' αυτούς «αιρετικοί» και «πλανημένοι». Αλλά όμως θα συμβαίνει κάτι το καταπληκτικό, που θα αφήνει άφωνους τους «σωστούς» χριστιανούς, καθώς θα βλέπουν τη δόξα του Ιησού να ξεχύνεται μέσα από τους απορριμμένους αιρετικούς σαν ορμητικό ποτάμι που θα παρασέρνει στο διάβα του κάθε διψασμένη για την Αλήθεια ψυχή. Οι κεχρισμένοι του Κυρίου Ιησού θα γίνουν γνωστοί ακόμα και στις κυβερνήσεις των κρατών τους, που θα τρέμουν μόνο με την αναφορά του ονόματός τους.

Ο Ιωάννης στην όραση βλέπει τη νέα Ιερουσαλήμ να κατεβαίνει από το Θεό **«ως νύμφην κεκοσμημένην δια τον άνδρα αυτήςΕλθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην του Αρνίου την γυναίκα»** (Αποκάλυψη ΚΑ:2,9). Η νύμφη είναι η **ΝΕΑ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ**, η οποία δεν είναι τα κτίρια όπου κατοικούν άγιοι, αλλά είναι οι άγιοι. Ο Ιωάννης βλέπει τους αγίους να κατεβαίνουν από τον ουρανό, οι οποίοι αποτελούν μια πόλη. Δεν βγαίνουν έξω από την πόλη, Μύ-νουν συνέχεια μέσα σ' αυτήν, γιατί εκεί είναι η δόξα του Θεού. Σ' αυτή την ουράνια πόλη δεν θα μπει **«ουδέν το οποίον μιαίνει ή προξενεί βδέλυγμα, και ψεύδος, αλλά μόνον οι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω της ζωής του Αρνίου»** (Αποκάλυψη ΚΑ:27).

Ο υιός ο άρσεν, η νύμφη εκκλησία, θα είναι το πολύτιμο μαργαριτάρι, που μια ημέρα θα κοσμήει το στέμμα του Βασιλιά των βασιλιάδων, του δοξασμένου Ιησού. Αυτή θα είναι η ενδοξότερη θέση της εκκλησίας, θα είναι «ένα» με τον Κύριό της, θα κατοικεί μέσα στο θρόνο Του και θα είναι όμοια με Αυτόν:

«Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν εμφανώθη τι θέλομεν είσθαι, εξεύρομεν όμως, ότι, όταν φανερωθή, ΘΕΛΟΜΕΝ ΕΙΣΘΑΙ ΟΜΟΙΟΙ ΜΕ ΑΥΤΟΝ, διότι θέλομεν ιδεί Αυτόν καθώς είναι.

Και πας όστις έχει την ελπίδα ταύτην επ' Αυτόν, ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΕΑΥΤΟΝ, καθώς Εκείνος είναι καθάρος» (Α' Ιωάννου Γ:2-3).

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Αλκιβιάδης Τζελέπης: Γεννήθηκε στο χωριό Σελινούντας (Κρόκοβα) του Αιγίου – Ν. Αχαΐας. Πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, γιατί σε ηλικία 9 ετών πεθαίνει ο πατέρας του και αφήνει τη μητέρα του χήρα με 6 παιδιά (το μεγαλύτερο τότε ήταν 11 ετών και το μικρότερο ενός έτους). Ο πατέρας του ήταν ψάλτης στην εκκλησία του χωριού του, γεγονός που τον επηρέασε θετικά στο να σέβεται και να αγαπά το Θεό. Κατά την περίοδο που πήγαινε Γυμνάσιο (εξατάξιο) ήταν από τα τακτικά μέλη του κατηχητικού σχολείου για 5 συνεχή έτη στη Χριστιανική Ένωση του Αιγίου. Λόγω όμως του μεγάλου τυπικισμού που υπήρχε στο εν λόγω χώρο, σαν μαθητής της 6^{ης} τάξης του Γυμνασίου σπάνια συμμετείχε σε κάποια εκδήλωση. Όταν βρισκόταν στη Β΄ Τάξη είχαν δωρίσει σε όλους τους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε απλή δημοτική γλώσσα (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ») και επειδή την είχε διαβάσει ολόκληρη, είχε πολλές απορίες, αλλά οι υπεύθυνοι της κατεστημένης εκκλησίας που εκπροσωπούσαν την Χριστιανική Ένωση έδιναν τη στερεότυπη απάντηση «**Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά και εάν έχεις απορίες «ΠΙΣΤΕΥΕ ΚΑΙ ΜΗ ΕΡΕΥΝΑ».** Επειδή όλες αυτές οι ...προτροπές που του έδιναν δεν είχαν καμιά σχέση με το Ευαγγέλιο που διάβαζε, ήθελε ο ίδιος να ψάξει και να βρει το αληθινό νόημα της χριστιανικής πίστης και διδασκαλίας, γιατί στο χώρο αυτό δεν μπορούσαν να του λύσουν τις πνευματικές ανησυχίες και αναζητήσεις που είχε.

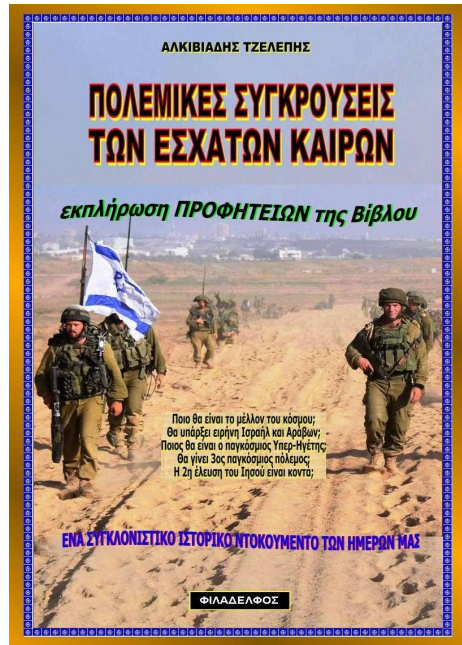
❖ Το Σεπτέμβριο του 1975 έρχεται στην Αθήνα για να φοιτήσει στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά του για να γνωρίσει την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, του παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση, κλπ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του, αλλά αυτό συνέχεια μεγάλωνε. Για ένα χρόνο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Τίποτα όμως, καμιά δραστηριότητα, δεν γέμιζε το κενό της καρδιάς τους και μέσα στο πνεύμα του υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται «**Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής του; Και εάν αυτός είναι, τότε γιατί δεν τον ευχαριστεί τίποτα;**». Στην κραυγή αυτή της καρδιάς του, ο ουρανόσ δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα.

Το έτος 1976 και ενώ βρισκόταν στο Β΄ έτος των σπουδών του, εργαζόταν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε το Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που αναφερόταν στον Αντίχριστο. Το πήρε, το διάβασε και ένιωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή του. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως, ενώ είχε διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία, είχε διαβάσει την Καινή Διαθήκη και επί χρόνια πήγαινε στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζε τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσει να μελετά το Λόγο του Θεού με ζήλο. **Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά του παραμερίστηκαν.**

Μελετώντας συστηματικά το Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά του μάτια να ανοίγουν και να κατανοεί πράγματα για τα οποία πριν είχε απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή του άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβε πλέον, **γιατί** υπάρχει, **γιατί** ο Ιησούς σταυρώθηκε, **γιατί** ο κόσμος βρίσκεται μακριά από το Θεό, **τι** πρέπει να πιστεύει και να ακολουθεί, **πώς** να σωθεί από τις αμαρτίες του και **τι** ήθελε από αυτόν ο Ιησούς. Γνώριζε πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα του έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχε γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερε με το νου ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την καρδιά δεν είχε γνωρίσει Αυτόν που είναι η Αλήθεια. Αυτό συνέβηκε τον **Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωινό που δεν εργαζόταν και ήταν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσε το Λόγο του Θεού, ένιωσε την επιθυμία να αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής του. Γονάτισε και με απλά λόγια ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να έρθει το Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του και να αναλάβει Αυτός τη ζωή του. Τότε, έγινε μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως τον γέμισε και η ζωή του σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκε από το άγιο Πνεύμα του Θεού. ΠΡΙΝ ήταν ένας **χαμένος αμαρτωλός** με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ ήταν ένας **σωσμένος αμαρτωλός** με ουράνια και αιώνια κληρονομιά.

❖ Το έτος 1980, αμέσως μόλις πήρε το πτυχίο, κατατάχθηκε στην Πολεμική Αεροπορία για να εκπληρώσει τη στρατιωτική του θητεία, το μεγαλύτερο μέρος της οποίας ήταν στη Νήσο Λήμνο. Είναι έγγαμος και διαμένει μόνιμα στο Ηράκλειο Αττικής. Εργάστηκε επί χρόνια σε Υπηρεσία του δημόσιου τομέα (από το 1984), σε επιτελικές θέσεις. Από νεαρή ηλικία είχε ξεκινήσει το συγγραφικό του έργο με μικρές μελέτες, διάφορα άρθρα και δοκίμια. Σε ηλικία 19 ετών συνέγραψε δύο κοινωνικά διηγήματα, από τα οποία το ένα απέσπασε μια πολύ καλή κριτική από εκδοτικό οίκο. Όταν το έτος 1977 γνώρισε προσωπικά τον Ιησού Χριστό, αποφάσισε να αφιερώσει το ταλέντο του στην δική Του υπηρεσία. Έχει συγγράψει αρκετά βιβλία με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου (ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχατολογικά, κλπ.). Ένα από τα σημαντικότερα έργα του, που αποτελεί σταθμό στη συγγραφική του πορεία, αλλά και για την Ελληνική βιβλιογραφία είναι το βιβλίο «**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**», το οποίο αναλύει τα σύγχρονα πολεμικά γεγονότα κάτω από το φως των προφητειών της Αγίας Γραφής, ένα βιβλίο που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν **θρησκευτικό**, καθόσον αποτελεί ένα **σύγχρονο ιστορικό και πολιτικό ντοκουμέντο**, που προχωρεί βαθιά στο μέλλον και συναρπάζει τον αναγνώστη. Τα βιβλία του έχουν σταλεί σε εξεχουσες προσωπικότητες της χώρας μας (πολιτικούς, δημοσιογράφους, κλπ) και έχουν αποσπάσει ευμενή σχόλια και κριτικές. Τοπικές εφημερίδες της γενέτειράς του συχνά έχουν προβάλλει τα βιβλία του, με εξαιρετικές κριτικές. Όλα τα βιβλία του έχουν κατατεθεί στην «Εθνική Βιβλιοθήκη», στη «Βιβλιοθήκη της Βουλής» και στο «Εθνικό Κέντρο Βιβλίου».

❖ Εκτός από τη συγγραφική του δραστηριότητα, είναι και ένας **κήρυκας του Λόγου του Θεού**, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί από τα μηνύματά του και να εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους, για να τους οδηγήσει σε μια βαθύτερη γνώση των αποκαλύψεων του Λόγου Του.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5 (Σελ.550)

Α' έκδοση:1995 - 6η έκδοση:2018

❖ Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή **ιστορικά στοιχεία** τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής **επίθεσης της Ρωσίας** με τους συμμάχους της **εναντίον του λαού Ισραήλ**. Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «**θρησκευτικό**», αλλά αποτελεί ένα «**σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο**», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

❖ **Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση:** **Ποιο** θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα υπάρξει** ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης»; **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και πότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού;

❖ Σαν συνέχεια του βιβλίου αυτού θεωρείται το βιβλίο με τίτλο «**ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ!**» (Κωδικός 29 - σελίδες 80)

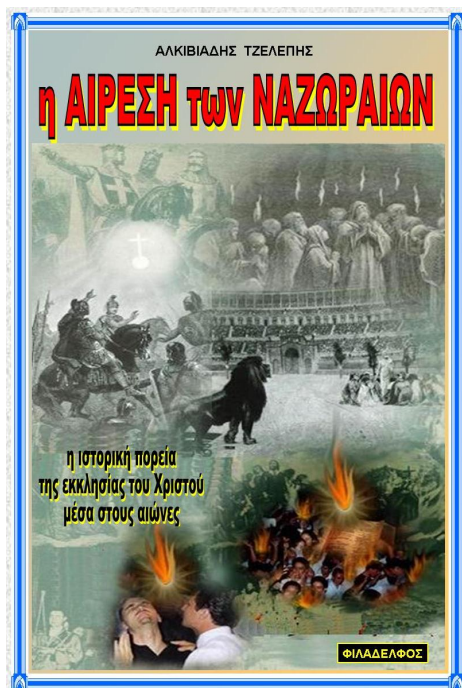
ISBN: 978 - 960 - 92560 - 7 - 0

Α' έκδοση: 02/2002 - Γ' έκδοση: 05/2013 - Σελίδες 80

Πολεμικές συρράξεις με τεχνολογία τρόμου, τρομοκρατικές ενέργειες που ξεπερνούν τον κινηματογράφο, εμφύλιες διαμάχες που αφανίζουν λαούς ολόκληρους, θρησκευτικές συγκρούσεις χωρίς τέλος, φοβερές επιδημίες, πείνα, αρρώστιες, ανεργία, πληθωρισμός, σεισμοί, καταστροφικά καιρικά φαινόμενα, άνθρωποι γεμάτοι μίσος, κακία, θεομπαίχτες, εγωιστές, αλαζόνες, καιροσκόποι, σατανολάτρες και πολλά άλλα κοινωνικά προβλήματα ζωντανεύουν στις σελίδες του βιβλίου αυτού.

Το βιβλίο αυτό προχωρεί στο μέλλον και περιγράφει φοβερά γεγονότα που πρόκειται να συμβούν:

Ο πύργος του **Άιφελ** θα πέσει - Ο **Νείλος** ποταμός θα ξεραθεί - Τα **Ηνωμένα Έθνη** θα διαλυθούν - **Ουρανοξύστες** στη Νέα Υόρκη θα πέσουν - **Το νερό** θα γίνει σπάνιο στη Μέση Ανατολή - Η **Τουρκία** και οι γύρω περιοχές θα αιματοκυλίσουν - Ο **Ειρηνικός και ο Ατλαντικός Ωκεανός** θα ενωθούν...κλπ. Αυτά θα είναι μερικά από τα γεγονότα που αναφέρονται στο βιβλίο, το οποίο θεωρείται σαν μια μικρή συνέχεια (συμπλήρωμα) του βιβλίου με τίτλο «**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**» (κωδικός Νο3).

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 16 - 6

Α' έκδοση: 1993 ❖ Β' έκδοση βελτιωμένη 11/2008
Ανατύπωση: 11/2019 ❖ Σελίδες 84

Το Ιουδαϊκό θρησκευτικό κατεστημένο αποκαλούσε τον Ιησού Χριστό «ΠΛΑΝΟ», τον απόστολο Παύλο αρχηγό της «ΑΙΡΕΣΗΣ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ» και γενικά όλους τους πιστούς των πρώτων Χριστιανικών χρόνων ότι ανήκαν στη «ΝΕΑ ΑΙΡΕΣΗ».

Τα μεγάλα ερωτήματα που υπάρχουν, όπως: «ΠΟΙΟΣ είναι ο πραγ-ματικά αιρετικός;», «ΠΟΙΟΙ ήσαν οι μεγαλύτεροι αιρετικοί όλων των εποχών», **ΤΙ ΕΙΝΑΙ ή ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ** εκκλησία;»...και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

Μαζί με τα βιβλία «Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ» και «ΠΟΛΕΜΟΣ και ΝΙΚΗ» αποτελούν μια θαυμαστή προφητική τριλογία.

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 4 - 9

Α' έκδοση: 04/1999 - Β' έκδοση: 06/2007
Ανατύπωση: 2019 - Σελίδες 84

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** καθαρά προφητικό και αποκαλυπτικό που θα σας συγκλονίσει με τις περιγραφές του. Μαζί με τα βιβλία «Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ» και «Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ» του ίδιου συγγραφέα αποτελούν μια θαυμαστή τριλογία. Πρόκειται για μια προφητική αποκάλυψη για τη σημερινή κατάσταση της εκκλησίας, αλλά και για την επερχόμενη (μέλλουσα) δόξα της.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που περιγράφει το συνεχή πόλεμο της **σάρκας** και του **πνεύματος**. **Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΙΚΕΙΑΣ** (η σαρκική εκκλησία) **μάχεται την ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ** (την πνευματική εκκλησία). Ο σαρκικός χριστιανός μάχεται τον πνευματικό χριστιανό, μια διαμάχη με αποτελέσματα τραγικά.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (βησσαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ - εσχατολογικό (6η έκδοση 2018)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασсонία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
- 17Α. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
- 17Β. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Συντρίβοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (συνέχεια των βιβλίων 17Α και 17Β)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ (2018)
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη 2018)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ι.Χριστού (έκδοση βελτιωμένη 2018)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 670 ύμνοι)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 βέματα)
31. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος; (έκδοση 2019)
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη (έκδοση 2019)
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ; (έκδοση 2019)
42. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (έκδοση 2020)

Ολόκληρο το βιβλίο σε αρχεία pdf θα το βρείτε, για να το αποθηκεύσετε στο προσωπικό σας αρχείο, στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) **FACEBOOK**: "**βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**"
- 2) **S I T E**: **www.AlkiviadisFiladelfos.com**